

स्वर्गको पुस्तक

भोल्युम २

लुइसा आज्ञाकारिताबाट लेखिन्छन्।

मेरो स्वीकारकर्ताको आदेशमा, १८९९ को फेब्रुअरी २८ मा, म हाम्रो प्रभु र मेरो बीच दिन प्रतिदिन के भइरहेको छ भनेर लेख्न सुरु गर्छु।

वास्तवमा, म त्यसो गर्न सबैभन्दा ठूलो अनिच्छा महसुस गर्छु। मलाई लाग्ने प्रयास यति ठूलो छ कि मेरो आत्मालाई कत्तिको पीडा छ भनेर भगवानले मात्र थाहा पाउन सक्नुहुन्छ।

हे पवित्र आज्ञाकारिता, तपाईंको बन्धन धेरै शक्तिशाली छ

-तपाईंले मात्र मलाई अगाडि बढ्न मनाउन सक्नुहुन्छ

र, मेरो तिरस्कारको लगभग दुर्गम पहाडहरू पार गर्दै,

- तपाईंले मलाई भगवानको इच्छा र स्वीकारकर्तामा बाँध्नुहुन्छ।

हे मेरो पवित्र जीवनसाथी, मेरो बलिदान जति ठूलो छ, मलाई तपाईंको सहयोग चाहिन्छ। तपाईंले मलाई आफ्नो काखमा समात्नु र मलाई समर्थन गर्नु बाहेक म तपाईंसँग केही माग्दिन। तपाईंको सहयोगले म सत्य बोल्न सक्छु,

- केवल तपाईंको महिमा र मेरो सबैभन्दा ठूलो भ्रमको लागि।

आज बिहान, कन्फिसरले सामूहिक उत्सव मनाइरहेको हुनाले, म कम्युनेशन प्राप्त गर्न सक्षम भएँ।

कन्फिसरले मलाई के गर्न भनिरहेको थियो भन्ने कुरामा मेरो दिमाग अन्योलको सागरमा थियो: मेरो हृदयमा हुने सबै कुरा लेख्नुहोस्।

येशूलाई प्राप्त गरेपछि, मैले उहाँसँग कुरा गर्न थाले

- मेरो ठूलो पीडा, मेरो अपर्याप्तता र अन्य धेरै कुराहरू। यद्यपि, येशूले मेरो पीडामा चासो राख्नुभएको जस्तो लागेन र केही पनि बोल्नुभएन।

एउटा ज्योतिले मेरो दिमागलाई उज्यालो बनायो र मैले सोचे: "सायद यो मेरो कारणले गर्दा हो कि येशू सामान्य रूपमा देखा पर्दैन"।

त्यसपछि, मेरो सम्पूर्ण हृदयले, मैले उसलाई भने:

"ओह! कृपया, मेरो प्रभु र मेरो सबै, मप्रति उदासीन नहुनुहोस्

किन टुट्छौ मेरो मन पिडाले !

यदि यो लेखनको कारण हो भने, यो हो।

त्यहाँ मैले आफ्नो ज्यान बलिदान दिनु परे पनि म त्यसो गर्ने वाचा गर्छु।"

त्यसपछि येशूले आफ्नो मनोवृत्ति परिवर्तन गर्नुभयो र मलाई बिस्तारै भन्नुभयो :

"तिमीलाई केको डर ?

के मैले तपाईंलाई पहिले सधैं सहयोग गरेको छैन?

मेरो ज्योतिले तिमीलाई पूर्ण रूपमा ढाक्नेछ र तिमीले यसलाई प्रकट गर्न सक्षम हुनेछौ। "

जब येशू मसँग कुरा गर्दै हुनुहुन्थ्यो, मैले उहाँको छेउमा स्वीकार गर्ने व्यक्तिलाई देखें। येशूले उसलाई भन्नुभयो:

"तिमीले गर्ने सबै कुरा स्वर्गमा जान्छ।

तिम्रो पाइला,

तिम्रो शब्द र

तिम्रो कार्य म सम्म पुग्छ।

कस्तो शुद्धताले काम गर्नुपर्छ!

यदि तिम्रो कर्म शुद्ध छ भने त्यो **मेरो लागि गरेको हो** ,

म यसलाई मेरो आनन्द बनाउँछु र

मलाई लाग्छ कि तिनीहरूले मलाई धेरै सन्देशवाहकहरू जस्तै घेरेका छन् जसले मलाई सधैं तपाईंको बारेमा सोच्न लगाउँदछ ।

तर यदि तिनीहरू सांसारिक र घिनलाग्दो कारणहरूको लागि बनाइएका छन् भने, म तिनीहरूबाट रिसाउँछु »।

उनले यसो भनेपछि,

उसले कन्फिसरको हात समात्यो र तिनीहरूलाई स्वर्गमा उठाएर **भन्यो** :

"निश्चित गर्नुहोस् कि तपाईंको आँखा सधैं माथि छ। तपाईं स्वर्गबाट आउनुभएको छ, स्वर्गको लागि काम गर्नुहोस्!"

येशूका यी शब्दहरूले मलाई यस्तो सोच्न प्रेरित गर्यो

- यदि यो गरियो भने,

सबै कुरा हामी जस्तै हुन्छ

जब एक व्यक्ति आफ्नो घर छोडेर अर्कोमा सर्छ।

यसले के गर्छ?

पहिले उनी आफ्नो सबै सामान त्यहाँ साँच्चिन् र त्यसपछि उनी आफै त्यहाँ जान्छिन्।

त्यसै गरी, हामीले पहिले हाम्रो कामहरू स्वर्गमा पठाउँछौं जुन हाम्रो लागि ठाउँ तयार गर्दछ।

र, परमेश्वरको तोकिएको समयमा, हामी आफै त्यहाँ जान्छौं। ओह! हाम्रा कामहरूले हाम्रो लागि कस्तो अचम्मको जुलुस गर्नेछ!

स्वीकारकर्तालाई हेर्दै, मलाई याद आयो कि उहाँले मलाई येशूले सिकाउनुभएको विश्वासको बारेमा लेख्न भन्नुभएको थियो।

म यस बारे सोच्दै थिएँ जब, अचानक, प्रभुले मलाई उहाँतिर यति बलियो तान्नुभयो कि मैले मेरो शरीर छोडेर स्वर्गको भल्टमा उहाँसँग सामेल हुन लागेको महसुस गरें।

उसले मलाई भन्यो:

"विश्वास नै ईश्वर हो"।

यी शब्दहरूले यस्तो तीव्र प्रकाश उत्पन्न गरे कि मलाई तिनीहरूलाई व्याख्या गर्न असम्भव देखिन्छ; यद्यपि, म मेरो सक्दो प्रयास गर्नेछु।

मैले बुझें कि विश्वास स्वयं भगवान हुनुहुन्छ।

जसरी भौतिक पोषणले शरीरलाई जीवन दिन्छ ताकि यो मर्न नपरोस्, विश्वासले आत्मालाई जीवन दिन्छ।

विश्वास बिना, आत्मा मरेको छ ।

विश्वासले मानिसलाई जीवन्त बनाउँछ, पवित्र बनाउँछ र आध्यात्मिक बनाउँछ।

यसले उसलाई आफ्नो आँखा परमात्मामा स्थिर राख्न मद्दत गर्छ।

ताकि तिमीले यस संसारबाट परमेश्वरबाट बाहेक केही पनि सिक्न सक्दैनौ।

ओह! आस्थामा बस्ने आत्माको सुख ! यसको उडान सधैं आकाशतिर हुन्छ।

उसले सधैं आफूलाई भगवानमा देख्छ।

जब परीक्षा आउँछ, उनको विश्वासले उनलाई परमेश्वरमा उचाल्छ र आफैलाई भन्छ:

"ओह! म स्वर्गमा धेरै खुसी र धनी हुनेछु!"

पृथ्वीका चीजहरूले यसलाई सहेका छन्, उहाँले तिनीहरूलाई घृणा गर्नुहुन्छ र तिनीहरूलाई कुल्चीउनुहुन्छ। आस्थाले भरिएको आत्मा लाखौंको धनी जस्तो लाग्छ,

विशाल राज्यहरू भएको र जसलाई कसैले एक पैसा प्रस्ताव गर्न चाहन्छ।

त्यो व्यक्तिले के भन्ला ? उनको अपमान भएन र ?

के उसले त्यो पैसा उसलाई बोलाउने व्यक्तिको अनुहारमा प्याँक्दैन्थ्यो?

के हुन्छ यदि त्यो पैसा यस संसारका चीजहरू जस्तै हिलोले ढाकिएको थियो र हामीले उसलाई उधारो दिन चाहन्छौं भने?

तब व्यक्तिले भन्यो:

"मसँग अपार सम्पत्ति छ र तपाईंले मलाई आफ्नो दुखी हिलो पैसा प्रस्ताव गर्ने हिम्मत गर्नुभयो।

अनि, केही समयको लागि मात्र ?"

उसले तत्काल प्रस्ताव अस्वीकार गर्यो।

यो संसारको सामानप्रति विश्वासको आत्माको मनोवृत्ति हो।

अब खानाको विचारमा फर्कीं।

जब मानिसले खाना ग्रहण गर्छ, उसको शरीर मात्र उठ्दैन,
तर उसको शरीरमा अवशोषित पदार्थ परिवर्तन हुन्छ।

त्यसैले यो आत्मा संग विश्वास मा रहन्छ। भगवानलाई खुवाउने,

- भगवानको पदार्थ ग्रहण गर्दछ।

र, नतिजाको रूपमा, उहाँ झन्-झन् उहाँ जस्तै देखिन्छ । उनी उसमा परिणत हुन्छिन्।

भगवान पवित्र हुनाले आस्थामा रहने आत्मा पवित्र बन्छ। परमात्मा शक्तिशाली भएकाले आत्मा शक्तिशाली हुन्छ।

भगवान ज्ञानी, बलियो र न्यायी हुनाले आत्मा बुद्धिमान, बलियो र धर्मी बन्छ।
भगवानका सबै गुणहरूमा यस्तै हुन्छ ।

छोटकरीमा, आत्मा सानो भगवान बन्छ ।

यो आत्मा पृथ्वीमा कति धन्यको छ र स्वर्गमा अझ धेरै हुनेछ!

मैले यो पनि बुझें कि प्रभुले आफ्ना प्रिय आत्माहरूलाई सम्बोधन गर्नुहुने शब्द "म तिमीलाई विश्वासमा विवाह गर्नेछु" को अर्थ हो,

- रहस्यमय विवाहमा, भगवानले आत्मालाई आफ्नै गुणहरू दिनुहुन्छ।

यो जोडीलाई के हुन्छ जस्तो देखिन्छ:

आफ्नो सम्पत्ति बाँड्ने,

- एकको सम्पत्ति अब अर्कोको भन्दा फरक छैन। दुवै मालिक हुन्।

हाम्रो अवस्थामा, तथापि, आत्मा गरीब छ र यसको सबै सामानहरू प्रभुबाट आउँछन्।

विश्वास आफ्नो दरबारको बीचमा राजा जस्तै हो:

अन्य सबै गुणहरूले यसलाई घेरेर सेवा गर्छन्। विश्वास बिना, अन्य गुणहरू निर्जीव छन्।

मलाई लाग्छ कि परमेश्वरले मानिसलाई विश्वासलाई दुई तरिकामा बताउनुहुन्छ:

- बप्टिस्मा अघि र,

- त्यसपछि, आत्मामा यसको पदार्थको कण छोड्छ , जसले यसलाई उपहार दिन्छ

- काम चमत्कार,

- मृतकलाई उठाउन,

- बिरामी निको पार्ने,

- घाम रोक्न, आदि।

ओह! *यदि संसारमा विश्वास भएको भए*, पृथ्वी पार्थिव प्रमोदवनमा परिणत हुने

थियो !

ओह! आस्थाको पुण्यमा प्रयोग हुने आत्माको उडान कति उच्च र उदात्त छ।

उसले ती लजालु साना चराहरू जस्तै काम गर्छ, जसले

- शिकारी वा पासोको डरले,

रुखको माथि वा माथिल्लो भागमा गुँड।

भोक लाग्दा खाना लिन तल जान्छन् ।

त्यसपछि तिनीहरू तुरुन्तै आफ्नो गुँडमा फर्कन्छन्।

सबै भन्दा होशियार भुइँमा पनि खाँदैनन्।

सुरक्षाको लागि, तिनीहरूले आफ्नो चुच्चो गुँडमा लैजान्छन् जहाँ तिनीहरूले खाना निल्छन्।

विश्वासले जिउने आत्मा यस संसारको सामानले लज्जित हुन्छ। र, उनीहरूप्रति आकर्षित हुने डरले, उनी उनीहरूलाई हेर्दैनन्। उहाँको वासस्थान पृथ्वीका चीजहरूभन्दा माथि छ,

- विशेष गरी येशू ख्रीष्टको घाउहरूमा ।

यी पवित्र घाउहरूको खोक्रोमा,

- उनी विलाप गर्छिन्, रुन्छिन्, प्रार्थना गर्छिन् र आफ्नो पति येशूसँग मानवतामा रहेको पीडालाई देखेर पीडा दिन्छिन्।

आत्मा येशुको घाउमा जिउदै गर्दा,

येशूले तिनलाई आफ्ना सद्गुणहरूको एक टुक्रा दिनुहुन्छ किनभने उहाँले तिनीहरूलाई उपयुक्त गर्नुहुन्छ।

यद्यपि, यी गुणहरूलाई आफ्नै रूपमा पहिचान गर्दा, उसलाई थाहा छ कि

वास्तवमा तिनीहरू प्रभुबाट आएका हुन्।

यो आत्मालाई के हुन्छ, जसले वरदान पाएको छ। यसले के गर्छ? उसले स्वीकार गर्छ र मालिक बन्छ।

तर, हरेक चोटि उसले यसलाई हेर्छ, उनी आफैलाई सोच्छिन्:

"यो वस्तु मेरो हो, तर यो व्यक्तिले मलाई दियो।"

यसरी यो आत्माको लागि हो कि भगवानले उहाँलाई उहाँको दिव्य अस्तित्वको एक कणलाई सञ्चार गरेर उहाँको स्वरूपमा परिवर्तन गर्नुहुन्छ।

किनकि यो आत्माले पापलाई घृणा गर्छ,

- अन्य आत्माहरू को लागी दया र

- ती व्यक्तिहरूका लागि प्रार्थना गर्नुहोस् जो पर्खाल तिर लागिरहेका छन्।

उसले आफूलाई येशू ख्रीष्टसँग एकताबद्ध गर्छ र आफूलाई पीडितको रूपमा प्रस्तुत गर्दछ

ईश्वरीय न्यायलाई सन्तुष्ट पार्न र प्राणीहरूलाई उनीहरूले योग्य सजायहरू बचाउन।

यदि आफ्नो जीवनको बलिदान आवश्यक छ, ओह!

उसले यो कति आनन्दको साथ गर्नेछ, यदि केवल एक आत्माको मुक्तिको लागि!

जब स्वीकारकर्ताले मलाई भगवानलाई कसरी बुझ्ने भनेर उहाँलाई व्याख्या गर्न भन्नुभयो,

मैले उसको प्रश्नको जवाफ दिन असम्भव भएको बताए ।

साँझमा मेरो प्यारो येशू मलाई देखा पर्नुभयो र मेरो इन्कारको लागि लगभग मलाई गाली गर्नुभयो।

त्यसपछि उहाँले मलाई दुईवटा धेरै उज्यालो किरणहरू दिनुभयो।

सुरुदेखि नै मैले बौद्धिक रूपमा बुझें

विश्वास ईश्वर हो र ईश्वर विश्वास हो।

यसरी, माथि, मैले विश्वासको बारेमा केहि भन्न कोसिस गर्न सकें।

अब, दोस्रो किरण पछ्याउँदै,

म भगवानलाई कसरी बुझ्छु भनेर व्याख्या गर्ने प्रयास गर्नेछु।

जब म मेरो शरीरबाट बाहिर र आकाशको उचाइमा हुन्छु, म **भगवानलाई**
ज्योति भित्र देख्छु।

भगवान स्वयं यो ज्योति हो जस्तो लाग्छ। यस प्रकाशमा तिनीहरूले आफूलाई
भेट्छन्

- सौन्दर्य, शक्ति, बुद्धि, विशालता, असीम उचाई र गहिराई।

हामीले सास फेर्ने हावामा भगवान पनि हुन्छ।

यसरी, हामी यसलाई सास फेर्छौं र हामी यसलाई हाम्रो जीवन बनाउन सक्छौं।
कुनै पनि कुराले परमेश्वरबाट उम्कन सक्दैन र उहाँबाट केही पनि उम्कन
सक्दैन।

यो प्रकाश पूर्णतया आवाज जस्तो देखिन्छ, यद्यपि यो बोल्दैन। यो सधैं आराममा
रहँदा पनि पूर्ण रूपमा क्रिया जस्तो देखिन्छ। यसको केन्द्र भए पनि यो जताततै
छ ।

हे भगवान, तिमी कति अगम्य छौ!

म तिमीलाई देख्छु, म तिमी उपस्थिति महसुस गर्छु, तिमी नै मेरो जीवन हौ र तिमी
म मा बन्द छौ, तर तिमी अथाह रहन्छौ र तिमीले आफ्नो केहि गुमाउदैनौ।

मलाई साँच्चै लाग्छ कि म अल्छी छु र भगवानको बारेमा केहि पनि उपयोगी छैन।
यसलाई मानव शब्दहरूमा भन्नको लागि,

म भन्नेछु कि म सृष्टिमा जताततै भगवानको प्रतिबिम्ब देख्छु:

कतिपय ठाउँमा यी प्रतिबिम्ब सौन्दर्य हुन्,
अरुको लागि म सुगन्ध हुँ,
अरूको लागि तिनीहरू प्रकाश हुन्, विशेष गरी सूर्यमा।

सूर्य मलाई विशेष गरी भगवानको प्रतिनिधि लाग्छ।
म यस गोलाकारमा लुकेको भगवान देख्छु जो सबै ताराहरूको राजा हुनुहुन्छ।
सूर्य के हो? आगोको ग्लोब बाहेक केहि छैन।
यो ग्लोब अद्वितीय छ तर यसको किरणहरू धेरै गुणा छन्।
विश्वले ईश्वर र उहाँका किरणहरू, ईश्वरका अनन्त गुणहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। सूर्य एकै समयमा आगो, प्रकाश र ताप हो।
पवित्र त्रिनिटी यसरी सूर्य द्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ,
बाबाको प्रतिनिधित्व गर्ने आगो ,
प्रकाश, पुत्र र
न्यानोपन, पवित्र आत्मा।
सूर्य आगो, उज्यालो र ताप भएता पनि एउटै छ।

जसरी सूर्यमा आगोलाई प्रकाश र तापबाट छुट्याउन सकिँदैन,
- त्यसैले बाबाको शक्ति,
- छोराको कि ई
- पवित्र आत्माका ती अविभाज्य छन्।
यो अकल्पनीय छ कि पिताले पुत्र र पवित्र आत्मालाई प्राथमिकता दिनुहुन्छ, वा
यसको विपरीत। किनभने तीनैको शाश्वत उत्पत्ति एउटै छ।

जसरी सूर्यको किरण जताततै फैलिन्छ, त्यसरी नै परमात्मा आफ्नो विशालताका
साथ सर्वत्र विराजमान हुनुहुन्छ।
तर, यहाँ सूर्यसँगको तुलना अपूर्ण छ।
किनभने सूर्य आफ्नो प्रकाश प्रवेश गर्न नसक्ने ठाउँहरूमा पुग्न सक्दैन। जबकि

परमात्मा सर्वत्र उपस्थित हुनुहुन्छ।

भगवान शुद्ध आत्मा हुनुहुन्छ ।

सूर्य पनि ईश्वरको यो पक्षमा फिट हुन्छ

किनभने यसको किरणहरू जताततै छिर्छन् तर कसैले पनि बुझ्न सक्दैन।

सूर्य जस्तै, जसलाई कुनै पनि हिसाबले यसले प्रकाश पार्न सक्ने वस्तुहरूको कुरूपताबाट प्रभावित हुँदैन, परमेश्वरले मानिसहरूका सबै अधर्महरू देख्नुहुन्छ।

- पूर्ण शुद्ध, पवित्र र बेदाग रहँदा।

सूर्यले आफ्नो प्रकाश फैलाउँछ

- आगोमा तर जल्दैन,

-समुद्र र नदीहरूमा, तर डुब्दैन।

यसले सबै कुरालाई उज्यालो बनाउँछ, सबै कुरालाई उर्वर बनाउँछ, यसको तापले सबै चीजलाई जीवन दिन्छ, तर यसले आफ्नो प्रकाश वा तापबाट केही गुमाउँदैन।

सबै असल कुराहरूको बावजुद यसले प्राणीहरूलाई गर्छ, यसलाई कसैको आवश्यकता पर्दैन र सधैं उस्तै रहन्छ: राजसी, शानदार र अपरिवर्तनीय।

ओह! सूर्यबाट ईश्वरीय गुणहरू देख्न कति सजिलो छ! यसको विशालताको लागि,

-भगवान आगोमा उपस्थित हुनुहुन्छ तर भस्म हुनुहुन्न;

- यो समुद्रमा अवस्थित छ तर डुब्दैन;

- यो हाम्रो पाइलामुनि अवस्थित छ तर कुचिएको छैन।

- गरिब नभई सबैलाई दिन्छ र कसैलाई आवश्यक पर्दैन।

- उहाँले सबै कुरा देख्नुहुन्छ र सबै कुरा सुन्नुहुन्छ।

- उहाँलाई हाम्रो हृदयको प्रत्येक रेशा र हामीमा भएका हरेक विचारहरू थाहा छ, यद्यपि, शुद्ध दिमाग भए पनि, उहाँसँग न आँखा छ, न कान छ।

मानिसले आफूलाई सूर्यको किरण र यसको लाभदायक प्रभावबाट वञ्चित गर्न सक्छ,

- तर यसले सूर्यलाई कुनै पनि हिसाबले असर गर्दैन
 - यो एकान्तबाट उत्पन्न हुने सबै दुष्टता मानिसमा पर्छ
- सूर्यले कम्तिमा असर नगरी।

जब उसले पाप गर्छ,

- पापी परमेश्वरबाट टाढा जान्छ र यसरी आफ्नो लाभकारी उपस्थितिको आनन्द गुमाउँछ,
- तर यसले भगवानलाई कुनै पनि हिसाबले असर गर्दैन। दुष्टता पापीमा फर्कन्छ।

सूर्यको गोलाकारले ईश्वरको अनन्तताको प्रतीक हो

जसको कुनै सुरु वा अन्त्य छैन।

सूर्यको किरण यति प्रखर हुन्छ कि तपाईं चकित नभई लामो समयसम्म यसलाई आश्रय दिन सक्नुहुन्न।

यदि सूर्य मानिसको नजिक आयो भने, तिनीहरू खरानी हुनेछन्।

यो दिव्य सूर्यको मामला हो :

- कुनै सृष्टि आत्माले यसलाई प्रवेश गर्न सक्दैन, यदि तपाईंले त्यसो गर्न प्रयास गर्नुभयो भने,
- ऊ चकित र भ्रमित हुनेछ।

यदि , हामी अझै हाम्रो नश्वर शरीरमा बास गर्दा,

दिव्य सूर्यले हामी सबैलाई आफ्नो प्रेम देखाउन चाहन्थे,

- हामी खरानीमा कम हुनेछौं।

छोटकरीमा भन्नुपर्दा, सृष्टिमा परमेश्वरले आफैंको प्रतिबिम्ब रोप्नुहुन्छ। यसले

हामीमा यसलाई हेर्ने र छुने आभास सिर्जना गर्छ।
यसरी, हामी उहाँसँग निरन्तर एकताबद्ध छौं।

प्रभुले मलाई यी शब्दहरू भन्नुभएपछि:

"विश्वास नै ईश्वर हो"

मैले उहाँलाई सोधे: "येशू, के तपाईं मलाई प्रेम गर्नुहुन्छ?"

उसले जवाफ दियो : "अनि तिमी, मलाई माया गर्छौ?" म दोहोर्याउँछु:

" हो, प्रभु, र तपाईंलाई थाहा छ कि तपाईं बिना,
मलाई लाग्छ ममा जीवन छैन।"

येशू जारी राख्नुभयो:

"त्यसोभए तिमी मलाई माया गर्छौ र म तिमीलाई माया गर्छु! त्यसैले, हामी
एकअर्कालाई माया गरौ र हामी सधैं सँगै छौं।" त्यसैले हाम्रो भेट समाप्त भयो,
जब बिहान सकियो।

दिव्य सूर्यको बारेमा मेरो दिमागले बुझेका सबै कुरा कसले भन्न सक्छ? म यसलाई
देख्छु र जताततै छुन्छु जस्तो लाग्छ।

म भित्र र बाहिर लुगा लगाएको महसुस गर्छु।

तर, भगवानको बारेमा केही थाहा भए पनि उहाँलाई देखे बित्तिकै मैले केही बुझिनँ
जस्तो लाग्छ । अझ नराम्रो कुरा, मैले बकवास बाहेक केही भनेको छैन जस्तो
लाग्छ।

मलाई आशा छ कि येशूले मलाई मेरो सबै बकवासको लागि क्षमा गर्नुहुनेछ।

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ जब मेरो असल येशू रिसाएको र दुखित हुनुहुन्थ्यो।

उसले मलाई भन्यो :

"मेरो छोरी,

मेरो न्याय धेरै भारी भएको छ र मैले पुरुषहरूबाट पाएका अपराधहरू यति धेरै छन् कि म तिनीहरूलाई सहन सकिदिन।

तसर्थ, अचानक होस् वा रोगको कारणले, मृत्युको घाँटीले चाँडै धेरै कटनी गर्नेछ। म पठाउने दण्डहरू यति धेरै हुनेछन् कि तिनीहरूले एक प्रकारको न्यायको गठन गर्नेछन्।"

मलाई थाहा छैन उसले मलाई कति सजाय दियो र म कति डराएको थिएँ। मैले महसुस गरेको पीडा यति ठूलो छ कि मलाई चुप लागेर बस्नु राम्रो लाग्छ।

तर, आज्ञाकारिताको आवश्यकता भएकोले, म जारी राख्छु। मैले सोचें कि मैले सडकहरू मानव मासुले छरिएका देखे,
रक्तपातपूर्ण भूमि र धेरै शहरहरू शत्रुहरूले घेरेका थिए जसले बच्चाहरूलाई पनि छोडेनन्।

यो नरकबाट आएको क्रोध जस्तो देखिन्थ्यो
पादरीहरू वा चर्चहरूको लागि कुनै सम्मान बिना।

प्रभुले स्वर्गबाट सजाय पठाउनुभएको जस्तो देखिन्छ - मलाई थाहा छैन यो के थियो -

मलाई लाग्थ्यो कि हामी सबैलाई एक घातक प्रहार हुनेछ।
र कोही मर्नेछन् र अरू निको हुनेछन्।

मैले बिरुवाहरू मरेको र अन्य धेरै दुर्भाग्यहरूले फसललाई असर गरेको पनि देखेको छु।

ओह! हे भगवान! यी कुराहरू देख्दा र तिनीहरूको बारेमा कुरा गर्न बाध्य हुनु कस्तो पीडा!

"ए प्रभु, शान्त हुनुहोस्!

मलाई आशा छ तपाईंको रगत र घाउले हामीलाई निको पार्न सक्छ।

बरु, म पापी हुँ, किनभने म तिनीहरूको योग्य छु।

वा मलाई लैजानुहोस् र मसँग जे चाहनुहुन्छ।

तर म बाँच्नुजेल म यी सजायको विरोध गर्न सबै गर्नेछु।"

आज बिहान, मेरो प्यारो येशूले आफूलाई गम्भीर पक्षको साथ देखाउनुभयो र सामान्य रूपमा मिठास र मिलनसार छैन।

मेरो मन भ्रमको सागरमा थियो र मेरो आत्मा विनाश भयो,

विशेष गरी यी दिनहरूमा येशूले मलाई देखाउनुभएको सजायहरूको लागि।

येशुलाई यस्तो अवस्थामा देखेर मैले उहाँसँग बोल्ने हिम्मत गरेन ।

हामी चुपचाप एक अर्कालाई हेरिरहेका थियौं। हे भगवान, कस्तो पीडा ! अचानक मैले कन्फिसरलाई पनि देखें र मलाई बौद्धिक प्रकाशको किरण पठाउँदै,

येशूले भन्नुभयो: "परोपकार!

दान भनेको सम्पूर्ण सृष्टिमा ईश्वरीय अस्तित्वको खन्याउनेबाहेक अरू केही होइन,

सबैले पुरुषहरूप्रति मेरो प्रेमको कुरा गर्छन् र उनीहरूलाई मलाई प्रेम गर्न आमन्त्रित गर्छन्।

उदाहरणका लागि, खेतको सबैभन्दा सानो फूलले मानिसलाई भन्यो:
"तिमीले मेरो नाजुक अत्तरबाट देख्यौ।

सधैं आकाशतिर हेरेर, म हाम्रो सृष्टिकर्तालाई नमन गर्छु। तिमी पनि, तिम्रो कर्म सुगन्धित, पवित्र र पवित्र छ।

हाम्रा सृष्टिकर्तालाई दुष्ट कामको दुर्गन्धले सताएर उहाँलाई अपमान नगर्नुहोस्।

हे मानिस, कृपया सधैं पृथ्वीलाई हेर्न मूर्ख नबन।

बरु आकाशलाई हेर।

तपाईंको भाग्य, तपाईंको जन्मभूमि, त्यहाँ छ। त्यहाँ हाम्रो सृष्टिकर्ता हुनुहुन्छ र उहाँ तपाईंलाई पखिरहनुभएको छ।"

मानिसहरूको आँखा अगाडि निरन्तर बगिरहेको पानीले तिनीहरूलाई भन्छ:
"हेर, म रातबाट आएको छु र म डुब्र र भाग्नै पर्छ।

म जहाँबाट आएको हुँ तब सम्म।

तिमी पनि, हे मानिस, दौड, तर भगवानको काखमा दौड, जहाँबाट तिमी आएको हो। ओह! कृपया गलत बाटोमा न दौडिनुहोस्, जुन बाटोले करिब तिर लैजान्छ।
नत्र तिमीलाई धिक्कार !"

जङ्गली जनावरहरूले पनि मानिसलाई भन्छन्:

"हे मानिस, तिमीले देख्यौ, भगवान नभएको सबैप्रति तिमी कति उग्र हुनुपर्छ।

जब कोही हाम्रो नजिक आउछ,

हामी हाम्रो गर्जन संग डर छर्छौं ,

ताकि कोही पनि हाम्रो नजिक आउन र हाम्रो एक्लोपनमा बाधा पुऱ्याउने हिम्मत नहोस्।

तिमी पनि ,

जब पार्थिव चीजहरूको दुर्गन्ध, त्यो हो, तपाईंको हिंसक जुनूनको,

- पापको अगाध खाडलमा खस्ने जोखिम,

तपाईं कुनै पनि खतरा टार्न सक्नुहुन्छ

- तपाईंको प्रार्थनाको गर्जनबाट ई

- पापका अवसरहरूबाट भाग्दै »।

र यस्तै अन्य सबै प्राणीहरूको लागि।

एक आवाज संग तिनीहरू भन्छन् र मानिसलाई दोहोर्याउनुहोस्:

"हे मानिस, हाम्रो सृष्टिकर्ताले हामीलाई तपाईंको प्रेमबाट सृष्टि गर्नुभयो। हामी सबै तपाईंको सेवामा छौं।

त्यसैले कृतघ्न नहुनुहोस्।

कृपया, माया !

हामी तपाईंलाई फेरि भन्छौं, **माया!** हाम्रो सृष्टिकर्तालाई माया गर्नुहोस्! ""

त्यसपछि मेरो दयालु येशूले मलाई भन्नुभयो :

"म जे चाहन्छु,

- के तपाईं भगवानलाई प्रेम गर्नुहुन्छ र

- परमेश्वरको प्रेमको लागि आफ्नो छिमेकीलाई प्रेम गर्नुहोस् /

हेर, मैले पुरुषहरूलाई कति माया गरें, तिनीहरू जो कृतघ्न छन्! मैले तिनीहरूलाई दण्ड नपाओस् भन्ने तपाईं कसरी चाहनुहुन्छ?"

त्यतिबेला मलाई लाग्यो कि मैले एउटा भयानक असिना र ठूलो भूकम्प देखें जसले बिरुवाहरू र मानिसहरूलाई नष्ट गर्ने बिन्दुमा व्यापक क्षति पुऱ्यायो।

त्यसपछि, तीतो आत्माले भरिएको, मैले येशूलाई भने:

मेरो सँधै दयालु येशू, तपाईं किन यति क्रोधित हुनुहुन्छ?

यदि पुरुषहरू कृतघ्न छन् भने, यो दुर्भावनाबाट बाहिर जति कमजोरी हो। अह!

यदि तिनीहरूले तपाईंलाई थोरै मात्र चिन्थे भने,

तिनीहरू कति नम्र र रोमाञ्चक हुनेछन्। कृपया शान्त हुनुहोस्।

विशेष गरी, मेरो सहर कोराटो र मेरा प्रियजनहरूलाई बचाउनुहोस्।"

मैले यो भने जस्तै,

मैले बुझें कि कोराटोमा अझै केहि हुन गइरहेको छ,

तर त्यो अन्य शहरहरूमा भएको तुलनामा थोरै हुनेछ ।

आज बिहान, जब म आफैलाई उहाँसँग लैजाँदै थिए, मेरो प्यारो येशूले मलाई पृथ्वीमा भएका पापहरूको भीड देखाउनुभयो।

मेरो लागि तिनीहरूलाई वर्णन गर्न असम्भव छ किनभने तिनीहरू धेरै भयानक र असंख्य छन्।

हावामा मैले एउटा ठूलो तारा देखें जसको केन्द्रमा कालो आगो र रगत थियो।

यस्तो दुःखद घडीमा बाँच्नु भन्दा मर्नु नै राम्रो होला भनेर देख्दा यो धेरै डरलाग्दो थियो।

अन्यत्र, बहुविध क्रेटरहरू भएका ज्वालामुखीहरूले छिमेकी देशलाई लाभाले बाढी आएको देखेको छ। हामीले आगो बाल्ने कट्टरपन्थी मानिसहरू पनि देख्यौं।

मैले यो हेर्दा, मेरो दयालु *येशूले मलाई* सबै दुःखमा भन्नुभयो:

"के तपाईंले देख्नुभएको छ कि उनीहरूले मलाई कसरी अपमानित गर्छन् र म उनीहरूका लागि के तयारी गर्दैछु ? म मानिसहरूको देशबाट हट्छु ."

उनले मलाई यो भनेपछि हामी मेरो ओछ्यानमा फर्कियौं। मैले बुझें कि येशूको यस पछि हट्नुको कारणले,

पुरुषहरु प्रतिबद्ध हुनेछन्

- अझ धेरै दुष्कर्म,

-अधिक हत्या, ई

- एक अर्का विरुद्ध खडा।

त्यसपछि *येशूले* मेरो हृदयमा आफ्नो स्थान लिनुभयो र *यसो भन्दै रोउन थाल्नुभयो:*

"ए मान्छे, म तिमीलाई कति माया गर्छु!

यदि तिमीलाई थाहा थियो कि तिमीलाई सजाय दिन मलाई कति कष्ट हुन्छ! तर मेरो न्यायले मलाई बाध्य पार्छ।

हे मानिस, हे मानिस, म तिमी भोग्यको लागि कति दुःखी छु! ”

त्यसपछि ऊ आँसुमा फट्यो, यी शब्दहरू धेरै पटक दोहोर्याउनुहोस्। कसरी व्यक्त गर्ने

- दया, डर, पीडा जसले मेरो आत्मालाई आक्रमण गर्छ,

- विशेष गरी येशुलाई यस्तो पीडा भएको देखेर ।

मैले सकेसम्म उहाँबाट मेरो पीडा लुकाउने प्रयास गरें। उसलाई सान्त्वना दिन, मैले उसलाई भने:

"हे प्रभु, तपाईंले यस्तो मानिसलाई कहिल्यै दण्ड दिनुहुनेछैन! दिव्य जीवनसाथी, नरोऊ।

तिमीले पहिले पनि धेरै चोटि गरे जस्तै, तिमीले आफ्नो दण्ड ममाथि खन्याउनेछौ।

तिमीले मलाई दुःख दिनेछौ।

यसरी, तपाईंको न्यायले तपाईंलाई आफ्ना मानिसहरूलाई दण्ड दिन बाध्य पार्दैन। ”

येशू रोइरहनुभयो र मैले उहाँलाई दोहोर्याएँ:

“मेरो कुरा अलिकति सुन ।

के तिमीले मलाई अरुको शिकार बन्नको लागि यो ओछ्यानमा राखेका छैनौ?

सायद म अघिल्लो पटकको पीडा भोग्न तयार हुने थिइँँ

आफ्नो जीवहरूलाई बचाउन? अब किन मेरो कुरा सुन्न चाहनु हुन्न ?”

मेरो कमजोर शब्दहरूको बावजुद, येशू रोइरहनुभयो।

त्यसपछि, प्रतिरोध गर्न नसकेर, मैले पनि आँसुको बाँध यसो भन्दै खोलें:

"सज्जन,

- यदि तपाईं पुरुषहरूलाई सजाय दिन चाहनुहुन्छ भने,
- म पनि सहन सकिदिन तिम्रा प्राणीहरूको यति धेरै दुख ।

फलस्वरूप

- यदि तपाईं साँच्चै तिनीहरूलाई घाउहरू पठाउन चाहनुहुन्छ भने
- कि मेरा पापहरूले मलाई तिनीहरूको ठाउँमा दुःख भोग्न अयोग्य बनाउँछ,
- म छोड्न चाहन्छु,
- "म अब यो धर्तीमा बाँच्न चाहन्न।"

त्यसपछि कन्फिसर आयो।

आज्ञाकारिताका साथ मलाई चुनौती दिँदै, येशू पछि हट्नुभयो र यो सबै समाप्त भयो।

भोलिपल्ट बिहान,

मैले सधैं मेरो हृदयमा लुकेको येशूलाई देखेको छु। त्यहाँ पनि मानिसहरू उसलाई कुल्ची गर्न आएका थिए।

मैले उसलाई मुक्त गर्न सक्दो गरें र मतिर फर्केर *उसले भन्यो :*

"तिमीले देख्यौ कि मानिसहरू कति कृतघ्न बनेका छन्? तिनीहरूले मलाई तिनीहरूलाई दण्ड दिन जबरजस्ती गर्छन्।

म अन्यथा गर्न सकिदिन।

अनि तिमी, मेरी प्यारी छोरी, मैले धेरै दुःख पाएपछि,

कि तपाईंले क्रुसहरू अझ धेरै माया र आनन्दका साथ बोक्नुहुन्छ।

आज बिहान, मेरो प्रिय येशू मेरो हृदयमा प्रकट हुन जारी राख्नुभयो। उ अलि

खुसी भएको देखेर,
मैले दुवै हातले आफ्नो हिम्मत लिएँ र
मैले उनलाई सजाय कम गर्न आग्रह गरें।

उसले मलाई भन्यो :

"ओहो! मेरी छोरी, तिमीलाई मेरो प्राणीहरूलाई सजाय नदिन मलाई बिन्ती गर्न केले धकेल्छ?"

मैले जवाफ दिए:

"किनभने तिनीहरू तपाईंको स्वरूपमा छन् र जब तिनीहरूले दुःख पाउँछन्, तपाईंले पनि दुःख पाउनुहुन्छ।"

उसले एक सास जारी राख्यो:

"परोपकार मलाई तिमिले बुझ्न नसक्ने बिन्दुमा प्रिय छ। मेरो अस्तित्व जति सरल छ त्यति नै सरल छ।

सरल भए पनि, मेरो अस्तित्व अपार छ, यो बिन्दुमा छ कि त्यहाँ कुनै ठाउँ छैन जहाँ यो प्रवेश गर्दैन।

यो परोपकारको मामला हो: सरल हुनु, यो जताततै फैलिन्छ।

उसलाई विशेष गरी कसैको कुनै वास्ता छैन, यदि ऊ हो

मित्र वा शत्रु,

एक नागरिक वा विदेशीको रूपमा, उहाँले सबैलाई माया गर्नुहुन्छ।"

आज बिहान जब येशू देखा पर्नुभयो, मलाई डर लाग्यो कि यो उहाँ होइन, तर शैतान हो। मेरो सामान्य विरोध पछि ,

मैले आफैलाई भनें :

"केटी, नडराऊ, म शैतान होइन। साथै, यदि शैतानले पुण्यको कुरा गर्छ भने,

यो गुलाब जल संग एक पुण्य हो र एक साँचो पुण्य हैन। उसले आत्मामा सदगुण स्थापित गर्न सक्दैन, तर यसको बारेमा मात्र बोल्छ।

यदि, कहिलेकाहीँ, उसले आत्मालाई विश्वास गराउँछ कि ऊ उसले राम्रो गरेको चाहन्छ,

यसमा दृढ रहन सक्दैन र,

जब उनी गर्छिन्, उनी आकस्मिक र बेचैन छिन्।

" म मात्र एक हुँ जसले मलाई हृदयमा भर्न सक्छ

ताकि तिनीहरूले पुण्य अभ्यास गर्न सकून्

हिम्मत, निर्ममता र लगनशीलता संग सहनु।

आखिर, कहिलेदेखि शैतानले पुण्य खोज्छ? बरु, तिनले खोजिरहेका दुर्गुणहरू हुन्।

त्यसैले नडराऊ र शान्त रहनुहोस्।"

आज बिहान, येशूले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्नुभयो र धेरै मानिसहरूलाई झगडा गरिरहेको देखाउनुभयो। ओह! उसलाई कस्तो पीडा भयो! उसलाई यसरी दुखेको देखेर मैले उसलाई आफ्नो पीडा ममा खन्याउन आग्रह गरेँ ।

उसले त्यसो गर्न चाहँदैनथ्यो, किनकि ऊ संसारलाई दण्ड दिने आफ्नो मनसायमा अडिग छ।

तर, मेरो तर्फबाट धेरै आग्रह पछि,

उसले आफ्नो पीडा ममा खन्याएर मलाई जवाफ दियो।

त्यसपछि, अलिकति आराम, उहाँले मलाई भन्नुभयो :

"संसार यस्तो दुःखद अवस्थामा रहेको कारण,

यो हो कि यसले आफ्ना नेताहरूप्रति समर्पण गर्ने भावना गुमाएको छ ।

र किनकि परमेश्वर पहिलो शासक हुनुहुन्छ जसको विरुद्धमा उहाँले विद्रोह गर्नुहुन्छ,

उसले सबै सबमिशन गुमाएको छ
चर्चमा ,
यसको कानून र
कुनै पनि वैध अधिकारीलाई।

अह! मेरो छोरी
आफैंको नराम्रो उदाहरणबाट संक्रमित यी सबै प्राणीहरूलाई के हुनेछ?
जसलाई हुन बोलाइन्छ
उनीहरूका नेताहरु,
तिनीहरूका वरिष्ठहरू,
तिनीहरूका आमाबाबु, आदि?

अह! हामी बिन्दुमा पुग्छौं जहाँ
- न त अभिभावक,
- राजा होइन,
- कुनै पनि सिद्धान्तलाई सम्मान गरिने छैन।
तिनीहरू एक-अर्काको विष हाल्ने सर्पहरू जस्तै हुनेछन्।

त्यसैले तपाईं देख्न सक्नुहुन्छ
- कसरी सजाय आवश्यक छ e
- किनकि मृत्युले मेरो जीवहरूलाई लगभग पूर्ण रूपमा नष्ट गर्ने पछि।

बाँचेकाहरूको सानो संख्याले सिक्नेछ,

- अरूको खर्चमा,
नम्र र आज्ञाकारी बन्नुहोस्।

त्यसैले मलाई यो गर्न दिनुहोस्।
मेरा मानिसहरूलाई दण्ड दिनबाट मलाई रोक्न नखोज।”

आज बिहान मेरो प्यारो येशूले क्रुसमा आफूलाई देखाउनुभयो। उसले मलाई
आफ्नो पीडा सुनायो , यसो भन्यो:

"त्यहाँ धेरै चोटहरू छन् जुन मैले क्रुसमा भोगेको थिए, तर त्यहाँ एउटा मात्र क्रस
थियो।

त्यसैले म आत्माहरूलाई पूर्णतातर्फ आकर्षित गर्ने धेरै तरिकाहरू छन्।
तर त्यहाँ एक मात्र स्वर्ग छ जहाँ यी आत्माहरू भेला हुनुपर्छ। यदि आत्मामा यो
स्वर्गको अभाव छ भने,
उसलाई आनन्दमय अनन्तता प्रदान गर्न सक्ने अरू केही छैन।

उनले थपे :

"त्यहाँ एउटा मात्र क्रस थियो, तर यो क्रस विभिन्न काठका टुक्राहरू मिलेर बनेको
थियो।

तसर्थ, त्यहाँ एक मात्र आकाश छ तर, यस आकाशमा,
यहाँ पृथ्वीमा भोग्नु परेको पीडाको स्तर अनुसार विभिन्न ठाउँहरू , कम वा कम
महिमा, विशेषता छन्।

अह! यदि हामीलाई थाहा थियो कि
पीडा कति अनमोल छ ,

हामी एक-अर्कासँग धेरै पीडा लिन प्रतिस्पर्धा गर्नेछौं!

तर यो विज्ञान मान्यता छैन

यसैले, मानिसहरूले तिनीहरूलाई अनन्तकालको लागि धनी बनाउन सक्ने

कुरालाई घृणा गर्छन्।"

केही दिनको अभाव र आँसु पछि, म सबै भ्रमित र विनाश भएँ। आन्तरिक रूपमा मैले दोहोर्याइरहे:

"मलाई भन, हे मेरो राम्रो, तिमी मबाट किन टाढा गयौ?

मैले तिमीलाई कसरी रिसाएको छु कि तिमी अब आउँदैनौ वा तिमी आएपछि, तिमी लगभग लुकेको र मौन रहन्छौ।

कृपया मलाई अब पर्खन नदिनुहोस् किनकि मेरो हृदयले यसलाई लिन सक्दैन!

"

अन्तमा येशूले आफूलाई अलि बढी स्पष्ट रूपमा प्रकट गर्नुभयो र, मलाई यति विनाश भएको देखेर, *उहाँले मलाई भन्नुभयो* :

"यदि तपाईंलाई मात्र थाहा थियो कि म नम्रतालाई कति माया गर्छु।

नम्रता सबैभन्दा सानो बिरुवा हो, तर यसको हाँगाहरू आकाशमा उठ्छन्,

- मेरो सिंहासनको वरिपरि र मेरो हृदयको गहिराइमा प्रवेश गर्दै।

नम्रताले उत्पादन गरेको शाखाहरू विश्वाससँग मेल खान्छ /

छोटकरीमा, विश्वास बिना कुनै वास्तविक नम्रता । विश्वास बिनाको नम्रता झूटो गुण हो।"

येशूका यी शब्दहरूले मेरो हृदय थियो भनेर देखाउँछ

- विनाश मात्र होइन

- तर निरुत्साहित पनि।

मेरो आत्माले निरन्तर विनाश महसुस गरिरह्यो र येशूलाई गुमाउने डर थियो।

अचानक उसले *आफूलाई देखायो र मलाई भन्यो* :

" म तिमीलाई मेरो परोपकारको छायामा राख्छु ।

यो छाया जताततै प्रवेश गरेकोले, मेरो मायाले तिमीलाई जताततै र सबै कुरामा लुकाइ राख्छ। किन डराएको ?

म तिमीलाई कसरी छोड्न सक्छु

जब तिमी मेरो प्रेममा गहिरो जरा गाडिएको छौ?"

म उसलाई सोध्न चाहन्थे किन उ सधैं जस्तो नदेखियो।

तर मलाई एक शब्द पनि बोल्ने समय नदिई उहाँ गायब हुनुभयो । हे भगवान, कस्तो पीडा !

म पनि त्यही अवस्थामा थिएँ ।

आज बिहान, म विशेष गरी तितोपनमा डुबेको थिएँ। येशू आउनुहुनेछ भन्ने आशा मैले लगभग गुमाइसकेको थिएँ।

ओह! तिमीले कति आँसु बगायौ ! यो अन्तिम घडी थियो र येशू अझै आउनु भएको थिएन। हे भगवान, के गर्ने? मेरो मुटु एकदमै धड्किरहेको थियो ।

मेरो पीडा यति गहिरो थियो कि मलाई पीडाको महसुस भयो।

भित्री रूपमा म येशूलाई भन्छु:

"हे मेरो असल येशू, म मर्दैछु भनेर के तपाईं देख्न सक्नुहुन्न! कम्तिमा मलाई भन्नुहोस् कि तपाईं बिना बाँच्न असम्भव छ।

तपाईंका सबै अनुग्रहरूपको अगाडि मेरो कृतज्ञताको बावजूद, म तपाईंलाई धेरै माया गर्छु।

र, मेरो कृतज्ञताको पूर्ति गर्न, म तपाईंलाई तपाईंको अनुपस्थितिको कारणले गर्दा भएको क्रूर पीडाहरू प्रस्ताव गर्दछु।

आउनुहोस्, येशू! धैर्य गर्नुहोस्, तपाईं धेरै राम्रो हुनुहुन्छ! मलाई अब पर्खन

नदिनुहोस्! आउनुहोस्! अह!

के तिमीलाई थाहा छैन प्रेम क्रूर तानाशाह हो! तिमीलाई मप्रति दया छैन?"

येशू अन्ततः आउँदा म यो दुःखद अवस्थामा थिएँ, दयाले भरिएको स्वरमा ,
उहाँले मलाई भन्नुभयो :

"म यहाँ छु, अब नरोऊ, मकहाँ आउनुहोस्!"

एकैछिनमा मैले आफूलाई मेरो शरीर बाहिर उहाँको संगतमा भेटाएँ। मैले उसलाई हेरें तर फेरि उसलाई गुमाउने डरले मेरो आँसु बग्ग थाल्यो।

येशू जारी राख्नुभयो :

"होइन, अब नरोऊ! हेर म कस्तो पीडा गर्छु।

मेरो टाउकोमा हेर्नुहोस्, काँडाहरू यति गहिरो पसेका छन् कि तपाईंले तिनीहरूलाई देख्न सक्नुहुन्न।

मेरो शरीरभरि धेरै घाउ र रगत हेर। आउनुहोस् र मलाई सान्त्वना दिनुहोस्।"

उसको पीडामा ध्यान केन्द्रित गर्दै, मैले मेरो बारेमा अलिकति बिर्सें। मैले उसको टाउकोमा भएका कुराहरूबाट सुरु गरें। ओह!

उसको शरीरमा काँडाहरू यति गहिरो देखेर मलाई धेरै दुःख लाग्यो कि ती मुस्किलै हटाउन सकिन्थ्यो!

मैले यो गर्न कडा परिश्रम गर्दा, उसले पीडाले रिसाए। जब मैले उसको भाँचिएको काँडाको मुकुट च्यातिसकेपछि, मैले यसलाई फेरि टाँसें।

त्यसपछि, येशूले उहाँको लागि दुःख दिएर कस्तो ठूलो आनन्द दिन सक्नुहुन्छ भन्ने थाहा पाएर, मैले उहाँलाई मेरो टाउकोमा धकेले।

त्यसपछि उसले मलाई एक एक गरी उसको घाउमा चुम्बन गरायो। र, केहीको लागि, उसले मलाई रगत चुस्न चाहन्थ्यो। चुपचाप भए पनि मैले उहाँको इच्छा अनुसार गरें।

परम पवित्र भर्जिन आएर मलाई भन्नुभयो:

"येशूलाई सोध्नुहोस् कि उहाँ तपाईंसँग के गर्न चाहनुहुन्छ"।

आज बिहान, येशू आउनुभयो र मलाई एउटा चर्चमा लैजानुभयो। त्यहाँ मैले होली मासमा भाग लिएँ र उहाँको हातबाट भेटघाट प्राप्त गरें।

त्यसपछि म उनको खुट्टामा यति बलियोसँग टाँसेँ कि मैले तिनीहरूलाई तान्न सकिन।

उहाँको अनुपस्थितिको कारण पछिल्ला केही दिनको पीडा सम्झेर, मलाई फेरि उहाँलाई गुमाउने डर लाग्यो कि मैले उहाँलाई रुँदै भने:

"यसपल्ट म तिमीलाई जान दिनेछैन किनकि, जब तिमीले मलाई छोडेर जान्छौ, तिमीले मलाई धेरै कष्ट दियो र धेरै लामो पर्खाइ दिन्छौ।"

येशूले मलाई भन्नुभयो:

"मेरो काखमा आऊ

म तिमीलाई सान्त्वना दिन सक्छु र तिमीलाई यी अन्तिम दिनहरूको पीडा बिर्सन सक्छु।"

मैले त्यसो गर्न हिचकिचाउँदै गर्दा, उसले मलाई आफ्नो हात समात्यो र मलाई माथि उठायो। त्यसपछि उसले मेरो मुटुमा दबाएर भन्यो:

"नडराओ, किनकि म तिमीलाई त्याग्ने छैन।

आज बिहान, म तिमीलाई खुशी पार्न चाहन्छु। मसँग बासस्थानमा आऊ।"

त्यसैले हामी पालमा फर्कियौं। त्यहाँ

- कहिलेकाहीँ उसले मलाई चुम्बन गर्यो र मैले उसलाई चुम्बन गरे,
- कहिलेकाहीँ म उसमा आराम गर्थे र ऊ ममा विश्राम गर्यो,
- कहिलेकाहीँ म उसले प्राप्त गरेको अपराधहरू देख्न सक्थेँ

र मैले तदनुसार क्षतिपूर्तिको कार्यहरू गरेको छु।

धन्य संस्कारमा येशूको धैर्यतालाई कसरी वर्णन गर्ने ? यसबारे सोच्दा मात्रै मलाई अचम्म लाग्छ।

त्यसपछि येशूले मलाई मेरो शरीरमा फर्काउन आएको कन्फिसर देखाउनुभयो र मलाई भन्नुभयो: "अब यति पुग्यो, जानुहोस्, किनकि आज्ञाकारिताले तिमीलाई बोलाउँदैछ"।

त्यसैले, मैले महसुस गरें

- कि मेरो आत्मा मेरो शरीरमा फर्किरहेको थियो र
- कि, वास्तवमा, कन्फिसरले मलाई आज्ञाकारिताको नाममा चुनौती दियो।

आज येशू धेरै ढिलो नगरी आउनुभयो।

उसले मलाई भन्यो :

" तिमी मेरो पाल हौ।

मेरो लागि, धन्य संस्कारमा हुनु तपाईंको हृदयमा हुनु जस्तै हो।

यदि मैले तपाईंमा केहि थप पाएँ भने पनि:

म मेरो पिडा तिमि संग बाँड्न सक्छु र

ईश्वरीय न्यायको अगाडि तिमीलाई मसँग पीडितको रूपमा राख्दै, जुन मैले संस्कारमा फेला पारेन।

त्यसैले उसले मलाई शरण लियो।

यो म भित्र हुँदा, यसले मलाई महसुस गराएको थियो

कहिले काँडाका टोकाइहरू,

कहिलेकाहीं क्रुसको पीडा ,
कहिले काहिँ उसको मनको पीडा ।

मैले उसको मुटुको वरिपरि, काँडे तारको चोटी देखे जसले उसलाई धेरै पीडा दियो।

अह! उसलाई यसरी दुखेको देख्दा कस्तो पीडा भयो!
म उसको पीडा ममाथि लिन चाहन्थें, र मेरो सारा हृदयले मैले उहाँलाई उहाँका घाउ र पीडाहरू दिन बिन्ती गरें।

उसले मलाई भन्यो :

"केटी, मेरो मनलाई सबैभन्दा धेरै चोट पुर्याउने कुरा हो

- अपवित्र जनसमूह ई

-पाखण्ड।"

मैले यी शब्दहरूबाट बुझें कि एक व्यक्ति

- बाहिरी रूपमा प्रभुलाई प्रेम र प्रशंसा व्यक्त गर्न सक्छ

- उसलाई विष दिन आन्तरिक रूपमा तयार हुनुहोस्;

- यसले बाहिरी रूपमा परमेश्वरको महिमा र आदर गरेको देखिन्छ

- जसरी उनी आफ्नो लागि भित्री महिमा र सम्मान खोज्छिन्।

कपटबाट गरिएको कुनै पनि काम, सबैभन्दा स्पष्ट रूपमा पवित्र पनि,

- विषाक्त र

-येशूको हृदयलाई तितोपनले भर्नुहोस्।

म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ जब येशूले मलाई जानुहोस् र उहाँका प्राणीहरू के गर्दैछन् हेर्न निम्तो दिनुभयो।

मैले उसलाई भने:

"मेरो प्यारो येशु, आज बिहान म गएर हेर्न चाहन्न कि तपाईं कत्तिको चित्त दुखाउनुभएको छ। हामी सँगै बसौं।"

तर येशुले हामीलाई घुम्न जान आग्रह गर्नुभयो। उसलाई खुसी पार्न खोज्दै मैले उसलाई भने:

"यदि तपाईं बाहिर जान चाहनुहुन्छ भने, चर्चहरूमा जाऔं किनभने तपाईं त्यहाँ कम अपमानित हुनुहुन्छ।" त्यसैले हामी एउटा चर्चमा गयौं।

तर *यहाँ पनि ऊ रिस उठ्यो*, अरु ठाउँको भन्दा,

- अन्यत्र भन्दा त्यहाँ धेरै पापहरू भएकाले होइन,

-तर त्यहाँ भएका अपराधहरू उसको प्रियबाट आएको हुनाले,

उहाँको सम्मान र महिमाको लागि आफूलाई शरीर र आत्मा दिनु पर्नेहरू मध्ये।

यही कारणले यी अपराधहरूले उनको हृदयलाई गहिरो चोट पुर्यायो।

मैले भक्त आत्मा देखेको छु,

अनावश्यक चिन्ताको कारण, तिनीहरूले कुराकानीको लागि राम्रोसँग तयारी गरेका थिएनन् ।

येशूको बारेमा सोच्नुको सट्टा, तिनीहरूको दिमाग भेटिलाले भरिएको थियो।

अह! आफूप्रति दया देखाउने आत्माहरूका लागि येशू कत्ति दयालु हुनुहुन्छ!
तिनीहरूले येशूलाई अलिकति पनि नजर नदिई बकवासमा आफ्नो ध्यान केन्द्रित गर्छन्।

येशूले मलाई भन्नुभयो :

"मेरो छोरी,

हेर्नुहोस् यी आत्माहरूले मलाई तिनीहरूमा मेरो कृपा प्रदान गर्नबाट कसरी रोक्छन्।

म बकवासमा रोकिनँ, तर त्यो प्रेममा जो मलाई आउँछ, प्रेमका चीजहरूको चिन्ता

गर्नुको सट्टा,

यी आत्माहरू परालको भ्रूणमा संलग्न हुन्छन्। प्रेमले पराललाई नष्ट गर्न सक्छ तर,
- प्रचुर मात्रामा भए पनि परालले कुनै पनि हालतमा प्रेम बढाउन सक्दैन।

यो पनि उल्टो छ, व्यक्तिगत चिन्ताको थोपाले प्रेम घटाउँछ।

यी आत्माहरूको लागि सबैभन्दा खराब कुरा हो

विचलित हुनु ई

धेरै समय बर्बाद।

तिनीहरू यी सबै बकवासको बारेमा आफ्नो कन्फेसरसँग कुरा गर्न घण्टा बिताउन
मन पराउँछन्।

तर यी अपमानहरू हटाउन साहसी संकल्पहरू कहिल्यै लिनुहोस्।

अनि केही पुजारीहरू, मेरी छोरी? तपाईं तिनीहरूलाई बताउन सक्नुहुन्छ

- तपाईं लगभग शैतानी तरिकामा कार्य गर्नुहुन्छ

तिनीहरूले मार्गनिर्देशन गर्ने आत्माहरूको लागि मूर्ति बन्छन्।

ओह! हो! यी सबै भन्दा माथि मेरो हृदय छेड्ने बच्चाहरु छन्।

किनकि यदि अरूले मलाई बढी अपमान गर्छ भने, तिनीहरूले मेरो शरीरका
अंगहरूलाई अपमान गर्छन्,

जहाँ म सबैभन्दा संवेदनशील छु, यी कुराहरूले मलाई अपमानित गर्छन्,

- त्यो मेरो हृदयको गहिराइमा छ।

येशूको पीडा कसरी वर्णन गर्ने? यी शब्दहरू भनिरहँदा ऊ बेस्सरी रोयो।

मैले उहाँलाई सान्त्वना दिन सक्दो प्रयास गरें।

त्यसपछि, हामी सँगै, मेरो ओछ्यानमा फर्कियौं।

आज बिहान म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ, अचानक, मैले आफूलाई हिँड्न
असमर्थ पाएँ। मैले महसुस गरें कि कोही मेरो कोठामा प्रवेश गरिरहेको छ, ढोका

बन्द गर्दै र मेरो ओछ्यानमा आउँदैछ।

मैले सोचें कि यो व्यक्ति मेरो परिवारलाई ध्यान नदिई लुकेको थियो। त्यसोभए मलाई के हुन्थ्यो?

म धेरै डराएको थिएँ

- मेरो रगत मेरो नसामा जमेको थियो र म मेरो सम्पूर्ण अस्तित्व संग काँपिरहेको थियो।

हे भगवान, के गर्ने? मैले सोचें:

"मेरो परिवारले उसलाई देखेन। म सबै सुन्न छु र आफ्नो रक्षा गर्न वा मद्दत माग्न सकिदिन। येशू, मरियम, मलाई मद्दत गर्नुहोस्! सेन्ट जोसेफ, मेरो रक्षा गर्नुहोस्!"

जब मैले महसुस गरें कि उहाँ मेरो ओछ्यानमा मलाई समात्नको लागि चढ्दै हुनुहुन्छ, मेरो डर यस्तो थियो कि मैले मेरो आँखा खोले र उहाँलाई सोधें: "मलाई भन तिमी को हो?"

उनले जवाफ दिए: "गरिब मध्ये सबैभन्दा गरीब, म घरबारविहीन मानिस हुँ।

यदि तपाईंले मलाई आफ्नो सानो कोठामा राख्नुभयो भने म तपाईंकाहाँ आउनेछु। हेर, म यति गरिब छु कि मसँग लुगा पनि छैन। तर तिमीले ख्याल गर्नेछौ ।"

मैले त्यता हेरें।

ऊ लगभग पाँच छ वर्षको केटा थियो, बिना लुगा, जुत्ता बिना। यो धेरै सुन्दर र आकर्षक थियो।

मैले जवाफ दिए:

"मेरो हकमा, म तिमीलाई राख्न चाहन्छु, तर मेरो बुबाले के भन्नुहुन्छ? म आफूले चाहेको कुरा गर्न स्वतन्त्र छैन। मसँग आमाबाबु छन् जसले मलाई रोक्छन्।

जहाँसम्म तिमी लागि लुगाको कुरा छ, म मेरो गरिब मजदुरहरूबाट तिनीहरूको

लागि उपलब्ध गराउन सकछु र आवश्यक परेमा म आफैलाई बलिदान दिनेछु। तर तिमीलाई यहाँ राख्नु मेरो लागि असम्भव छ।

अनि तिमी बुबा, आमा, घर छैन ?" सानो केटाले उदास भएर जवाफ दियो:

"मसँग कोही छैन। ओह! मलाई अब घुम्न नदिनुहोस्, मलाई तपाईंसँग लैजानुहोस्!"

मलाई के गर्ने थाहा थिएन। कसरी राख्ने ? एउटा विचार मेरो मन छोयो:

"यो येशू हुन सकछ? वा सायद कुनै भूत मलाई विचलित गर्न आएको हो?"

फेरि, मैले भने, "कम्तीमा मलाई तपाईं को हुनुहुन्छ भनेर भन्नुहोस्।" उनले दोहोर्याए: "म गरिब मध्ये सबैभन्दा गरीब हुँ"।

मैले जारी राखें: "के तपाईंले क्रसको चिन्ह बनाउन सक्नुभयो? - हो," उसले भन्यो।

तेसो भए गर। म हेर्न चाहन्छु कि तपाईं यो कसरी गर्नुहुन्छ।" त्यसैले क्रसको चिन्ह बनाइयो।

त्यसपछि मैले थपे: "के तपाईं 'हेल मेरी' पढ्न सक्नुहुन्छ? -

हो, उसले जवाफ दियो, तर यदि तपाईं म यो सुनाउन चाहनुहुन्छ भने, हामी सँगै गरौं।"

मैले "Ave मारिया" सुरु गरें

र उसले मसँग यो भने जब, अचानक, सबैभन्दा शुद्ध प्रकाश उसको निधारबाट निस्क्यो।

त्यसपछि, सबैभन्दा गरिबमा, मैले येशूलाई चिनेँ।

एकै क्षणमा, यसको प्रकाशको साथ, यसले मलाई बेहोस बनायो र मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्यो ।

म उहाँको अगाडि धेरै अलमलमा परें, विशेष गरी मेरा धेरैले अस्वीकार गरेको कारण।

मैले उस्ताई भने:

"मेरो प्यारो सानो, मलाई माफ गर्नुहोस्।

यदि मैले तिमीलाई चिनेको भए, मैले तिमीलाई प्रवेश गर्न अस्वीकार गर्ने थिइनँ।
यसबाहेक, तिमीले मलाई किन नभनेको?

म तिमीलाई भन्न को लागी धेरै छ।

व्यर्थ कुरामा र डरमा मेरो समय बर्बाद गर्नुको सट्टा मैले तपाईंलाई भनेको थिएँ।

साथै, तिमीलाई राख्न, मलाई मेरो परिवारको आवश्यकता छैन।

म तिमीलाई राख्न स्वतन्त्र छु, किनकि तिमीले कसैलाई तिमीलाई हेर्न अनुमति
दिनुहुन्न।"

मैले यसरी बोल्दै गर्दा, मैले चाहेको सबै कुरा उसलाई बताउन नसकेकोमा मलाई
मेरो पिडाको साथ छोडेर उहाँ हिँड्नुभयो। यो सबै यसरी समाप्त भयो।

आज मैले मानव प्रशंसाबाट आउने हाम्रा आत्माहरूलाई हुने खतराहरूमा ध्यान
दिएँ। जब म आफैलाई जाँच्दै थिएँ

मानव प्रशंसाको अनुहारमा ममा सन्तुष्टि छ कि छैन हेर्न,

येशूले मलाई भन्नुभयो:

जब हृदय आत्म-ज्ञानले भरिएको हुन्छ,

मानिसहरूको प्रशंसा समुद्रका छालहरू जस्तै हो

त्यो वृद्धि र ओभरफ्लो, तर कहिल्यै आफ्नो सिमाना बाहिर जानु बिना ।

जब प्रशंसाले तिनीहरूको रोदन सुनिन्छ र हृदयको नजिक आउँछ,

- आत्म-ज्ञानको ठोस पर्खालहरूले घेरिएको देखेर,

- तिनीहरूले त्यहाँ ठाउँ पाउन सक्दैनन् र

- कुनै हानि नगरी फिर्ता लिनुहोस्।

प्राणीहरूको प्रशंसा वा अवहेलनालाई महत्त्व दिनु हुँदैन।"

आज, जब मेरो असल येशू आफैलाई प्रकट गर्दै हुनुहुन्थ्यो, मैले उहाँको छाप पाएँ

- जसले मलाई प्रकाशको किरणहरू फ्याँकेछ

- मलाई पूर्ण रूपमा प्रवेश गर्दै।

अचानक मैले आफूलाई मेरो शरीर बाहिर येशू र मेरो स्वीकारकर्ताको संगतमा भेटाएँ।

मैले तुरुन्तै मेरो प्रिय येशूलाई प्रार्थना गरेँ

- मेरो कन्फेसरलाई चुम्बन गर्नुहोस्

- आफ्नो काखमा केही बेर झुक्नु (येशू बच्चा हुनुहुन्थ्यो)।

मलाई खुसी पार्न,

उसले तुरुन्तै कन्फेसरको गालामा चुम्बन गर्यो, तर मबाट अलगाव बिना।

सबै निराश, मैले उसलाई भने:

"मेरो सानी प्यारी,

- म चाहन्छु कि तिमीले उसको गालामा होइन मुखमा चुम्बन गर,

- तिम्रो शुद्ध ओठले छोएको,

उहाँको आफ्नै पवित्र र तिनीहरूको कमजोरी निको पारिएको छ।

यसरी तिनीहरूले अधिक स्वतन्त्र रूपमा तपाईंको वचन घोषणा गर्न र अरूलाई पवित्र गर्न सक्थे।

कृपया मलाई जवाफ दिनुहोस्!"

त्यसपछि येशूले उसको मुखमा चुम्बन गर्नुभयो र भन्नुभयो :

"मलाई सबै कुराबाट अलग आत्माहरूमा गर्व छ ,

- भावनात्मक स्तरमा मात्र होइन,
- तर वास्तविक स्तरमा पनि।

लुगा फुकाउँदा,

- मेरो प्रकाशले तिनीहरूलाई आक्रमण गर्छ र
- तिनीहरू क्रिस्टल जस्तै पारदर्शी हुन्छन्,

तेसैले

- मेरो सूर्यको उज्यालोलाई तिमीमा प्रवेश गर्नबाट कुनै पनि कुराले रोक्दैन,
- भौतिक सूर्यको सम्बन्धमा भवनहरू र अन्य भौतिक चीजहरू भन्दा फरक।"

उनले थपे:

"ए! यी आत्माहरू

- मलाई लाग्छ कि तिनीहरू लुगा फुकालिरहेका छन् तर,
- तिनीहरू वास्तवमा लुगा लगाएका छन्

आध्यात्मिक चीजहरू र शारीरिक चीजहरू पनि।

किनभने मेरो प्रोभिडेन्सले छुट्टिएका आत्माहरूसँग विशेष रूपमा व्यवहार गर्दछ।

मेरो प्रोभिडेन्सले तिनीहरूलाई जताततै साथ दिन्छ।

तिनीहरूसँग केही छैन जस्तो देखिन्छ, तर तिनीहरूसँग सबै छ।"

त्यसैले

आफ्नो व्यक्तिगत स्वार्थका लागि मात्र काम गर्ने देखिएका केही धर्मी व्यक्तिहरूकहाँ जान स्वीकार गर्नेलाई हामीले छोड्यौं।

तिनीहरूको बीचमा एक कदम अगाडि बढ्दै , उहाँले भन्नुभयो:

"धिव्कार तिमीलाई जो पैसा कमाउन मात्र काम गर्छौं!

तपाईंसँग पहिले नै तपाईंको इनाम छ।"

आज बिहान, येशु मसामु यत्तिको पीडा र कष्टमा देखा पर्नुभयो कि उहाँले मेरो हृदयमा धेरै दया जगाउनुभयो। मैले उसलाई सोध्ने आँट गरिन ।

हामी चुपचाप एक अर्कालाई हेरिरहेका थियौं।

बेलाबेलामा उसले मलाई चुम्बन गर्यो र त्यसपछि, मैले उसलाई चुम्बन गरें। यो पटक पटक यस्तै भएको प्रमाणित भएको छ।

पछिल्लो पटक उसले मलाई चर्च देखाउनुभयो र भन्नुभयो: "चर्च आकाशमा मोडेल गरिएको छ।

स्वर्ग जस्तै जहाँ टाउको छ, जो भगवान हुनुहुन्छ।

विभिन्न अवस्था, आदेश र योग्यता को धेरै संतहरु को अतिरिक्त।

मेरो चर्चमा छ

एक नेता, जो पोप हो -

टाउकोमा, पवित्र ट्रिनिटीको प्रतीक ट्रिपल क्राउन मुकुट

-

- उहाँमा निर्भर धेरै व्यक्तिहरू बाहेक, त्यो प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू, विभिन्न आदेशहरू, वरिष्ठहरू र निम्नहरू हुन्। सबैजना मेरो चर्चलाई सुन्दर बनाउन त्यहाँ छन्।

पदानुक्रममा आफ्नो स्थानको आधारमा सबैलाई भूमिका तोकिएको छ।

आफ्नो भूमिकाको वफादार पूर्तिबाट बग्ने सदगुणहरूले यस्तो अत्तर निस्कन्छ कि पृथ्वी र आकाश सुगन्धित र उज्यालो हुन्छ।

मानिसहरू यस सुगन्ध र प्रकाशमा आकर्षित हुन्छन्, र यसरी सत्यतिर डोर्याउँछन् ।

मैले भर्खरै भनेको कुरा पछ्याउँदै,
म तपाईंलाई मेरो चर्चका संक्रमित सदस्यहरूका लागि एक क्षणको लागि रोक्न
आग्रह गर्दछु, जो,
यसलाई उज्यालोले भर्नुको सट्टा, यसलाई अन्धकारले छोप्नुहोस्।
तिनीहरूले उहाँलाई कस्तो समस्या दिइरहेका छन्!"

त्यसपछि मैले येशूको छेउमा स्वीकार गर्ने व्यक्तिलाई देखें।
येशूले उसलाई एक नजरले हेरिरहनु भयो र मतिर फर्कनुभयो,

उसले मलाई भन्यो:

"म चाहन्छु कि तपाईं तपाईंको स्वीकारकर्तामा पूर्ण भरोसा राख्नुहुन्छ,
सानो सानो कुरामा पनि
ताकि उहाँ र ममा कुनै भिन्नता नहोस्। उहाँका वचनहरू सुनेर उहाँमाथि भरोसा
गर्दा, म पनि त्यस्तै हुनेछु ।"

येशूका यी शब्दहरूले मलाई शैतानको केही प्रलोभनहरूको सम्झना गराए जसले
मलाई अलिकति शंकास्पद बनाएको थियो।

तर, आफ्नो सतर्कताले, येशूले मलाई सच्याउनुभयो
त्यो क्षण मैले यो अविश्वासबाट मुक्त महसुस गरें।

प्रभुको आशीर्वाद सदासर्वदा रहोस्,
मेरो दुखी र पापी आत्माको धेरै ख्याल गर्ने उहाँ!

आज बिहान येशूले भर्खरै आफूलाई देखाउनुभयो।

मेरो मन अलमलिएको थियो र मैले उहाँको अनुपस्थितिलाई व्याख्या गर्न सकिन जब, अचानक, मलाई धेरै आत्माहरू, स्वर्गदूतहरूले घेरिएको महसुस गरें, मलाई लाग्छ।

समय-समयमा, जब म तिनीहरूको बीचमा थिएँ, कम्तिमा मेरो प्रियको सास सुन्ने आशामा मैले वरिपरि हेरे, तर उहाँको उपस्थितिको कुनै संकेत थिएन।

अचानक, मैले मेरो पछाडि मीठो सास सुने र तुरुन्तै चिच्याएँ:

"येशू, मेरो प्रभु!"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"लुइसा, तिमी के चाहन्छौ?"

मैले जारी राखें:

"येशू, मेरो प्रिय, आउनुहोस्, मेरो पछाडि नबस्नुहोस् किनभने म तपाईंलाई देख्न सकिदिन।

म तिमीलाई पर्खिरहेको छु र म बिहानै तिमीलाई खोजिरहेको छु।

मेरो ओछ्यान वरिपरि रहेका यी स्वर्गदूतहरूको बीचमा म तिमीलाई भेट्दाउन सक्छु भन्ने सोचेको थिएँ।

तर मैले तिमीलाई भेटिन।

त्यसैले, म धेरै थाकेको छु, किनकि तिमी बिना म आराम गर्न सकिदिन। आउनुहोस्, हामी सँगै आराम गर्नेछौं।"

त्यसपछि येशू मेरो नजिक आउनुभयो र मेरो टाउको समातनुभयो।

स्वर्गदूतहरूले येशूलाई भने :

"प्रभु, उहाँले तपाईंलाई धेरै चाँडो चिन्नु भयो,

"तपाईंको आवाजको आवाजबाट होइन, तर तपाईंको सासबाट, र उनले तुरुन्तै तपाईंलाई बोलाइन्!"

येशूले तिनीहरूलाई जवाफ दिनुभयो :

"उनले मलाई चिन्छिन् र म उसलाई चिन्छु। उहाँ मेरो लागि मेरो आँखाको नानी जस्तै घनिष्ठ हुनुहुन्छ।" जब उनले यो भने, मैले आफूलाई येशूको नजरमा भेटाएँ। ती चोखो आँखाहरूमा मैले के महसुस गरें म कसरी बुझाउने? स्वर्गदूतहरू पनि छक्क परे!

दिनमा धेरै चोटि, म ध्यान गरिरहेको बेला, येशू मेरो नजिक आउनुभयो। *उसले मलाई भन्यो :*

"मेरो व्यक्ति आत्माहरूको कार्यले लुगा जस्तै घेरिएको छ। तिनीहरूको मनसाय र तिनीहरूको तीव्र प्रेम, उनीहरूले मलाई जति महिमा दिन्छन्।

मेरो भागको लागि म तिनीहरूलाई अझ महिमा दिन्छु, यति धेरै कि न्यायको दिनमा,

म तिनीहरूलाई सारा संसारमा चिनाउनेछु

ताकि उनीहरूले मलाई कतिको सम्मान गरे र म उनीहरूलाई कति सम्मान गर्छु भनेर थाहा पाउनुहोस्। पीडाले हेर्दै उनले *थपे :*

"मेरो छोरी,

जतिसुकै राम्रो काम गरे पनि यति धेरै काम गर्ने आत्मालाई के होला,

- उद्देश्यको शुद्धता बिना,

- आदत वा स्वार्थ बाहिर?

न्यायको दिन यि कार्यहरू देख्दा उनीहरूलाई कस्तो लाज लाग्छ,

- आफैमा राम्रो,

- तर तिनीहरूको अपूर्ण अभिप्रायले बादल छ।

उनीहरूलाई सम्मान गर्नुको सट्टा, तिनीहरू आफैं र अरू धेरैको लागि शर्मको स्रोत हुनेछन्।

वास्तवमा, *यो मेरो लागि महत्त्वपूर्ण कार्यहरूको हृद होइन, तर तिनीहरूको नियतले ती गरिन्छ*।

मैले शब्दहरूमा मनन गर्दा येशू केही बेर चुप लाग्नुभयो

उसले मलाई भन्यो

- इरादाको शुद्धतामा र पनि

- असल काम गरेर,

प्राणीहरू आफै मर्नुपर्छ र प्रभुसँग एक हुनुपर्दछ।

येशुले थप्नुभयो:

"यो यस्तो छ: मेरो हृदय असीम रूपमा महान छ। तर भित्र पस्ने ढोका साँघुरो छ ।

उसको शून्यता भर्न कोही पनि आउन सक्दैन, साधारण र लुटेर आत्माहरू बाहेक।

उसको ढोका साँघुरो भएकोले,

- थोरै बाधा

- संलग्नता को छाया,

- एक इरादा जुन सही छैन,

- मलाई खुशी पार्नको लागि नभएको कार्यले तिनीहरूलाई आनन्द लिन आउनबाट रोक्छ।

छिमेकीको माया मेरो हृदयमा प्रवेश गर्छ

तर, यसका लागि वि.

- मेरो आफ्नै माया संग यति एकता हुनुपर्छ कि यो उ संग एक बनोस् ,

- उसको माया मेरो भन्दा छुट्याउन सकिदैन।

म मेरो छिमेकीको प्रेमलाई विचार गर्न सकिदैन यदि यो मेरो आफ्नै प्रेममा परिणत

भएन।"

आज बिहान म येशूको अनुपस्थितिको लागि दुःखको समुद्रमा थिएँ, यति धेरै कष्ट पछि, येशू मेरो नजिक आउनुभयो।

कि म अब देख्न सकिदिन।

उसले आफ्नो निधार मेरो विरुद्धमा राख्यो, मेरो विरुद्ध आफ्नो अनुहार झुक्यो र आफ्नो शरीरका अन्य सबै अंगहरूसँग पनि त्यस्तै गर्यो।

जब उहाँ यो स्थितिमा हुनुहुन्थ्यो, मैले उहाँलाई भनें:

"मेरो प्यारो येशु, के तिमिले मलाई माया गर्दैनौ?"

उसले जवाफ दियो : " यदि मैले तिमिलाई माया नगरेको भए म तिम्रो यति नजिक हुने थिइनँ।"

मैले जारी राखें:

"तिमीले मलाई माया गर्छौं भनेर कसरी भन्न सक्छौ यदि तिमिले मलाई पहिले जस्तो दुख भोग्न दिएनौ भने?"

मलाई डर छ कि तपाईं मलाई यो अवस्थामा चाहनुहुन्न।

कम्तिमा मलाई कन्फिसरको रिसबाट मुक्त गर्नुहोस् »।

उसले मेरो कुरा सुनिरहेको छैन जस्तो लाग्यो।

बरु, उहाँले मलाई सबै प्रकारका पापहरू गर्ने मानिसहरूको भीड देखाउनुभयो। आक्रोशित भएर उनले उनीहरूका बीचमा विभिन्न संक्रामक रोगहरू पठाए, र तिनीहरूको मृत्युसँगै धेरै मानिसहरू कोइला जस्तै कालो भए।

येशूले पापीहरूको यो भीड पृथ्वीको अनुहारबाट गायब होस् भन्ने चाहनुहुन्थ्यो। यो देखेर, मैले उहाँलाई मानिसहरूलाई बचाउनको लागि ममा आफ्नो तीतोपन खन्याउन बिन्ती गरें। तर उसले मेरो कुरा सुनेन ।

उसले मलाई भन्यो :

"मैले तिमीलाई पठाउन सक्ने सबैभन्दा खराब सजाय,

तिमीलाई ,

पुजारी र

जनतालाई ,

यसले तपाईंलाई यस दुखको अवस्थाबाट मुक्त गर्नेछ

किनभने, अब कुनै विरोध नपाएपछि, मेरो न्यायले आफ्नो सबै क्रोधमा खन्याउनेछ।

यो एक व्यक्तिको लागि ठूलो अपमान हुनेछ

- असाइनमेन्टको जिम्मा लिनुहोस्

- त्यसपछि यसलाई हटाउन

किनभने, यसको कार्यको दुरुपयोग गरेर,

-यस व्यक्तिले यसबाट फाइदा लिने थिएन

- यदि उसलाई अयोग्य बनाइयो भने।"

येशू आज धेरै पटक फर्कनुभयो, तर उहाँ आत्मा विभाजित गर्न दुखी हुनुहुन्थ्यो।

मैले उनलाई सकेसम्म सान्त्वना दिने प्रयास गरे, कहिले चुम्बन गरे, कहिले टाउको दुखाइलाई समर्थन गरे, कहिलेकाहीँ यस्ता शब्दहरू भने:

"मेरो हृदयको मुटु, येशू, तपाईं आफैंलाई धेरै पीडा देखाउने बानी छैन।

विगतमा कहिले गर्यौं,

तपाईंले आफ्नो पीडा ममा खन्याउनुभयो र तुरुन्तै आफ्नो रूप परिवर्तन गर्नुभयो।

तर यहाँ, म तिमीलाई सान्त्वना दिन सकिदिन। कसले सोचेको होला

-मलाई लामो समयसम्म तिम्रो पीडा बाँड्न लगाएर

-यसको निकास गर्न यति धेरै गरेपछि अब मलाई वञ्चित गर्दै हुनुहुन्छ ?

तिम्रो लागि मायाको पीडा मात्र मेरो सान्त्वना थियो।

यो पीडा थियो जसले मलाई यस धर्तीमा मेरो निर्वासन सहने अनुमति दिएको थियो। तर अब म यसबाट वञ्चित छु र कहाँ समर्थन खोज्ने थाहा छैन।

मेरो लागि जीवन निकै पीडादायी बनेको छ ।

ओह! कृपया, मेरो जीवनसाथी, मेरो प्रिय, मेरो जीवन, कृपया, मलाई आफ्नो पीडा फिर्ता दिनुहोस्, मलाई कष्ट दिनुहोस्!

मेरो अयोग्यता र मेरो गम्भिर पापहरू नहेर, बरु तपाईंको अतुलनीय कृपालाई हेर!

”

जब मैले येशूमा मेरो हृदय खन्याएँ, उहाँ नजिक आउनुभयो र
उसले मलाई भन्यो:

"मेरी छोरी, यो मेरो न्याय हो जुन सबै प्राणीहरूमा खन्याउन चाहन्छ।
मानिसहरूका पापहरू लगभग सीमामा पुगेका छन्।

र न्याय चाहिन्छ

- आफ्नो क्रोध तेज र तेज संग प्रकट गर्नुहोस्
- यी सबै अपराधहरूको लागि समाधान खोज्नुहोस्।

म कति तितोपनले भरिएको छु भनी तिमिले बुझ्यौ।

तिमीलाई अलिकति सन्तुष्ट पार्न, म मेरो सास तिमिमा हालिदिन्छु।"

उसको ओठ मेरो तर्फ ल्याएर उसले म भित्र पस्यो।

उनको सास यति तितो थियो कि मैले मेरो मुख, मेरो हृदय र मेरो सम्पूर्ण शरीर मादक महसुस गरे। यदि, एकलै, उसको सास यति तितो थियो भने, उसको बाँकी व्यक्तिको बारेमा के?

यसले मलाई यति पीडा दियो कि मेरो मुटु छेडियो।

आज बिहान, सधैं पीडा देखाउँदै, मेरो आराध्य येशूले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्नुभयो र आफूले पाएका विभिन्न अपराधहरू देखाउनुभयो।

यसपटक पनि मैले उसलाई आफ्नो तीतोपन ममा खन्याउन आग्रह गरें। सुरुमा त उसले मेरो कुरा सुनेको जस्तो लाग्थ्यो ।

उसले मलाई मात्र भन्यो:

"मेरी छोरी, परोपकार तब मात्र सिद्ध हुन्छ यदि यसले मलाई खुशी पार्न खोज्छ।

तब मात्र यसलाई परोपकार भन्न सकिन्छ।

उसले सबै कुरा खोस्यो भने मात्र उसलाई मबाट चिन्न सकिन्छ।"

येशूका यी शब्दहरूको फाइदा उठाउन चाहँदै मैले उहाँलाई भनें:

"मेरो प्यार,

यो ठ्याक्कै यस कारणको लागि हो कि म तपाईंलाई ममा तितीपन खन्याउन अनुरोध गर्दछु,

- तपाईंलाई धेरै दुःखबाट मुक्त गर्न।

यदि म पनि तिमीलाई प्राणीहरूलाई बचाउन सोध्छु,

यो किनभने मलाई अन्य अवसरहरूमा सम्झना छ,

प्राणीहरूलाई दण्ड दिएपछि

त्यसपछि, उनीहरूलाई गरिबी र अन्य चीजहरूबाट धेरै कष्ट भोगेको देखेर, तपाईंले आफैँले धेरै कष्ट भोग्नु भयो।

त्यसपछि, मैले थाकेको बिन्दुमा तिमीलाई बिन्ती गरेपछि, तिमीले आफ्नो पीडा ममा खन्याएर खुशी भयौ।

- प्राणीहरूलाई बचाउन र,

- त्यसबेला तिमी धेरै खुसी थियौ । तिमीले सम्झिन्नौ?

यसबाहेक, के तपाईंका प्राणीहरू तपाईंको स्वरूपमा छैनन्?"

मेरो शब्दहरु संग एकजुट, *उहाँले मलाई भन्नुभयो* :
"तिमी नै भएकोले म तिम्रो इच्छा मान्छु। मेरो छेउमा आएर पिउन।"

म उसको छेउबाट पिउन गएँ,
तर त्यो तितोपन थिएन जुन मैले पिएँ,
तर एक धेरै मीठो रगत जसले मेरो सम्पूर्ण अस्तित्वलाई माया र मिठासले नशा गर्यो।

मैले खोजेको कुरा नभए पनि म भरिएको थिएँ। उनीतिर फर्केर मैले भनेँ:
"मेरो प्रिय, तिमी के गर्दैछौ?
तिम्रो छेउमा बगे कुरा तितो होइन मीठो हुन्छ। ओह! कृपया आफ्नो
तितोपन ममा खन्याइदिनुहोस्।"

उसले मलाई दयालु नजरले हेर्यो र भन्यो:
"पिउनुहोस्, तितोपन पछि आउनेछ।"

त्यसैले म फेरि पिउन थालें
मिठाई केही बेर पखालिएपछि तितोपन आयो । म यो तितोपनको तीव्रता
परिभाषित गर्न सकिँदैन।
खुसी भएर म उठें र *उसको टाउकोमा काँडाको मुकुट* देखेर उसको हातबाट
लिएर आफ्नै टाउकोमा हालें ।

येशू एकदमै विनम्र देखिनुभयो
यदि, अन्य अवसरहरूमा, उहाँले अनुमति दिनुहुन्न थियो।

आफ्नो तितोपन खन्याएपछि हेर्दा कति सुन्दर थियो!
ऊ लगभग असहाय, शक्तिविहीन र भेडाको पाठा जस्तै कोमल देखिन्थ्यो।

धेरै ढिलो भइसकेको थाहा पाएँ ।

कन्फिसर बिहान सबेरै आएकाले मलाई थाहा थिएन ऊ फर्केर आउने हो कि भनेर। त्यसपछि, येशूतिर फर्केर, मैले उहाँलाई भने:

"प्रिय येशू, मलाई मेरो परिवारको लागि वा मेरो स्वीकारकर्ताको लागि उसलाई फिर्ता हुन बाध्य पार्न नदिनुहोस्।

ओह! कृपया मलाई मेरो शरीरमा फर्कन दिनुहोस्।"

येशूले जवाफ दिनुभयो :

"मेरी छोरी, आज म तिमीलाई छोड्न चाहन्न।" म दोहोर्याउँछु:

"तिमीलाई छाड्ने हिम्मत ममा पनि छैन, तर केही समयको लागि गर, मेरो परिवारले मलाई मेरो शरीरमा उपस्थित देख्नको लागि। त्यसपछि हामी सँगै हुनेछौं।"

धेरै बेर बसेर र हाम्रो बिदाइ आदानप्रदान पछि, उसले मलाई केही समयको लागि छोड्यो। यो भर्खर खाजाको समय थियो र मेरो परिवार मलाई निमन्त्रणा गर्न आयो।

मैले मेरो शरीर भरिएको महसुस गरे तापनि, म धेरै पीडामा थिएँ र मेरो टाउको उठाउन सकिँदैन ।

येशूको छेउबाट मैले पिउने तीतो र मिठाईले मलाई यति पूर्ण र पीडा छोड्यो कि मैले अरू केहि पनि लिन सकिँदैन।

येशूलाई दिएको मेरो वचन र टाउको दुखे बहानामा म मेरो परिवारलाई भन्छु: "मलाई एकलै छोड्नुहोस्, मलाई केहि चाहिँदैन"।

फेरि स्वतन्त्र, मैले तुरुन्तै मेरो प्यारो येशूलाई बोलाउन थाले, जो अझै पनि मिलनसार, फर्किए।

कसरी भनु आज मलाई जे भयो सबै,

- येशूले मसँग भर्नुभएको अनुग्रहरूको संख्या,

- उसले मलाई बुझाएको कुराहरुको संख्या?

मेरो पीडा कम गर्न धेरै बेर बसेपछि उसले मुखबाट रसीला दूध निस्क्यो ।

बेलुका छिट्टै फर्किन्छु भनी आश्वासन दिएर मलाई छोडेर गए ।

मैले आफूलाई मेरो शरीरमा फेला पारे, तर पीडामा अलि कम।

केही दिनको लागि,

येशूले आफूलाई मबाट अलग गर्न चाहनुभएन, त्यसरी नै आफूलाई प्रकट गरिरहनुभयो।

यस्तो लाग्थ्यो कि म भित्र खन्याएको सानो पीडाले उसलाई यति आकर्षित गर्यो कि ऊ मबाट टाढा हुन सकेन।

आज बिहान उसले मेरो मुखबाट अलिकति तितोपन खन्यायो, र त्यसपछि
उसले मलाई भन्यो :

" क्रसले आत्मालाई धैर्यतामा निपटाउँछ ।

यसले स्वर्गलाई पृथ्वीमा जोड्छ, अर्थात् आत्मालाई परमेश्वरसँग जोड्छ ।

क्रसको सद्गुण शक्तिशाली छ।

जब यो आत्मा प्रवेश गर्छ,

यसमा संसारका सबै चीजहरुबाट खिया हटाउने शक्ति छ।

क्रुसले आत्मालाई पृथ्वीका चीजहरुलाई बोरिंग, विचलित र घृणित रूपमा विचार गर्न नेतृत्व गर्दछ।

यसले उसलाई स्वर्गीय चीजहरूको स्वाद र आनन्द लिन्छ।

जे होस्, थोरै आत्माहरूले क्रसका गुणहरूलाई चित्र सक्छन्। त्यसैले हामी यसलाई घृणा गर्छौं।"

येशूका यी शब्दहरूद्वारा, मैले क्रुसको बारेमा के के बुझें!

येशूका शब्दहरू हाम्रो जस्तो होइनन्, जसमा हामीले के भनिँदैछ भन्ने मात्र बुझ्छौं।

उहाँको एउटा शब्दले हामीमा यस्तो प्रखर प्रकाश दिन्छ कि हामीले यसलाई बुझ्नको लागि दिनभर गहिरो ध्यानमा बिताउन सक्छौं।

त्यसैले, सबै कुरा भन्न चाहनु धेरै लामो हुनेछ र म गर्न सकिदिन। केही समय पछि, येशू फर्कनुभयो।

उनी अलि विचलित देखिन्थे ।

मैले उसलाई किन सोधें।

उहाँले मलाई धेरै समर्पित आत्माहरू देखाउनुभयो र **मलाई भन्नुभयो** :

"मेरी छोरी, म आत्मामा के माया गर्छु,

- त्यो उसले आफ्नो व्यक्तिगत इच्छा त्याग्छ।

तब मात्र मेरो हुन सक्छ

- यसमा लगानी गर्नुहोस्,

- यसलाई दिव्य बनाउनुहोस् र

- यसलाई मेरो बनाउनुहोस्।

सबै ठिक हुँदा पुण्य प्रकट हुने आत्माहरूलाई हेर।

तर जो, अलिकति रिस मा, उदाहरण को लागी,

यदि तिनीहरूको स्वीकारोक्ति लामो छैन भने, पनि

यदि स्वीकारकर्ताले उसलाई अठ्यारो पाछै भने, तिनीहरूले आफ्नो शान्ति गुमाउँछन् ।

कतिपयले अब केही गर्न चाहँदैनन्। जसले प्रष्ट देखाउँछ

- यो मेरो इच्छा होइन कि तिनीहरूमा हावी छ,

-तर तिनीहरू।

मलाई विश्वास गर्नुहोस्, मेरी छोरी, तिनीहरूले गलत बाटो रोजेका छन्। जब म आत्माहरू देख्छु

- जसले मलाई साँच्चै माया गर्न चाहन्छ,

"उनीहरूलाई मेरो अनुग्रह दिन मसँग धेरै तरिकाहरू छन्।"

यी मानिसहरूका लागि येशुले दुःख भोग्नुपरेको देख्दा दुःख लाग्यो! मैले उहाँलाई सान्त्वना दिन सक्दो प्रयास गरे, र त्यसपछि यो सबै समाप्त भयो।

आज बिहान मलाई डर लाग्यो कि यो येशू होइन, तर मलाई धोका दिन चाहने शैतान हो।

मलाई डराएको देखेर, *येशूले भन्नुभयो* :

"नम्रताले स्वर्गीय अनुग्रहहरू आकर्षित गर्दछ।

आत्मामा नम्रता भेट्ने बित्तिकै,

म प्रशस्त मात्रामा सबै प्रकारका स्वर्गीय अनुग्रहहरू खन्याउँछु।

तिमीलाई दुःख दिनुको सट्टा,

- निश्चित गर्नुहोस् कि तपाईं नम्रता र पूर्ण हुनुहुन्छ

- बाँकीको चिन्ता नगर्नुहोस्।"

त्यसपछि उहाँले मलाई धेरै धर्मी मानिसहरू देखाउनुभयो,
जसमा पुजारीहरू थिए,
जसमध्ये केहीले पवित्र जीवनको नेतृत्व गरे।

तर, तिनीहरू जतिसुकै असल भए तापनि, तिनीहरूसँग सरलताको भावना थिएन
जसले तपाईंलाई विश्वास गर्न अनुमति दिन्छ।

- धेरै धेरै धन्यवाद र
- प्रभुले आत्माहरु संग प्रयोग गर्ने धेरै माध्यमहरु को लागी।

येशूले मलाई भन्नुभयो:

- गरिब र अज्ञानी भए पनि नम्र र सरलसँग म आफूलाई संवाद गर्छु।
किनभने तिनीहरूले तुरुन्तै मेरो अनुग्रहहरूमा विश्वास गर्छन् र तिनीहरूको धेरै
प्रशंसा गर्छन्, तर यीसँग म धेरै अनिच्छुक छु।
आत्मालाई मेरो नजिक ल्याउने कुरा सबैभन्दा पहिले विश्वास हो।
यी मानिसहरू, तिनीहरूका सबै विज्ञान, सिद्धान्त र पवित्रताका साथ,
- आकाशीय प्रकाशको किरण प्राप्त गर्ने अनुभव कहिल्यै नगर्नुहोस्। उनीहरु
प्राकृतिक बाटो पछ्याउँछन्
- तर तपाईंले अलौकिकलाई अलिकति पनि छुने प्रबन्ध गर्नुहुन्न।

त्यसैले, मेरो नश्वर जीवनमा, यो त्यहाँ थिएन
विद्वान होइन ,
पुजारी होइन ,
मेरा चेलाहरू मध्ये एक शक्तिशाली मानिस होइन ।

मेरा सबै चेलाहरू अज्ञानी र नम्र अवस्थाका थिए।

किनभने यी मानिसहरू थिए

- अधिक नम्र,
- सरल र समान
- मेरो लागि ठूलो बलिदान गर्न थप इच्छुक।"

यस पटक, मेरो प्यारो येशू केही रमाइलो गर्न चाहनुहुन्थ्यो।
उसले मलाई सुन्न चाहेको जस्तो गरी नजिक आयो, तर मैले बोल्न थालेपछि,
ऊ बिजुली चम्किएझैं गायब भयो।

हे भगवान, कस्तो पीडा!
मेरो मन यो तीतो पीडामा डुबेको र अधीरताले काँपिरहेको बेला,

उनी यसो भन्दै फर्किए :

"के समस्या छ? के भयो? शान्त रहनुहोस्! कुरा गर्नुहोस्, तपाईं के चाहनुहुन्छ?
तर मैले बोल्न मुख खोल्ने बित्तिकै उहाँ गायब हुनुभयो।"

मैले शान्त हुने सबै प्रयास गरे तर सकिन।
केहि समय पछि, मेरो मुटु फेरि पलाउन थाल्यो, पहिले भन्दा पनि, उनको एकमात्र
आरामको अभावबाट।

फर्केर, येशूले मलाई भन्नुभयो :

"मेरो छोरी,
दयाले चीजहरूको प्रकृति परिवर्तन गर्न सक्छ। यसले तितोपनलाई मीठो बनाउन
सक्छ।

त्यसैले दयालु हुनुहोस् !"

तर, उनले एक शब्द बोल्ने समय दिएनन् ।

त्यसैले बिहान भयो। त्यसपछि मैले येशूसँग मेरो शरीरबाट आफूलाई बाहिर पाएँ।

लगायतको भीड लागेको थियो

- कोही धनको आकांक्षा राख्छन्,
- प्रशंसा गर्न थप,
- अरूको महिमा ओ
- अर्को कुरामा।

पवित्रताको आकांक्षा गर्नेहरू पनि थिए। तर कसैले पनि स्वयं ईश्वरको आकांक्षा गरेनन्

ती सबैलाई पहिचान र महत्त्वपूर्ण मानिन चाहन्थे।

यी मानिसहरूलाई सम्बोधन गर्दै र आफ्नो शिर निहुराएर *येशूले तिनीहरूलाई भन्नुभयो :*

"तिमी मूर्ख छौ, तिमी आफ्नो घाटामा काम गर्दैछौ।" त्यसपछि, म तिर फर्केर, *उहाँले मलाई भन्नुभयो :*

"मेरी छोरी, यसैले म पहिलो स्थानमा विच्छेदन सिफारिस गर्दछु

- सबै कुरा र
- आफैंको।

जब आत्मा सबै कुराबाट अलग हुन्छ,

- उसले अब पृथ्वीका चीजहरूको अधीनमा नपर्न लड्न आवश्यक छैन।

पृथ्वीका चीजहरू, वास्तवमा,

- आफूलाई बेवास्ता गरेको र आत्माले पनि तुच्छ देखेर, उसलाई नमस्कार,

- टाढा जानुहोस् र अब उसलाई परेशान नगर्नुहोस्।"

आज बिहान म यस्तो विनाशको अवस्थामा थिएँ कि म अधीर र असहनीय भएँ।

मैले आफूलाई पृथ्वीको सबैभन्दा घिनलाग्दो प्राणीको रूपमा देखें,
एउटा सानो गँड्यौला जस्तै जो सधैँ एकै ठाउँमा गोलो घुम्छ,
- कहिल्यै अगाडि बढ्न वा हिलोबाट बाहिर निस्कन सक्षम नहुने।

हे भगवान, कस्तो दुःख, यति धेरै अनुग्रह पाएर पनि म दुष्ट छु।

दुखी पापीलाई सधैँ दयालु छु कि म छु, असल येशू आउनुभयो र मलाई भन्नुभयो:

" आत्म-अपमान प्रशंसनीय छ यदि यो विश्वासको भावना संग संग छ ।
अन्यथा, राम्रो को लागी नेतृत्व को सट्टा, आत्मा को हानि गर्न सक्छ ।

वास्तवमा, यदि विश्वासको आत्मा बिना तपाईंले आफूलाई आफू जस्तो देख्नुहुन्छ
भने ,

असल काम गर्न नसकेर, तिमी टाढा जानेछौ

- तपाईंलाई निरुत्साहित गर्न र पनि

-अब राम्रोको बाटोमा एक पाइला पनि नचल्नुहोस्।

तर यदि तपाईंले आफूलाई मलाई सम्पनुभयो भने , अर्थात्, यदि तपाईंले
आफूलाई विश्वासको आत्माद्वारा निर्देशित हुन दिनुभयो भने,

- तपाईंले आफूलाई जान्न र घृणा गर्न सिक्नुहुनेछ तर, एकै समयमा,

- मलाई राम्रोसँग चिन्न र

- मेरो सहयोगमा तपाईंले सबै गर्न सक्नुहुन्छ भन्ने विश्वस्त रहनुहोस्। यसरी तिमी
सत्यमा हिँड्नेछौ।"

ओह! येशूका यी शब्दहरूले मेरो आत्मालाई कसरी शान्त तुल्यायो! म बुझ्छु कि मलाई चाहिन्छ

- आफैलाई मेरो केहिमा डुबाउनुहोस् ई

- म को हुँ पत्ता लगाउनुहोस्, तर यहाँ नरोक्नुहोस्।

उल्टो म को हुँ भनेर देखेपछि

भगवानको अथाह सागरमा डुब्नु छ

मेरो आत्मालाई चाहिने सबै अनुग्रहहरू सङ्कलन गर्नुहोस्, अन्यथा

मेरो स्वभाव थकित हुनेछ र

मलाई हतोत्साहित गर्न शैतानले राम्रो खेल्नेछ ।

प्रभु सदाको लागि आशिष् पाउन र उहाँको महिमाको लागि सबै मिलेर काम गरून्!

आज बिहान, जब म मेरो सामान्य अवस्थामा थिए,

मेरो मनमोहक येशू मेरो स्वीकारकर्ता संग आउनुभयो।

येशू पछिल्लोसँग अलि निराश देखिनुभयो।

किनभने, स्पष्ट रूपमा, उहाँ चाहनुहुन्थ्यो कि सबैको विचार हो

कि मेरो राज्य भगवान को काम थियो।

उसले अन्य पुजारीहरूलाई मेरो भित्री जीवनका कुराहरू प्रकट गरेर उनीहरूलाई मनाउन खोज्यो।

येशू स्वीकारकर्तातिर फर्कनुभयो र भन्नुभयो:

"यो असम्भव छ।

म आफैं विपक्षीबाट सताएको छु,

धेरै प्रतिष्ठित व्यक्तिहरू, पुजारीहरू र अन्य आधिकारिक व्यक्तिहरूद्वारा पनि।

तिनीहरूले मेरा पवित्र कामहरूमा गल्ती भेटाए,
मलाई भूत लागेको थियो भनी यति टाढा गएर।

मैले यो विरोधलाई अनुमति दिएको छु, धार्मिक मानिसहरूबाट पनि, सही समयमा
सत्य बाहिर आउनको लागि।

यदि तपाईं दुई वा तीन जना पादरीहरूमध्ये उत्कृष्ट, पवित्र र सबैभन्दा बुद्धिमान
प्राप्त गर्न विद्वानहरूसँग सल्लाह गर्न चाहनुहुन्छ भने, म तपाईंलाई त्यसो गर्न
अनुमति दिन्छु।

तर अन्यथा होइन र होइन!

यो मेरो कामहरू बर्बाद गर्न चाहन्छ, तिनीहरूलाई हाँसोको स्टकमा परिणत गर्न
चाहन्छ, जुन मलाई धेरै मन पर्दैन।"

तब येशूले मलाई भन्नुभयो :

"म तिमीलाई सिधा र सरल रहन अनुरोध गर्दछु। प्राणीहरूको विचारको बारेमा
चिन्ता नगर्नुहोस्।

तपाईंलाई अलिकति पनि गडबड नगरी उनीहरूले के चाहन्छन् भनेर सोच्न
दिनुहोस्।

किनभने यदि तपाईं सबैको अनुमोदन खोज्न चाहनुहुन्छ भने, तपाईंले मेरो आफ्नै
जीवनको नक्कल गर्न छोड्नुहोस्।"

आज बिहान, मेरो सबैभन्दा प्यारो येशूले मलाई मेरो हातले मेरो शून्यता छुने इच्छा
गर्नुभयो।

उनले मलाई भनेका पहिलो शब्दहरू थिए: " म को हुँ र तिमी को हो ?"

यो दोहोरो प्रश्न प्रकाश को दुई तीव्र किरणहरू संग थियो:

- एक जनाले मलाई भगवानको महानता देखाउनुभयो र
- अर्को, मेरो दुख र मेरो केहि छैन।

मैले महसुस गरे कि म एक छाया हुँ,
जसरी सूर्यले पृथ्वीलाई उज्यालो बनाएको छ; यी छायाँहरू सूर्यमा निर्भर हुन्छन्।
सूर्यको गतिमा, तिनीहरूको अस्तित्व समाप्त हुन्छ, यसको महिमाबाट वञ्चित हुन्छ।

त्यसोभए यो मेरो छायासँग हो, अर्थात्, मेरो अस्तित्वसँग:
यो छायाँ भगवानमा निर्भर छ जसले यसलाई क्षणभरमा हराउन सक्छ।

यो छायाँलाई मैले विकृत गरेको तथ्य के हो
- जुन प्रभुले मलाई सुम्पनुभएको थियो, र
- को मेरो पनि थिएन?

यो सोचाइले मलाई डरलाग्दो बनायो, यो बिरामी, संक्रमित र कीराहरूले भरिएको देखिन्छ। यद्यपि, मेरो डरलाग्दो अवस्थामा, म पवित्र परमेश्वरको अगाडि उभिन बाध्य भएँ।

ओह! म कसरी अगाध खाडलमा लुक्न चाहन्छु!

तब येशूले मलाई भन्नुभयो:

"आत्माले प्राप्त गर्न सक्ने सबैभन्दा ठूलो अनुग्रह आत्म-ज्ञान हो ।

आत्म-ज्ञान र ईश्वरको ज्ञान एक साथ जान्छ। जति आफूलाई चिन्नुहुन्छ, त्यति नै भगवानलाई चिन्नुहुन्छ।

जब आत्माले आफैलाई चित्र सिकेको हुन्छ,
उनी एकलैले केही राम्रो गर्न सक्दिनन् भन्ने महसुस गर्छिन्।

फलस्वरूप, उसको छाया (अर्थात् उसको अस्तित्व) ईश्वरमा परिणत हुन्छ।

उहाँ भगवानमा सबै कुरा गर्न आउनुहुन्छ।

उनी परमेश्वरमा छिन् र उहाँको छेउमा हिंड्छिन्

- नहेरी,
 - बिना जाँच,
 - उल्लेख छैन।
- तिनी मरे झैं लाग्छ।

वास्तवमा

- उसको शून्यताको गहिराइको बारेमा सचेत रहनुहोस्,
 - एकलै केहि गर्न हिम्मत गर्दैन,
- तर अन्धो भएर परमेश्वरको बाटो पछ्याउँछ।

तिमीले राम्ररी चिनेको आत्मा ती मानिसहरूसँग मिल्दोजुल्दो छ जो स्टीमबोटमा यात्रा गर्छन्। एक पाइला नचालेर लामो यात्रामा लागे ।

तर तिनीहरूलाई ढुवानी गर्ने डुङ्गाको कारण सबै कुरा गरिन्छ।

त्यसैले यो आत्माको लागि हो, जसले आफ्नो जीवन ईश्वरमा सुम्पि, पूर्णताको मार्गहरूमा उत्कृष्ट उडानहरू गर्दछ।

तथापि, उसलाई थाहा छ कि उसले ती गरिरहेको छ

- एकलै छैन,
- तर भगवानको कृपाले।"

ओह! प्रभु जस्तै

- यो आत्माको पक्षमा,
- यसलाई समृद्ध बनाउँछ र
- उहाँको सबैभन्दा ठूलो अनुग्रहको उचाइ, थाहा छ
- कि केहि पनि विशेषता छैन

- तर उहाँलाई धन्यवाद दिनुहोस् र

- सबै कुरा उसैलाई दिन्छ!

तिमी धन्य छौ, हे आत्मा तिमिले आफैलाई चिनेको छौ!

आज बिहान म दुःखको सागरमा डुबेको थिएँ किनभने येशू अझै आउनु भएको थिएन।

उसले मलाई आफ्नो छायाँ पनि देखाएन,

- जसरी उसले सामान्यतया गर्छ जब ऊ सीधै आउँदैन, उदाहरणका लागि मलाई उसको हात वा पाखुरा देखाएर।

मेरो पीडा यति गहिरो थियो कि मलाई लाग्यो कि तिनीहरूले मेरो हृदयलाई च्यातिरहेका छन्।

अर्कोतर्फ, मैले होली कम्युनियन प्राप्त गर्नु पर्ने दिनहरूमा (आज बिहान जस्तो हुन्थ्यो),

उहाँ प्रायः आफै आउनुहुन्छ

- मलाई शुद्ध र

- मलाई यो संस्कारमा प्राप्त गर्न तयार गर्नुहोस्।

मैले उसलाई भनें: "पवित्र जीवनसाथी, ओह राम्रो येशू के भइरहेको छ? के तपाईं मलाई तयार गर्न आउनुभएको छैन?

म तिमिलाई कसरी प्राप्त गर्न सक्छु?"

अन्ततः घडी आयो, स्वीकारकर्ता आयो, तर येशू त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो।

कस्तो हृदयविदारक वाक्य ! तिमिले कति आँसु बगायौ !

जे होस्, संवाद पछि, मैले मेरो असल येशूलाई देखें, अझै पनि म हुँ कि दुखी पापीलाई दयालु।

उसले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्यो र मैले उसलाई मेरो काखमा लिएँ (उसले शोक गर्ने बच्चाको रूप धारण गरेको थियो)।

मैले उसलाई भनैँ: "छोरा, मेरो मात्र राम्रो, तिमी किन नआएको?

मैले तिमीलाई कसरी अपमान गरें? तिमी मबाट के चाहन्छौ मलाई यति धेरै रुवाओस्?" मेरो पीडा यति गहिरो थियो कि काखमा राखेर पनि म रोइरहे ।

मैले बोलिसकेको हुनु अघि नै, येशूले मलाई जवाफ नदिई आफ्नो मुख मेरो छेउमा राख्नुभयो र आफ्नो तीतोपन खन्याउनुभयो।

जब ऊ रोकियो, मैले उहाँसँग कुरा गरे, तर उहाँले सुन्नुभएन। त्यसपछि उसले फेरि आफ्नो तितोपन पोखाउन थाल्यो।

त्यसपछि, मेरो कुनै पनि प्रश्नको जवाफ नदिई, उहाँले मलाई भन्नुभयो:

"मेरो पिडा तिमिमा पोखिदेउ नत्र

जसरी मैले अन्य ठाउँहरूलाई असिनाले सजाय दिएँ ,

म तिम्रो क्षेत्रलाई दण्ड दिनेछु ।

मलाई मेरो तितोपन बाहिर निकाल्न दिनुहोस् र अरू केही सोच्न दिनुहोस्। " उसले केही बोलेन र यो सबै समाप्त भयो।

मेरो विनाशको अवस्था अझै जारी थियो।

यो यति गहिरो भयो कि मैले मेरो प्रिय येशूमा यसको एक शब्द पनि चिप्लाउने हिम्मत गरेन।

आज बिहान, मेरो दुःखी अवस्थामा दया गर्दै, येशूले मलाई रमाउन चाहनु भयो। यसरी।

जब उहाँ देखा पर्नुभयो र मैले उहाँको अगाडि विनाश र लज्जित महसुस गरें, उहाँ मेरो नजिक पुग्नुभयो कि मलाई विश्वास भयो कि उहाँ ममा हुनुहुन्छ र म उहाँमा छु।

त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो:

"मेरी प्यारी छोरी, तिमीले यति धेरै दुःख के कारणले?

मलाई सबै कुरा बताउनुहोस्, किनकि म तिमीलाई खुशी पार्नेछु र सबै कुराको

पूर्ति गर्नेछु।"

मैले उसलाई केहि भन्न हिम्मत गरिन, किनकि मैले उसलाई अर्को दिन वर्णन गरे जस्तै मैले आफैलाई महसुस गरिरहे, जुन धेरै खराब छ।

तर येशूले दोहोर्‍याउनु भयो :

"आऊ, मलाई के चाहानुहुन्छ भन। नडराऊ।

मेरो आँसुको बाँध फुट्यो र, आफैलाई लगभग बाध्य देखेर, मैले उसलाई भने:

"पवित्र येशू, कसरी पीडा नहोस्।

यति धेरै अनुग्रह पाएपछि अब म नराम्रो हुनुहुँदैन तर जे राम्रो काम गर्न खोज्छु, त्यसमा पनि ममा यति धेरै कमी कमजोरी मिसिन्छु कि म आफैलाई घृणा गर्छु।

तपाईं यति सिद्ध र पवित्र, यी कामहरू कसरी तपाईंको अगाडि देखा पर्न सक्छन्? र मेरा पीडाहरू जुन पहिले भन्दा धेरै दुर्लभ हुँदै गइरहेको छ, र तपाईंको लामो ढिलाइले मलाई यो स्पष्ट रूपमा संकेत गर्दछ।

कि मेरो पाप, मेरो भयानक कृतज्ञता कारण हो।

र यसरी, तिमीहरू मेरो विरुद्धमा रिसाएको हुनाले, तिमीहरूले मलाई दैनिक रोटी पनि अस्वीकार गर्छौं

जुन तपाईंले सबैलाई दिनुहुन्छ, अर्थात् क्रुस। त्यसोभए, अन्त्यमा, तपाईंले मलाई पूर्ण रूपमा त्याग्न हुनेछ।

यो भन्दा ठूलो दुःख छ र ?"

करुणाले भरिएको, येशूले मलाई आफ्नो हृदयमा अँगालो हालेर भन्नुभयो :

"नडराऊ। आज बिहान हामी सँगै काम गर्नेछौं। म तपाईंका कामहरूको आफ्नै क्षतिपूर्ति दिन सक्षम हुनेछु।"

त्यसपछि मलाई येशूको गर्भमा पानीको स्रोत र रगतको स्रोत थियो भन्ने धारणा थियो।

उसले मेरो आत्मालाई यी दुई झरनाहरूमा डुबाइदियो, पहिले पानीमा, त्यसपछि

रगतमा।

म भन्न सक्दिन कि मेरो आत्मा कति शुद्ध र सजिएको छ। त्यसपछि हामीले तीनवटा "पिताको महिमा" सँगै पढ्यौं।

उसले मलाई मेरो प्रार्थना र आराधनालाई समर्थन गर्न यो गरिरहेको बताए।

- परमेश्वरको महिमाको लागि।

ओह! येशूसँग प्रार्थना गर्नु कति सुन्दर र मनमोहक थियो!

त्यसपछि उसले मलाई भन्यो: "दुःखको अभावमा शोक नगर्नुहोस्। के तपाईं मेरो समयको अनुमान गर्न चाहनुहुन्छ? मलाई हतार छैन। हामी त्यहाँ पुगेपछि त्यो पुल पार गर्नेछौं। सबै काम हुनेछ, तर सही समयमा।"

त्यसपछि, पूर्णतया अप्रत्याशित प्राविधिक परिस्थितिको लागि, अन्य बिरामी व्यक्तिहरूको लागि भियाटिकम पार गरिसकेपछि, मैले कम्युनियन प्राप्त गर्न सक्षम भएँ।

म र येशुको बिचमा भएको सबै कुरा पछि, मलाई थाहा छैन कि येशुले मलाई कति चुम्बन र स्थाहार दिनुभयो। यो सबै भन्न असम्भव छ।

संवाद पछि मैले सोचे कि मैले पवित्र मेजबान देखे, र यसको केन्द्रमा मैले देखें

- कहिले येशूको मुख, कहिले उहाँको आँखा,

- कहिले हात, त्यसपछि उसको सम्पूर्ण शरीर।

यसले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्यो र मैले आफैलाई फेरि भेट्टाएँ

- स्वर्गको भल्टमा पहिले,

- त्यसपछि पृथ्वीमा मानिसहरूको बीचमा, तर सधैं तिनीहरूको संगतमा। समय समयमा उहाँले दोहोर्याउनु भयो:

"ए मेरी मायालु, तिमी कति सुन्दर छौ! यदि तिमीलाई थाहा भए म तिमीलाई कति

माया गछ्छुँ अनि तिमीले मलाई कसरी माया गछ्छौँ?"

यो प्रश्न सुनेर, मलाई म मर्दैछु जस्तो लाग्यो, म अलमलमा परें। सबै कुराको बावजुद, मैले उसलाई भन्नको लागि साहस गरें:

"येशू, अद्वितीय सौन्दर्य, हो, म तिमीलाई धेरै माया गछ्छु।

अनि तिमी, यदि तिमीले मलाई साँच्चै माया गछ्छौँ भने, मलाई भन, मैले गरेको सबै हानिको लागि के तिमीले मलाई माफ गछ्छौँ? तर मलाई पनि दुःख दिनुहोस्!"

येशूले जवाफ दिनुभयो:

"हो, म तिमीलाई माफ गछ्छु र म तिमीलाई खुशी पार्न चाहन्छु

मेरो तितोपन तिमीमा खन्याउँदै।" त्यसपछि उनले आफ्नो तितोपन दिए।

उसको हृदयमा पुरै स्रोत रहेको देखिन्थ्यो, पुरुषहरूको अपराधले गर्दा। उसले धेरैजसो ममा खन्यायो।

उनले थपे : "मलाई भन्नुहोस्, तपाईंलाई अरू के चाहियो?"

मैले जवाफ दिए:

"सबैभन्दा पवित्र येशू, म तपाईंलाई मेरो स्वीकारकर्ता सिफारिस गर्दछु। उहाँलाई सन्त बनाउ र शरीरको स्वास्थ्य दिनुहोस्।

जे होस्, यो पुजारी आउनु साँच्चै तपाईंको इच्छा हो?"

उहाँले भन्नुभयो : "हो!"

मैले थपे: "यदि तपाईं यो चाहानुहुन्छ भने, तपाईं यसलाई निको पार्नुहुनेछ।"

येशूले जारी राख्नुभयो : "शान्त बस, मेरो न्याय जाँच गर्न आफैलाई जबरजस्ती नगर्नुहोस्।" त्यस क्षणमा उहाँले मलाई आफ्नो शारीरिक स्वास्थ्यको सुधार र उहाँको आत्माको पवित्रता देखाउनुभयो।

त्यसपछि उसले थप्यो: "तिमी धेरै छिटो जान चाहन्छौ, जबकि म, Jje सही

समयमा सबै गछौं"।

त्यसैले मैले मेरा प्रियजनहरूलाई उहाँलाई सुम्पिँ र पापीहरूको लागि प्रार्थना गरें,
यसो भन्दै:

"ओह! पापीहरू परिवर्तन नहुँदासम्म मेरो शरीरलाई सानो टुकामा फाटेको म
कसरी चाहन्छु।"

त्यसपछि मैले उसको निधार, आँखा, अनुहार र मुखमा विभिन्न प्रकारका आराधना
र अपराधको क्षतिपूर्ति गर्दै।

पापीहरूले उसलाई दण्ड दिन्छन्।

ओह! येशू कति खुसी हुनुहुन्थ्यो र म पनि।

उसले मलाई अब कहिल्यै छोड्ने छैन भन्ने वाचा पाएपछि, म मेरो शरीरमा फर्किँँ
र यो सबै समाप्त भयो।

मेरो आराध्य येशू, मिठास र परोपकारले भरिएको, प्रकट भइरहन्छ।

आज बिहान, जब म **उहाँसँग थिएँ**, उहाँले मलाई फेरि दोहोर्‍याउनु भयो :

" **भन्**, के चाहन्छौ?"

मैले जवाफ दिए: "येशू, मेरो प्रिय, साँच्चै, म के चाहन्छु,

सबैजना रूपान्तरित छन्।

यद्यपि, मेरो दयालु **येशूले मलाई भन्नुभयो** :

"म तपाईंलाई जवाफ दिन सक्छु यदि सबैको उद्धार हुने राम्रो इच्छा थियो। र
तपाईंलाई देखाउनको लागि कि म तपाईंलाई चाहानु भएको सबै कुरा दिन्छु,
आउनुहोस् संसारको बीचमा सँगै जाऔं।

हामीले भेट्नुपर्ने र जो ईमानदारीपूर्वक मुक्ति पाउन चाहन्छौं, तिनीहरू जतिसुकै
खराब भए तापनि म तिनीहरूलाई दिनेछु।"

त्यसैले हामी मुक्ति पाउन चाहनेहरूको खोजीमा मानिसहरूको बीचमा गयौं।
मेरो अचम्मको लागि, हामीले यति सानो संख्या भेटायौं कि यो दयनीय थियो!

यी मध्ये मेरा स्वीकारकर्ता थिए, धेरैजसो पुजारीहरू र केही विश्वासीहरू, तर तिनीहरू सबै कोराटोका थिएनन्।

त्यसपछि उहाँले मलाई विभिन्न अपराधहरू देखाउनुभयो जुन उहाँलाई पीडा थियो। मैले उहाँलाई आफ्नो पीडा बाँड्न अनुमति दिनुहोस् भनेर बिन्ती गरें।
र, उसको मुखबाट मेरो सम्म, उसले आफ्नो तीतोपन खन्यायो।

त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो: "मेरी छोरी, मेरो मुख धेरै तीतोले भरिएको छ।
आह! कृपया यसलाई मिठासले भरुहोस्!"

मैले उसलाई भनें: "म तिमीलाई खुशीले जे पनि दिन्छु, तर मसँग केही छैन! मलाई
के दिन सक्छु मलाई भन्नुहोस्"।

उहाँले जवाफ दिनुभयो:

"मलाई तिम्रो स्तनको दूध पिउन दिनुहोस्, ताकि तपाईंले मलाई मिठासले भर्न
सक्नुहुन्छ।"

यतिबेला ऊ मेरो काखमा पल्टियो र चुस्न थाल्यो। मलाई त्यतिबेला डर थियो कि
यो बच्चा येशू होइन तर शैतान हो।

त्यसैले मैले उसको निधारमा हात राखें र क्रुसको चिन्ह बनाए।

येशूले मलाई सबै खुशीले हेर्नुभयो, र उसले चुस्न जारी राख्दा, उहाँ मुस्कुराउनुभयो
र उहाँको चम्किलो आँखाले मलाई यसो भन्नुभयो: "म भूत होइन, म भूत होइन!"

भरिएपछि ऊ मेरो काखमा चढ्यो र मलाई जताततै किस गर्यो। किनकी मेरो पनि
मुखमा नराम्रो स्वाद थियो

- उसले ममा खन्याएको तितोपनको लागि,

बदलामा म उसको स्तन चुस्न चाहन्थें, तर हिम्मत गरिन।

येशूले मलाई यो गर्न निम्तो दिनुभयो। उसको निमन्त्रणाले हौसिएर मैले चुस्न थालें ।
ओह! कस्तो स्वर्गीय मिठास यस धन्यको गर्भबाट निस्कियो!

तर यी कुराहरू कसरी व्यक्त गर्ने?

त्यसपछि म आफैंमा फर्किँएँ, सबै मिठास र आनन्दले भरिए।

अब मैले व्याख्या गर्ने पर्छ कि जब येशूले मेरो स्तन खुवाउनुहुन्छ, मेरो शरीरले
यसमा कुनै पनि भाग लिदैन। वास्तवमा, यो तब हुन्छ जब म मेरो शरीरबाट बाहिर
छु।

सबै कुरा आत्मा र येशूको बीचमा मात्र हुन्छ जस्तो देखिन्छ, र जब यो अझै बच्चा
हो।

जब यो हुन्छ तब आत्मा एकलै उपस्थित हुन्छ:

तिनीहरू सामान्यतया आकाशीय भल्त वा

संसारको कतै घुम्नुहोस्।

कहिलेकाहीँ म आफैंमा फर्केर आउँदा उसले चुसाएको ठाउँमा पीडा हुन्छ ।

किनकी उसले यस्तो बलियो साथ गर्छ कि कसैलाई लाग्छ कि ऊ मेरो छातीबाट
मेरो मुटु च्यात्न चाहन्छ।

म साँचो पीडा महसुस गर्छु र, जब म मकहाँ फर्कन्छु, मेरो आत्माले त्यो पीडा मेरो
शरीरमा सञ्चार गर्छ।

अन्य अवसरहरूमा पनि यस्तै हुन्छ। के जस्तै

जब उसले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्छ र मलाई उसको क्रूसको भाग
बनाउँछ:

उहाँ आफैंले मलाई क्रुसमा राख्नुहुन्छ र मेरो हात र खुट्टामा कीलाले छेड्नुहुन्छ।
पीडा यति गहिरो छ कि म मर्छु जस्तो लाग्छ।

त्यसपछि, जब म आफैंमा फर्कन्छु, म मेरो शरीरमा यो क्रूसिफिक्सन महसुस गर्छु,
यति धेरै कि म मेरो औलाहरू वा हातहरू सार्न सकिदिन।

यसैले यो अन्य पीडाहरु संग छ जुन प्रभुले म संग साझा गर्नुहुन्छ। यो सबै भन्ने धेरै समय लाग्छ।

म थप्छु कि जब येशूले मेरो छाती खुवाउनुहुन्छ,
मलाई लाग्छ यो मेरो हृदयमा छ कि यसले जेको लागि तिर्खा गर्छ त्यही तान्छ।
यो यति साँचो हो कि मलाई मेरो मुटु मेरो छातीबाट च्यालिएको जस्तो लाग्छ।
कहिलेकाहीँ, यो पीडा महसुस गर्दै, म येशूलाई चीजहरू भन्छु:
"मेरो सुन्दर बच्चा, तिमी अलि धेरै शरारती छौ!
ढिलो जानुहोस् किनभने यो धेरै पीडादायी छ। "उनको लागि, उनी मुस्कुराए।

त्यस्तै गरी, जब येशूलाई चुसाउने म हुँ,
- यो उसको हृदयबाट हो कि मैले दूध वा रगत सोस्छु,
- यति धेरै कि, मेरो लागि, येशूलाई स्तनपान गर्नु भनेको उहाँको छेउको घाउबाट पिउनु जस्तै हो।

यद्यपि, समय-समयमा प्रभु प्रसन्न हुनुहुन्छ
उसको मुखबाट एक मीठो दूध म मा खन्याओ वा
मलाई उसको छेउबाट सबैभन्दा बहुमूल्य रगत पिउनको लागि, त्यसपछि, जब
उसले मलाई चुस्यो,
उहाँले मलाई आफैले दिनुभएको कुरा बाहेक अरु केही छैन।

किनभने व्यक्तिगत रूपमा मसँग उहाँको पीडा कम गर्न केही छैन। वास्तवमा,
उहाँलाई धेरै दिन।
यो यति साँचो हो कि कहिलेकाहीँ, जब उनले मलाई स्तनपान गराइरहेकी छिन्,
- म यसलाई एकै समयमा चुस्छु
- स्पष्ट रूपमा बुझ्छु
उसले मबाट के तान्छ त्यो अरु केही होइन जुन उहाँले मलाई दिनुहुन्छ।

मलाई लाग्छ कि मैले यस बिन्दुमा आफूलाई पर्याप्त र उत्तम तरिकामा व्याख्या गरेको छु।

पुरूषहरूले येशूमा लगाएका धेरै चोटहरू, विशेष गरी केही राक्षसी बेइमानहरूको बारेमा बिहानै म धेरै चिन्तित छु।

हराएका आत्माहरू देख्दा येशूलाई कस्तो पीडा भयो!

जब यो एक नवजात शिशु हो जो बप्तिस्मा नगरी मारिन्छ, यसले अझ बढी पीडा भोग्छ।

मलाई एस्तो लाग्छ

- कि यो पाप ईश्वरीय न्यायको तराजुमा धेरै तौलिएको छ र
- जसले थप दैवी दण्ड दिन्छ।

यस्ता दृश्यहरू बारम्बार नविकरण हुन्छन्। मेरो सबैभन्दा प्यारो येशू मर्दा दुखी हुनुहुन्थ्यो।

उसलाई यसरी देखेर बोल्ने हिम्मत भएन ।

उसले मलाई मात्र भन्यो:

"मेरी छोरी, तिम्रा पीडा र तिम्रा प्रार्थनाहरू मेरो लागि एकजुट गर

- जुन दिव्य महिमालाई बढी प्रसन्न हुन्छ,
- कि तपाईंले तिनीहरूलाई तपाईंबाट आएको होइन, तर मबाट आएको रूपमा स्वीकार गर्नुहुन्छ।"

यो धेरै पटक प्रकट भएको छ, तर सधैं मौनमा। प्रभुको आशीर्वाद सदासर्वदा रहोस्!

मेरो प्यारो येशूले आफूलाई केहि पटक मात्र प्रकट गर्न जारी राख्नुभयो र लगभग केवल मौनमा।

मेरो मन अलमलिएको थियो किनभने मलाई डर थियो

मेरो एउटा राम्रो र अन्य धेरै कारणहरूका लागि गुमाउनु जुन यहाँ उल्लेख गर्न आवश्यक छैन।

हे भगवान, कस्तो पीडा!

म यस अवस्थामा हुँदा, यो संक्षिप्त रूपमा प्रस्तुत गरियो।

यसले एउटा बत्ती समातेको जस्तो देखिन्थ्यो जसबाट अन्य साना बत्तीहरू निस्कन्छन्।

उसले मलाई भन्यो :

"आफ्नो हृदयबाट सबै डर निकाल्नुहोस्।

हेर, मैले यो ज्योति तिमी र मेरो बीचमा राख्नको लागि ल्याएको छु र यी अन्य साना ज्योतिहरू तिम्रो नजिक आउनेहरूलाई राख्नको लागि।

तिनीहरूको लागि जो एक सोझो हृदयले तपाईंसँग नजिक हुनेछन् र तपाईंको भलाई गर्न,

- यी बत्तीहरूले तिनीहरूको मन र हृदयलाई उज्यालो बनाउनेछन्,
- तिनीहरूलाई स्वर्गीय आनन्द र अनुग्रहले भरिनेछ
- तिनीहरूले स्पष्ट रूपमा बुझ्नेछन् कि म तिमीमा के गरिरहेको छु।

जो अन्य अभिप्राय लिएर तपाईंलाई सम्पर्क गर्छन्

- उल्टो अनुभव हुनेछ:
- यी बत्तीहरूले तिनीहरूलाई चकित र भ्रमित बनाउँदछ। "

यी शब्दहरू पछि, म शान्त भएँ। परमेश्वरको महिमाको लागि यो सबै मिलेर काम

गरोस्!

मैले आज बिहान भेटघाट प्राप्त गर्ने भएकोले, मैले मेरो असल येशूलाई पवित्र मास मनाउन कन्फेसर आइपुग्नु अघि मलाई तयार गर्न बिन्ती गरें:

"अन्यथा, येशू, म तपाईंलाई कसरी स्वागत गर्न सक्छु, म यति दुष्ट र अस्वस्थ छु?"

जब म यसरी प्रार्थना गरिरहेको थिएँ, मेरो येशु आउन पाउँदा खुसी हुनुहुन्थ्यो।

र, उसलाई देखेर, मलाई लाग्यो कि उसले मलाई उसको एकदमै शुद्ध र चम्किलो प्रकाशको नजरले प्रवेश गरेको छ।

ममा यी लुक्सले के उत्पादन गरेको छ भनेर कसरी बुझाउने?

अलिकति धुलोको छायाले उसलाई छोडेन।

म बरु यी चीजहरूको बारेमा कुरा गर्दिन, किनकि

- अनुग्रहका कार्यहरू शब्दहरूमा व्यक्त गर्न सकिँदैन
- सत्यलाई विकृत गर्ने ठूलो जोखिम छ।

तर *आज्ञाकारी महिलाले* म चुप बस्न चाहन्न।

र जब यो केहि सोध्छ, तपाईंले आफ्नो आँखा बन्द गर्नु पर्छ र केहि नभनी बुझाउनु पर्छ।

नारी भएर इज्जत पाउन जान्नुहुन्छ !

त्यसैले म मेरो बयान जारी राख्छु।

येशूको पहिलो नजरबाट, मैले उहाँलाई *मलाई शुद्ध गर्न बिन्ती गरें।*

मलाई लाग्थ्यो कि मेरो आत्मामा छायाँ परेको सबै कुरा बगेको छ।

उसको दोस्रो नजरमा, मैले उसलाई मलाई *प्रबुद्ध गर्न* आग्रह गरें । साँच्चै, एक बहुमूल्य पत्थर शुद्ध हुन के राम्रो हुन्छ यदि यो प्रशंसनीय नजरहरू आकर्षित

गर्न असफल भयो भने

- तिनीहरूको आँखा अगाडि चमक?

हामीले यसलाई हेर्न सक्छौं, तर उदासीन नजरले। मलाई यो प्रकाश चाहिएको थियो

- मेरो आत्मालाई उज्यालो बनाउन मात्र होइन ,

-तर *मलाई के हुन लागेको थियो भन्ने महानता बुझ्न मद्दत गर्न पनि:*

मलाई मेरो प्यारो येशुले मात्र हेरिरहनुभएको थिएन, तर उहाँसँग चिनिन्छु ।

सूर्यको किरण क्रिस्टलमा प्रवेश गरेझैं येशुले मलाई भित्र पस्नुभएको जस्तो देखिन्थ्यो । त्यसपछि, उहाँ सधैं मलाई हेर्दै हुनुहुन्थ्यो, मैले उसलाई भनें:

"धेरै दयालु येशू, किनकि तपाईंले मलाई शुद्ध गर्न मन पराउनुभयो, त्यसपछि मलाई ज्ञान दिनुहोस्, अब दयालु हुनुहोस् र मलाई पवित्र गर्नुहोस् ।

यो धेरै महत्त्वपूर्ण छ किनकि म तिमीलाई, होली अफ होलीजलाई ग्रहण गर्नेछु। म तिमी भन्दा धेरै फरक छु भन्ने कुरा उचित होइन।"

सँधै आफ्नो दुः खी प्राणी को लागी दयालु,

येशुले मेरो आत्मालाई आफ्नो रचनात्मक हातमा लिनुभयो र जताततै परिवर्तन गर्नुभयो।

म कसरी भन्न सक्छु कि यी द्वीक्सहरूले ममा के उत्पादन गरेको छ र मेरो जुनूनले कसरी आफ्नो ठाउँ लिएको छ?

यी दिव्य स्पर्शहरूद्वारा पवित्र,

- मेरो चाहना, मेरो झुकाव, मेरो स्नेह,

- मेरो मुटुको धड्कन र मेरा सबै इन्द्रियहरू पूर्ण रूपमा परिवर्तन भएका छन्।

पहिले जस्तै धकेल बिना,

- तिनीहरूले मेरो प्रिय येशूको कानमा मीठो सद्भाव बनाए।

तिनीहरू प्रकाशको किरणहरू जस्तै थिए जसले उहाँको मनमोहक हृदयलाई चोट पुर्यायो। ओह! उसले कस्तो आनन्द लिइरहेको थियो र मैले कति खुसीका पलहरू रमाएको थिएँ।

अह! सन्तको शान्तिको अनुभूति गरेको छु।

यो मेरो लागि आनन्द र आनन्दको स्वर्ग थियो।

त्यसपछि येशूले मेरो आत्मालाई **लुगाले ढाक्नुभयो** ।

- **विश्वास को,**

- आशा र

- परोपकार

यी सद्गुणहरू कसरी अभ्यास गर्ने मेरो कानमा फुसफुसाउँदै।

यो प्रकाशको अर्को किरणले मलाई प्रवेश गरिरह्यो जसले मलाई मेरो शून्यता देख्यो। अह!

मलाई एउटा विशाल समुन्द्रको तल (जुन ईश्वर हुनुहुन्छ) को बालुवाको कण मात्र हुँ जस्तो लाग्यो। बालुवाको यो कण यस विशाल समुद्रमा (अर्थात् ईश्वरमा) पग्लिरहेको थियो।

त्यसपछि यो मेरो शरीरबाट हटाइयो

- मलाई उसको काखमा समातेर

- मेरो पापहरूको लागि निरन्तर कानाफूसी गर्ने कार्यहरू।

मैले आफूलाई अधर्मको खाडलको रूपमा देखेको मात्र सम्झन्छु:

"हे प्रभु, म तपाईंप्रति कति कृतघ्न भएँ!"

यसैबीच, म येशूलाई हेर्दै थिएँ।

उसले आफ्नो शिरमा काँडाको मुकुट लगाएको थियो ।

मैले यो भन्दै उहाँबाट खोसँ: "हे येशू, मलाई काँडाहरू दिनुहोस्, किनकि म पापी हुँ।

काँडाहरू मसँग ठीक छन्, तर तपाईं होइन, केवल एक, परम पवित्र हुनुहुन्छ।" त्यसपछि येशूले उसलाई मेरो टाउकोमा धक्का दिनुभयो।

त्यसपछि, मलाई थाहा छैन कसरी, मैले कन्फिसरलाई टाढाबाट देखें। मैले तुरुन्तै येशूलाई बिन्ती गरें र उहाँलाई पनि संगतिको लागि तयार गर्नुहोस्।

मलाई लाग्छ ऊ गयो किनभने, केही समय पछि, ऊ फर्केर आयो र मलाई भन्यो: "म चाहन्छु कि मसँग र कन्फेसरसँगको तपाईंको अभिनय गर्ने तरिका उस्तै होस्। म उनको लागि पनि त्यस्तै चाहन्छु:

- तपाईंलाई देख्नु पर्छ र तपाईंलाई अर्कै स्वयम् जस्तै व्यवहार गर्नुपर्छ,

-किनकि तिमी पनि म जस्तै पीडित हो।

म यो चाहन्छु कि सबै चीज शुद्ध होस् र केवल मेरो प्रेमले सबै चीजहरूमा चम्कन सकोस्।"

मैले भने:

"प्रभु, मेरो अस्थिरताको कारणले गर्दा, म तपाईंसँग गरे जस्तै कन्फिसरसँग व्यवहार गर्न असम्भव देखिन्छ।"

येशूले जारी राख्नुभयो : "साँचो प्रेमले हरेक तीक्ष्ण किनारालाई हराउँछ, र मनमोहक निपुणताले सबै कुरामा परमेश्वरलाई मात्र चम्काउँछ"।

त्यसपछि कन्फिसर मलाई आज्ञाकारिताको लागि बोलाउन आए।

उसले पवित्र मास मनाएको थियो जसको अवसरमा मैले साम्य प्राप्त गरें। यो सबै

यसरी समाप्त भयो।

येशू र मेरो बीचमा सबै कुरा भएको आत्मीयताको बारेमा म कसरी कुरा गर्न सक्छु?
यो व्यक्त गर्न असम्भव छ; मलाई बुझाउन मसँग कुनै शब्द छैन।

त्यसैले, म यहाँ रोकिन्छु।

आज बिहान, मेरो प्यारो येशू आउनुभएको थिएन।

मैले सोचे, "उनी किन आउँदैनन्? अब के नयाँ छ?"

हिजो धेरै पटक आयो, आज ढिलो भयो र अझै आएको छैन। मेरो मन दुखेको छ।
तिमीले येशूको साथमा कति धीरजी हुनुपर्छ!"

येशूलाई हेर्ने चाहनाले मेरो सम्पूर्ण अस्तित्वमा यस्तो संघर्ष ल्यायो कि म पीडाले
मर्दछु भन्ने लाग्यो।

मेरो इच्छा, जसले ममा सबै कुरा हावी गर्नुपर्छ,

मैले मेरो इन्द्रियहरू, झुकावहरू, इच्छाहरू, स्नेहहरू र अरू सबै कुरालाई शान्त
पार्ने प्रयास गरेँ, जसरी येशू आउँदै हुनुहुन्छ।

लामो समयसम्म कष्ट भोगेपछि, येशू उहाँको हात समातेर आउनुभयो

एक कप सुकेको, सडेको, दुर्गन्धित रगत।

उसले मलाई भन्यो :

"त्यो रगतको कचौरा देख्नुभयो?" म यसलाई संसारमा खन्याइदिनेछु।"

उनी बोल्दै गर्दा, मेरी आमा (धन्य भर्जिन) आउनुभयो र मेरो कन्फिसर उहाँसँग
हुनुहुन्थ्यो।

तिनीहरूले येशूलाई यो कचौरा संसारमा खन्याउन नदिनुहोस्, तर मलाई यो
पिउनको लागि प्रार्थना गरे।

स्वीकारकर्ताले येशूलाई भने:

"प्रभु, तपाईंले उसलाई कचौरा खन्याउन चाहनु हुन्न भने किन उसलाई शिकारको रूपमा रोज्नुभयो?"

म पूर्ण रूपमा चाहन्छु कि तपाईंले उसलाई पीडा दिनुहोस् र मानिसहरूलाई छुटकारा दिनुहोस्।"

मेरी आमा रोइरहेकी थिइन् र, कन्फिसरसँग, उनले येशूलाई भनिन् कि येशूले सम्भोग स्वीकार नगरुन्जेल उनी प्रार्थना गरिरहनेछिन्।

सुरुमा, येशूले यो सुझावलाई अस्वीकार गरेको जस्तो देखिन्थ्यो र संसारमा कचौरा खन्याउन चाहनुहुन्थ्यो।

म अलमलमा परें र केही बोल्न सकिन।

किनभने यो डरलाग्दो कचौराको दृश्यले मलाई यति डरले भरिदियो कि म मेरो सम्पूर्ण अस्तित्व नै काँपें। म यसलाई कसरी पिउन सक्छु? तर, मैले राजीनामा दिएँ ।

यदि प्रभुले मलाई पिउनुहुन्छ भने, म यसलाई स्वीकार गर्नेछु।

यदि, अर्कोतर्फ, प्रभुले संसारमा यो रगत बगाउने निर्णय गर्नुभयो भने, कसलाई थाहा छ के सजाय हुनेछ?

मलाई यस्तो लाग्थ्यो कि उसले रिजर्भमा असिना राखेको थियो जसले धेरै क्षति पुऱ्याउँछ र जुन धेरै दिनसम्म जारी रहनेछ।

त्यसपछि येशू अलि शान्त देखिनुभयो।

उसले स्वीकारकर्तालाई अँगालो हाल्यो किनभने उसले उसलाई बिन्ती गरेको थियो, यद्यपि, उनले विश्वकपको लागि तिर्न वा नदिने निर्णय नगरी।

यो सबै यसरी समाप्त भयो, मलाई के हुन सक्छ भनेर अवर्णनीय पीडामा छोडेर।

येशूले प्राणीहरूलाई दण्ड दिने उद्देश्यले आफूलाई प्रकट गरिरहनुभएको छ। मैले

उसलाई आफ्नो तीतोपन ममा खन्याउन र सारा संसारलाई बचाउन बिन्ती गरें,
वा, कम्तिमा, मेरो र मेरो शहर। कन्फिसर मसँग सहमत छन्।

हाम्रो प्रार्थनाले अलिकति विजय प्राप्त गरेपछि, येशूले आफ्नो मुखबाट ममा
अलिकति तीतोपन खन्याउनुभयो, तर रगतको मार्थि उल्लेखित प्याला होइन (cf.
जून 14)।

उसले थोरै भुक्तान गर्यो, म बुझ्छु कि उसले यो मेरो शहर र मेरो बचाउनको लागि
गरिरहेको थियो, तर पूर्ण रूपमा होइन।

आज बिहान म उनको लागि पीडाको स्रोत थिए।

उसको केही तीतोपन ममा खन्याएपछि उनी शान्त देखिन्थे,
मैले धेरै सोचे बिना उसलाई भनें:

"मेरो दयालु येशू, म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु कि मलाई दिनहुँ आउनु पर्ने
स्वीकारकर्तालाई मैले निम्त्याउने बोरियतबाट मुक्त गर्नुहोस्।

मलाई मेरो पीडाको अवस्थाबाट मुक्त गर्नको लागि तपाईंलाई के लाग्छ, किनकि
तपाईंले मलाई त्यहाँ राख्नुभएको थियो?

यसको विपरित, यसले तपाईंलाई केहि पनि खर्च गर्दैन र, जब तपाईं यो
चाहानुहुन्छ, तपाईंको लागि सबै सम्भव छ "।

यी शब्दहरूमा, येशूको अनुहारले यस्तो पीडा व्यक्त गर्‍यो कि यसले मेरो हृदयको
गहिराइमा प्रवेश गर्यो।

र, मलाई जवाफ नदिई, ऊ गायब भयो।

म धेरै दुखी भएँ, प्रभुलाई मात्र थाहा छ कति! विशेष गरी ऊ कहिल्यै फर्केर
आउँदैन भन्ने सोचमा।

तर, त्यसको केही समयपछि उनी झन् दुःखी हुँदै फर्किए ।

उसको अनुहार सुन्निएको थियो र उसले भर्खरै भोगेको अपमानबाट रगत बगेको थियो।

दुर्भाग्यवश, उहाँले मलाई भन्नुभयो: " हेनुहोस् तिनीहरूले मलाई के गरे । तपाईं मलाई कसरी प्राणीहरूलाई दण्ड नदिनुहोस् भनेर सोध्न सक्नुहुन्छ? यसो गर्न दण्ड जरुरत छ

- तिनीहरूलाई अपमानित र

- तिनीहरूलाई अझ अहंकारी बन्नबाट रोक्नको लागि।"

सबै सामान्य रूपमा अघि बढिरहेको छ। यद्यपि, विशेष गरी आज बिहान, म मेरो सबै समय येशूसँग बिन्ती गर्न समर्पित गर्दछु:

उसले आजकल गरे जस्तै असिना झरिरहन चाहन्थ्यो र म चाहिन ।

साथै, तुफान चलिरहेको थियो।

असिनाको कोराले भूतहरू केही ठाउँमा प्रहार गर्न लागेका थिए।

यसैबीच, मैले कबुल गर्ने व्यक्तिले मलाई टाढाबाट बोलाइरहेको देखें, मलाई गएर भूतहरूलाई भगाउन आदेश दिनुभयो ताकि तिनीहरूले केही गर्न नपरोस्।

म जाँदै गर्दा, मलाई अगाडि बढ्नबाट रोक्न येशू मलाई भेट्न आउनुभयो।

मैले उसलाई भनें: "हे प्रभु, म रोक्न सकिदैन, यो आज्ञाकारिता हो जसले मलाई बोलाउँछ र तपाईंलाई थाहा छ कि म यो गर्छु कि मैले यसलाई समर्पण गर्नुपर्छ"।

येशूले जवाफ दिनुभयो: "ठीक छ! म यो तपाईंको लागि गर्नेछु!"

उहाँले राक्षसहरूलाई अगाडी जान र हाम्रो सहरको भूमिलाई तत्काल नछुने आदेश दिनुभयो।

त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो :

"ल यसरी हामी गर्छौं!" त्यसैले हामी फर्कियो, म मेरो ओछ्यानमा र येशू मेरो

छेउमा।

उनी आइपुग्दा निकै थाकेको भन्दै आराम गर्न चाहन्थे । मैले उसलाई चुनौती दिदै भनें, "यो निद्राको के अर्थ ?

तपाईंले भर्खरै मलाई आज्ञाकारिताको सुन्दर कार्य गर्न लगाउनुभयो र अब तपाईं सुत्न चाहनुहुन्छ?

के यो मेरो लागि तपाईंको माया र सबै कुरामा मलाई खुशी पार्ने तपाईंको तरिका हो? त्यसोभए के तपाईं सुत्न चाहनुहुन्छ? राम्रो!

तिमी सुत्न सक्छौ, जब सम्म तिमीले मलाई तिम्रो वचन दियो कि तिमीले केहि गर्ने छैनौ।"

म आफैलाई यति दुखी देखेर दुखी छु, उनले मलाई भनिन् :

"मेरी छोरी, सबै कुराको बावजूद, म तिमीलाई सन्तुष्ट गर्न चाहन्छु।

फेरि जनताको माझमा जाऔं र हेरौं को-को नराम्रो कर्मको सजाय भोग्नुपर्छ।

सायद, प्रकोपको लागि धन्यवाद, तिनीहरूले धर्म परिवर्तन गरे। बचाउनेछु

- तिमि के चाहन्छौ,

- जसलाई कम सजाय चाहिन्छ र जो बचाउन चाहन्छन्।"

म दोहोर्याउँछु:

"हे प्रभु, मलाई सन्तुष्टि दिन चाहनु भएकोमा तपाईंको असीम दयाको लागि म तपाईंलाई धन्यवाद दिन्छु। तर, यसका बाबजुद पनि, तपाईंले मलाई जे भन्नु भएको छ, म गर्न सकिदिन, तपाईंको सृष्टिलाई दण्डित भएको देखे शक्ति र इच्छाशक्ति छैन।

कस्तो पीडा होला मेरो मनलाई

यदि मलाई थाहा थियो कि तिनीहरू मध्ये एकलाई सजाय दिइएको थियो र म यो चाहन्छु। यस्तो कहिल्यै नहोस्, हे प्रभु!

त्यसपछि कन्फिसरले मलाई आज्ञाकारिताको लागि बोलायो र यो सबै समाप्त

भयो।

हिजो, *निर्धारित purgatory* को एक दिन बाँचे पछि

- मेरो सबैभन्दा ठूलो राम्रो ई को लगभग कुल अभाव को

- शैतानको धेरै प्रलोभनहरू,

मैले धेरै पाप गरे जस्तो लाग्यो।

घृणा! मेरो येशूलाई अपमानित गर्नु कस्तो दुखको कुरा! आज बिहान, मैले उसलाई देखे बिना, मैले उसलाई भने:

"हेल येशु, मैले हिजो गरेका सबै पापहरू क्षमा गर्नुहोस्"। मलाई अवरोध गर्दै,
उहाँले मलाई भन्नुभयो: " यदि तिमीले आफैलाई नष्ट गर्छौ भने, तिमीले कहिल्यै पाप गर्नेछैनौ।"

म कुरा गरिरहन चाहन्थे, तर उहाँले मलाई धेरै समर्पित आत्माहरू देखाउनुभयो,
उसले मलाई थाहा दियो कि ऊ मेरो कुरा सुन्न चाहँदैन।

उनले जारी राखे:

"मलाई यी आत्माहरूको बारेमा सबैभन्दा पश्चात्ताप भनेको तिनीहरूको असल
कुरामा असंगतता हो ।

एक सानो कुरा, एक निराशा, एक दोष पनि र,

यद्यपि यो मसँग टाँसिने समय पहिले भन्दा बढि भएको छ, तिनीहरू विचलित छन्,
रिसाउँछन् र पहिले नै सुरु भएको राम्रोलाई बेवास्ता गर्छन्।

कति पटक मैले तिनीहरूका लागि अनुग्रहहरू तयार पारेको छु, तर तिनीहरूको
असंगतताको सामना गर्दा मैले तिनीहरूलाई पछाडि समात्नुपर्छ »।

म बाट,

- मैले उसलाई भन्न चाहेको कुरा उसले सुन्न अस्वीकार गर्यो भन्ने थाहा पाएर

र मेरो स्वीकारकर्ता शारीरिक रूपमा ठीक नभएको देखेर,
मैले उहाँको लागि लामो समयसम्म प्रार्थना गरें र येशूलाई केही प्रश्नहरू सोधें
– जसलाई यहाँ उल्लेख गर्न आवश्यक छैन ।

बिस्तारै, येशूले ती सबैलाई जवाफ दिनुभयो, र त्यसपछि सबै समाप्त भयो।

आज बिहान सबै सामान्य जस्तै भयो।

येशूले मलाई थोरै रमाउन चाहनु भएको जस्तो देखिन्थ्यो, किनकि म लामो समयदेखि यसको लागि पर्खिरहेको थिएँ।

टाढैबाट मैले एउटा बालकलाई बिजुली झैं आकाशबाट खसेको देखें। म दौडिएर उसलाई काखमा लिएर गएँ ।

मेरो मनमा एक शंकाले छोयो कि यो येशू हुनुहुन्न हुन सक्छ। त्यसपछि मैले बच्चालाई भने: "मेरो प्यारो सानो प्रिय, मलाई भन्नुहोस्, तिमी को हो?"

अनि उसले जवाफ दियो , "म तिम्रो प्रिय येशु हुँ।"

मैले उसलाई भने: "मेरो प्यारो बच्चा, कृपया मेरो हृदय लिनुहोस् र यसलाई स्वर्गमा लैजानुहोस् किनभने, हृदय पछि, आत्मा पनि राम्रोसँग पछ्याउनेछ।"

येशूले मेरो हृदय लिनुभयो र उहाँसँग यत्ति धेरै एकता गर्नुभयो कि दुई एक भए।

त्यसपछि आकाश खुल्यो र सबै कुराले धेरै ठूलो पार्टीको तयारी भइरहेको संकेत गरेको देखिन्थ्यो।

एक सुन्दर युवक स्वर्गबाट ओर्ले,

- सबै आगो र ज्वाला संग चम्किरहेको।

येशूले मलाई भन्नुभयो: "भोलि मेरो प्रिय लुइगी डे गोन्जागाको चाड हुनेछ ।
म त्यहाँ हुनै पर्छ"।

मैले उसलाई भनें, "त्यसोभए तिमीले मलाई एकलै छोडेर जानेछौ! म के गरूँ?"

उसले जारी राख्यो: "तिमी पनि आउनेछौ। हेर लुइस कति सुन्दर छ!

तर उहाँमा ठूलो कुरा के छ, उसलाई पृथ्वीमा के फरक छ,

यो माया हो जसको साथ उसले सबै गर्यो । उनको बारेमा सबै प्रेम थियो। प्रेमले उसलाई भित्र बास गर्यो र बाहिर उसलाई घेर्यो,

त्यसैले उसले प्रेमको सास फेरेको भन्न सकिन्छ ।

यसैले यो भनिएको छ कि उसलाई कहिल्यै विचलित भएको छैन किनभने प्रेमले उसलाई चारैतिर बाढी आएको छ र उसलाई अनन्तसम्म डुबाउनेछ, तपाईंले देख्न सक्नुहुन्छ।"

वास्तवमा, सेन्ट लुइसको प्रेम मलाई यति ठूलो लाग्छ कि उनको आगोले सारा संसारलाई खरानी बनाउन सक्छ।

येशूले थपे :

"म अग्लो पहाडहरूमा हिँड्छु र त्यहाँ म रमाउँछु।" मैले यी शब्दहरूको अर्थ नबुझेकोले,

उनले जारी राखे :

"उच्च पहाडहरू सन्तहरू हुन् जसले मलाई सबैभन्दा धेरै माया गरेका छन् र आनन्दित छन्, दुवै पृथ्वीमा बसोबास गर्दा र म स्वर्गमा हुँदा।

उहाँ सबै प्रेममा हुनुहुन्छ!"

त्यसपछि मैले येशूलाई मलाई र मैले त्यस समयमा देखेकाहरूलाई आशिष् दिनुहोस् भनी सोधें। हामीलाई आशीर्वाद दिएपछि उहाँ गायब हुनुभयो।

येशू नआउनुभएकोले, मैले आफैलाई भनें:

"हुनसक्छ ऊ अब आउँदैन र मलाई छोडेर जानेछ।"

र मैले दोहोर्‍याइरहे: "आउनुहोस्, मेरो प्रिय, आउनुहोस्!"

एक्कासी उ यसो भन्दै आयो :

"म तिमीलाई छोड्ने छैन, म तिमीलाई कहिल्यै त्याग्ने छैन। पनि आऊ, म कहाँ आऊ!"

तुरुन्तै उसको काखमा दौडियो र, म त्यहाँ हुँदा, उसले जारी राख्यो :

"म तिमीलाई छोड्दिन, तर तिम्रो लागि म कोराटो छोड्ने छैन।"

र, मलाई थाहै नदिई, ऊ अचानक गायब भयो। पहिले भन्दा धेरै, म उसलाई बारम्बार भेट्ने इच्छाले जलेको थिएँ: "तिमीले मलाई के गर्यौं?"

बिदाइ पनि नभई किन यति छिट्टै छाड्यौ ?"

जब म मेरो पीडा व्यक्त गर्दै थिएँ, म मेरो नजिक समातेको बालक येशूको छवि,

मेरो लागि जिउँदै आएको जस्तो लाग्थ्यो र, समय-समयमा,

उसले मलाई हेर्नको लागि सिसाको गुम्बजबाट आफ्नो टाउको तान्यो।

मैले उसलाई देखेको थाहा पाउने बित्तिकै उसले उसलाई भित्र पुर्यायो।

मैले उस्लाई भने:

"तिमी धेरै अहङ्कार छौ र बच्चाजस्तै काम गर्न चाहन्छौ भन्ने कुरा प्रष्ट छ। तिमी नआएर रमाइलो गरिरहनु भएकोले पिडाले म पागल भएँ जस्तो लाग्छ। राम्रो! तिमी जत्तिकै खेल र रमाइलो गर। चाहन्छ।

किनभने म धैर्य गर्नेछु।"

आज बिहान मेरो प्यारो येशूले आफ्नो खेल र मजाक संग जारी राख्यो। उसले मेरो अनुहारमा हात राख्यो जस्तो कि उसले मलाई स्नाहान गर्न चाहन्छ।

तर, त्यसो गर्दा उनी बेपत्ता भए ।

त्यसपछि ऊ मेरो घाँटीमा अँगालो झैं काखमा बेर्दै फर्केर आउने थियो। जब मैले उसलाई चुम्बन गर्न अगाडि बढें, ऊ बिजुली जस्तै गायब भयो र मैले उसलाई भेटाउन सकिन। मनको पीडा कसरी वर्णन गरुँ ?

पिडाको यो समुन्द्रले म कुचिरहेको बेला, जीवनले मलाई त्यागेको महसुस गर्ने बिन्दुमा,

स्वर्गकी रानी आइनु, बालक येशूलाई काखमा लिएर ।

हामी तीनैजनाले चुम्बन गर्यौं, **आमा**, छोरा र म । त्यसैले मसँग येशूलाई भन्नको लागि समय थियो:

"हे प्रभु येशु, तपाईंले मबाट आफ्नो अनुग्रह हटाउनुभएको छ भन्ने मेरो धारणा छ।"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"सानो मुख! तिमीले कसरी भन्न सक्छौ कि मैले तिमीबाट मेरो कृपा खोसेको छु के म तिमीमा बस्छु? मेरो कृपा के छ, यदि म आफैं छैन भने?"

म पहिले भन्दा धेरै अलमलमा परें, बुझें

कि म बोल्न सकिदिन, e

कि, मैले केही शब्दहरूमा भने, मैले बकवास मात्र भनेको थिएँ।

त्यसपछि रानी आमा बेपत्ता भयो।

र मलाई यस्तो लाग्थ्यो कि येशूले आफैलाई ममा बन्द गर्नुभयो र त्यहाँ रहनुभयो।

मेरो ध्यानको समयमा, उहाँले म भित्र सुतेको देखाउनुभयो।

मैले उसलाई हेरें, उसको सुन्दर अनुहारमा रमाईलो तर उसलाई नबाउदै,
कम्तिमा उसलाई देख्न पाएकोमा खुशी भयो।

अचानक , सुन्दर रानी आमा फर्कनुभयो ।

उसले मेरो हृदयबाट निकाल्यो र उसलाई ब्यूँझाउन तीव्र रूपमा हल्लायो।

जब ऊ ब्यूँझ्यो, उसले उसलाई मेरो काखमा राखेर *भन्यो* :

"मेरी छोरी, उसलाई सुत्न नदिनुहोस् किनभने, यदि ऊ सुत्नो भने, तपाईंले के हुन्छ
देख्नुहुनेछ!"

आँधी आउँदै थियो ।

आधा निद्रामा, बच्चा मेरो घाँटीमा आफ्ना दुई साना हातहरू पसार्यो र मलाई
निचोड्दै उसले *भन्यो* , "आमा, मलाई सुत्न दिनुहोस्।"

म भन्छु: "होइन, मेरो प्रिय, यो म होइन जो तपाईंलाई सुत्नबाट रोक्न चाहन्छ, यो
हाम्रो लेडी हो जसले यो चाहँदैन।

कृपया कृपया।

तपाईंले आमालाई केहि पनि अस्वीकार गर्न सक्नुहुन्न, त्यो आमालाई छोड्नुहोस्!
उसलाई केही बेर जगाएपछि उनी गायब भए र यो सबै यसरी समाप्त भयो ।

होली मास सुनेपछि र कम्युनियन प्राप्त गरेपछि, मेरो असल येशू मेरो हृदयमा
प्रकट हुनुभयो।

त्यसपछि मैले मेरो शरीर छोडिरहेछु तर येशूको संगत बिना नै महसुस गरें।

तर मैले मेरो स्वीकारकर्तालाई देखें र, किनकि उसले मलाई भनेको थियो:

"हाम्रो प्रभु कम्युनेशन पछि आउनुहुनेछ र तपाईंले मेरो लागि प्रार्थना गर्नुहुनेछ",
मैले उसलाई भने, "बुबा, तपाईंले मलाई येशू आउँदै हुनुहुन्छ भन्नुभयो, तर उहाँ
अझै आउनु भएको छैन"।

उसले जवाफ दियो, "किनभने तिमीलाई थाहा छैन उसलाई कसरी खोज्ने। हेर,
किनकि ऊ तिमीमा छ ।"

मैले येशूलाई मभिन्न खोज्न थालें र उहाँको खुट्टा मबाट टाँसिएको मैले देखें। मैले तिनीहरूलाई तुरुन्तै लिएर येशूलाई मतिर तानें।

मैले उसलाई जताततै किस गरें

र, उसको शिरमा काँडाको मुकुट देखेर,

- मैले यो उहाँबाट लिए र कन्फिसरको हातमा राखें

- उसलाई मेरो टाउकोमा धकेल्न सोध्दै।

उसले गर्यो, तर आफ्नो उत्कृष्ट प्रयासको बावजुद, उसले एक काँटा पनि धकेल्न सकेन। मैले उसलाई भनें: "आफूलाई अझ कडा धक्का दिनुहोस्, मलाई धेरै कष्ट दिन नडराउनुहोस् किनभने, तपाईंले देख्नुहुन्छ, मलाई बलियो बनाउन येशू हुनुहुन्छ"।

बारम्बार प्रयास गर्दा पनि उनी सफल भएनन् । त्यसपछि उहाँले मलाई भन्नुभयो:

"म पर्याप्त बलियो छैन।

यी काँडाहरू तिमी हड्डीमा जानुपर्छ र मसँग त्यो गर्ने शक्ति छैन।

म येशूतिर फर्केर भनें:

"तिमीले देख्यौ कि बुबालाई कसरी धकेल्ने थाहा छैन। केहि समयको लागि यो आफै गर्नुहोस्।"

येशूले आफ्ना हातहरू पसारनु भयो, र एकै क्षणमा उहाँले मेरो टाउकोमा सबै काँडाहरू ल्याउनुभयो। यसले मलाई ठूलो सन्तुष्टि र अवर्णनीय पीडा दियो।

त्यसपछि स्वीकारकर्ता र मैले येशूलाई ममा आफ्नो तीतोपन खन्याउन बिन्ती गरे।

प्राणीहरूलाई धेरै विपत्तिहरूबाट बचाउनको लागि जुन उहाँ तिनीहरूको लागि चाहनुहुन्छ,

जस्तो कि त्यो क्षणमा भइरहेको थियो। किनकि यहाँबाट धेरै टाढा असिना पर्न लागेको थियो ।

हाम्रो प्रार्थनाको जवाफमा, प्रभुले थोरै कम गर्नुभयो।

त्यसपछि, जब स्वीकारकर्ता अझै त्यहाँ थियो, मैले येशूलाई यसो भन्दै उहाँको लागि प्रार्थना गर्न थाले:

"मेरो असल र प्रिय येशू, कृपया

- मेरो स्वीकारकर्तालाई तपाईंको अनुग्रह प्रदान गर्न, ताकि यो तपाईंको हृदय अनुसार होस्, र पनि

- उसलाई शारीरिक स्वास्थ्य दिन।

तपाईंले देख्नुभयो कि उहाँले कसरी सहयोग गर्नुभयो, तपाईंको शिरबाट काँडाको मुकुट मात्र होइन, तर मेरो टाउकोमा राखेर पनि।

यदि उसले यो मेरो टाउकोमा पाउन सकेन भने, यो होइन कि उसले तपाईंलाई राहत दिन चाहँदैनथ्यो, यो किनभने उसमा शक्तिको कमी थियो।

त्यसोभए, जवाफ दिन अर्को कारण। त्यसैले मलाई भन्नुहोस्, मेरो एक मात्र राम्रो, के तपाईंले उसलाई उसको आत्मा र शरीरमा निको पार्नुहुनेछ?"

येशूले मेरो कुरा सुन्नुभयो तर केही जवाफ दिनुभएन ।

मैले उसलाई फेरि आग्रह गर्दै यसो भने:

"म तिमीलाई छोड्ने छैन र म प्रार्थना गर्न छोड्ने छैन जबसम्म तपाईंले मलाई तपाईंसँग जे माग्नु हुन्छ त्यो दिने वाचा नगर्नु हुन्छ।"

तर उनले अहिलेसम्म केही भनेकी छैनन् ।

त्यसपछि हामीले आफूलाई टेबुलको वरिपरि बसेर खाना खाइरहेका धेरै मानिसहरूको संगतमा भेटायौं। मेरो लागि एक अंश थियो।

येशूले मलाई भन्नुभयो: "मेरी छोरी, म भोको छु"।

मैले जवाफ दिए: "म तिमीलाई मेरो हिस्सा दिन्छु। तिमी खुसी छैनौ?"

उहाँले भन्नुभयो :

"हो, तर म देख्न चाहन्नु।"

मैले जारी राखें: "ठीक छ, म यसलाई आफ्नै लागि लिने नाटक गर्नेछु र कसैको ध्यान नदिईकन तपाईंलाई दिनेछु।" यो हामीले गरेका छौं।

केही बेर पछि, येशू उठ्नुभयो, आफ्नो ओठ मेरो अनुहारमा ल्याउनुभयो र आफ्नो मुखले तुरही फुक्न थाल्नुभयो।

यी सबै मानिसहरू पहेंलो र काँप्न थाले, यसो भन्दै:

"के हुँदैछ? के हुँदैछ? हामी मर्ने छौं!"

मैले येशूलाई भनें: "प्रभु येशू, तपाईं के गर्दै हुनुहुन्छ? कसरी गर्नुहुन्छ? अहिले सम्म तपाईं बेवास्ता गर्न चाहनुहुन्थ्यो र अब तपाईं रमाइलो गर्दै हुनुहुन्छ!"

होस् गर! यी मानिसहरूलाई डराउन बन्द गर्नुहोस्! तिनीहरू सबै डराएको देख्न सक्नुहुन्न?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"यो अझै केहि छैन। के हुन्छ जब, अचानक, म कडा खेल्छु?"

तिनीहरू यति धेरै लगिनेछन् कि धेरै डरले मर्नेछन्! "

मैले जारी राखें: "मेरो प्यारो येशू, तपाईं त्यहाँ के भन्दै हुनुहुन्छ? के तपाईं अझै पनि आफ्नो न्याय प्रयोग गर्न चाहनुहुन्छ?"

दया गर्नुहोस्, तपाईंका मानिसहरूलाई दया गर्नुहोस्, कृपया! "

त्यसपछि येशूले आफ्नो मीठो र परोपकारी हावा लिनुभयो र म, स्वीकारकर्तालाई फेरि देखेर,

म उसलाई फेरि रिसाउन थालें।

उसले मलाई भन्यो :

"म तिमी स्वीकारकर्तालाई कलमी रूख जस्तै बनाउनेछु जसमा पुरानो रूख अब चित्र सकिदैन, न उसको आत्मामा न उसको शरीरमा।

र, यसको संकेतको रूपमा, मैले तपाईंलाई पीडितको रूपमा उसको हातमा राखेको छु, ताकि उसले यसबाट फाइदा लिन सकोस्।"

आज बिहान, येशूले आफूलाई कहिलेकाहीँ मात्र प्रकट गर्न जारी राख्नुभयो, मसँग आफ्ना केही पीडाहरू साझा गर्नुभयो। कन्फेसर कहिलेकाहीँ उनीसँगै थिए।

पछिल्लोलाई देखेर, र उसले मलाई आफ्ना केही अभिप्रायहरू सुम्पेको देखेर, मैले येशूलाई उसले मागेको कुरा दिनुहोस् भनी बिन्ती गरें।

जब मैले उहाँलाई यसरी प्रार्थना गरिरहेकी थिएँ, येशू यसो भन्दै स्वीकारकर्तातिर्फ फर्कनुभयो:

"सामुद्रिक बाढीको डुङ्गाको पानीझैं तिमीलाई विश्वासले बाढी दिन चाहन्छु।

म विश्वास भएकोले, तपाईं मसँग बाढी आउनुहुनेछ

- जसको सबै थोक छ,

- कसले यो सबै गर्न सक्छ र

- जसले मलाई विश्वास गर्नेहरूलाई निःशुल्क दान दिन्छ।

त्यसको पनि बिचार नगरी

के हुनेछ,

न त कहिले हुनेछ,

वा तपाईं कसरी व्यवहार गर्नुहुन्छ,

म तपाईंको आवश्यकता अनुसार मद्दत गर्न त्यहाँ हुनेछु।"

उनले थपे :

"यदि तिमीले आस्थामा डुबेको अभ्यास गर्छौं भने, तिमीलाई पुरस्कृत गर्नको लागि,

म तिम्रो हृदयमा तीनवटा आत्मिक आनन्द भर्ने छु।

पहिलो , तपाईंले परमेश्वरका कुराहरू स्पष्ट रूपमा बुझ्नुहुनेछ र,
- पवित्र कामहरू गर्नाले तिम्री यस्तो आनन्द र आनन्दले भरिनेछौ,
- कि तपाईं यसको साथ पूर्ण रूपमा गर्भवती हुनुहुनेछ।

टी अनुसार , तपाईंले महसुस गर्नुहुनेछ
संसारका चीजहरूप्रति उदासीनता e
- स्वर्गीय चीजहरूको लागि आनन्द।

तेस्रो ,
- तपाईं सबै कुराबाट पूर्ण रूपमा अलग हुनुहुनेछ र
- एक पटक तपाईंलाई आकर्षित गर्ने चीजहरू उपद्रव बन्नेछ।

यो मैले केहि समयको लागि तपाईंमा पहिले नै इन्फ्युज गरिसकेको छु।

तिम्रो हृदय त्यो आनन्दले भरिनेछ जुन छिनिएका आत्माहरूले आनन्द लिनेछन्,
- ती आत्माहरू जसको हृदय मेरो प्रेमले भरिएको छ
- तिनीहरू वरपरका बाह्य चीजहरूबाट विचलित हुँदैनन्। "

आज बिहान, येशूले ममा क्रुसिफिक्सनको पीडालाई नवीकरण गर्नुभयो।

हाम्रो रानी आमा त्यहाँ हुनुहुन्थ्यो, र **येशूले मलाई उनको बारेमा भन्नुभयो** :

"मेरो राज्य **मेरी आमाको हृदयमा** थियो , किनकि उहाँको हृदयमा कहिल्यै
अलिकति हलचल भएको छैन।

यो यति साँचो हो कि जोशको आँधीबेहरीमा पनि

- जसले अकथनीय पीडा सहेको छ, र
- उसको मन पीडाको तरवारले छेडियो,
उसले अलिकति भित्री अशान्ति महसुस गरेन।

- त्यसैले, मेरो राज्य शान्तिको राज्य भएकोले,
- मैले उसमा स्थापित गर्न सकें र
 - कुनै बाधा बिना स्वतन्त्र रूपमा भिजाउन।"

येशू धेरै पटक फर्कनुभयो, र मैले मेरो पापको बारेमा थाहा पाएर उहाँलाई भने:
"मेरो प्रभु येशू, म सबै गम्भीर घाउ र पापहरूले ढाकिएको महसुस गर्छु। ओह!
कृपया, कृपया, म हुँ यो दुखी प्राणीलाई दया गर्नुहोस्!"

येशूले जवाफ दिनुभयो :

"नडराओ, किनकि त्यहाँ कुनै गम्भीर पापहरू छैनन्। पक्कै पनि, पापलाई घृणा
गर्नुपर्छ

तर हामीले चिन्ता लिनु पर्दैन।

किनभने समस्या, यसको स्रोत जस्तोसुकै होस्, आत्मालाई कहिल्यै फाइदा गर्दैन।"

उनले थपे :

" मेरी छोरी, म जस्तै, तपाईं पीडित हुनुहुन्छ।

तपाईंका सबै कर्महरू मेरो जस्तै शुद्ध र पवित्र नियतले चम्किनेछन्।

तेसैले

- तिमीमा मेरो आफ्नै छवि देखेर,
 - म तिमीलाई मेरो अनुग्रहले सित्तैमा नुहाउन सक्छु र, यसरी सजिएको,
- "म तिमीलाई ईश्वरीय न्यायको सुगन्धित शिकारको रूपमा प्रस्तुत गर्न सक्छु।"

आज बिहान येशूले उहाँको क्रूसको पीडा ममा नवीकरण गर्न चाहनुहुन्थ्यो। पहिले, उसले मलाई मेरो शरीरबाट एक पहाडमा लगे र मलाई क्रुसमा टाँग्न राजी छु कि भनेर सोध्यो।

मैले जवाफ दिएँ: "हो, मेरो येशू, म तपाईंको क्रूस बाहेक अरू केही चाहान्छु।"

त्यसैबेला एउटा ठूलो क्रस देखा पर्‍यो।

उसले मलाई पसारेर आफ्नै हातले किला हाने।

मैले हात र खुट्टामा कस्ता कष्टदायी पीडाहरू महसुस गरेँ, विशेष गरी नङहरू तीखो र चलाउन धेरै गाह्रो भएकोले।

तर, येशूको संगतमा, मैले सबै कुरा सहन सक्षम भएँ। जब उहाँले मलाई क्रुसमा टाँगिसक्नुभयो, *उहाँले मलाई भन्नुभयो* :

"मेरो छोरी,

मलाई तपाईं मेरो जोश जारी राख्न आवश्यक छ। जसरी मेरो महिमा शरीरले अब पीडा गर्न सक्दैन,

म तिम्रो शरीर प्रयोग गर्छु

- मेरो जोश *ई पीडा जारी*

जीवित शिकारको रूपमा *प्रस्ताव गर्न सक्षम हुन*

ईश्वरीय न्यायको अगाडि क्षतिपूर्ति र प्रायश्चित।

तब मैले सोचें कि मैले आकाश खुला देखेको छु र त्यसबाट धेरै सन्तहरू तल झरेका छन्। सबै तरवारले सजिएका थिए ।

यस भीड भित्र एउटा गर्जनाको आवाज सुनियो:

"हामी आउदै छौ

- परमेश्वरको न्यायको रक्षा गर्नुहोस् ई

- उनको दयाको यति धेरै दुर्व्यवहार गर्ने मानिसहरूबाट बदला लिनुहोस्!" सन्तहरूको यो अवतरणको समयमा पृथ्वीमा के भयो? यति मात्र भन्न सक्छु
- धेरै लडिरहेका थिए,
- कि कोही भाग्नै थिए र
- अरू लुकेका थिए। सबैजना आत्तिएका देखिन्थे ।

आजकल, येशू विरलै देखिनुहुन्छ। उहाँका भ्रमणहरू बिजुली जस्तै छन्: जब म यसलाई लामो समय सम्म मनन गर्न सक्षम हुने आशा गर्दछु, यो चाँडै गायब हुन्छ।

यदि, कहिलेकाहीँ, एक क्षण हराइरहेको छ, यो लगभग सधैं मौन छ।

र यदि उसले थोरै बोल्छ भने, उसले छोड्ने बित्तिकै, उसले आफ्नो वचन र प्रकाश फिर्ता लिन्छ जस्तो देखिन्छ।

यो जस्तो

- उसले के भन्यो मलाई याद छैन
 - मेरो मन पहिले जस्तै अन्योलमा रहन्छ। कस्तो बिडम्बना !
- मेरो प्यारो येशू, मेरो दुखमा दया गर्नुहोस् र दया गर्नुहोस्!

मेरो दैनिक गतिविधिहरूमा ध्यान नदिई, म अहिले उनले मलाई सम्बोधन गरेका केही शब्दहरू रिपोर्ट गर्छु।

मलाई याद छ एक बिन्दुमा जब मैले गुनासो गरे कि उसले मलाई त्याग्यो, उहाँले धेरै स्वर्गदूतहरू र सन्तहरूलाई बोलाउनुभयो र तिनीहरूलाई भन्नुभयो: "उनले के भन्छिन् सुन्नुहोस्: उनी भन्छिन् कि मैले उसलाई त्यागें।

उसलाई थोरै व्याख्या गर्नुहोस्: के यो सम्भव छ कि मैले मलाई माया गर्नेहरूलाई त्याग्छु?

उसले मलाई माया गर्यो, त्यसैले म कसरी उसलाई त्याग्न सक्छु ?" सन्तहरू प्रभुसँग सहमत भए र म पहिले भन्दा गहिरो नम्र र अन्योलमा परें।

अर्को अवसरमा, उसलाई भनिसकेपछि, "अन्तमा, तपाईंले मलाई पूर्णतया त्याग्न हुनेछ," *येशूले जवाफ दिनुभयो* :

"केटी, म तिमीलाई छोड्न सकिदिन।

यसको प्रमाणको रूपमा, मैले मेरो पीडाहरू तपाईंमा खन्याएको छु।"

त्यसपछि, मैले निम्न विचारलाई मनोरञ्जन गरे:

"किन, प्रभु, तपाईंले स्वीकारकर्तालाई आउन दिनुभयो? तिम्रो र मेरो बिचमा सबै कुरा हुन सक्थ्यो ।"

मैले आफैलाई मेरो शरीरबाट बाहिर फेला पारें, क्रुसमा सुतिरहेको थिएँ। तर, मलाई काख लगाउने कोही थिएन ।

आएर मलाई क्रुसमा टाँगिदिनुहोस् भनी मैले प्रभुलाई प्रार्थना गर्न थालें।

आएर *मलाई भने* :

"मेरो कामको केन्द्रबिन्दुमा पुजारी हुनु कतिको आवश्यक छ भनी देख्नुहुन्छ? यो केवल तपाईंको क्रूसिफिक्सन पूरा गर्ने को लागी एक सहायता हो।

वास्तवमा , एकले आफैलाई क्रुसमा टाँग्न सक्दैन, एकलाई अर्को चाहिन्छ »।

चीजहरू लगभग सधैं उस्तै हुन्छन्।

यस पटक मलाई यस्तो लाग्थ्यो कि येशू-होस्ट मेरो हृदयमा हुनुहुन्छ, पवित्र होस्टबाट धेरै किरणहरूले मलाई बाढी दिँदै हुनुहुन्छ।

मेरो हृदयबाट निस्केका धेरै बच्चाहरू होस्टबाट निस्केका किरणहरूसँग गाँसिए। जस्तो लाग्यो

- कि, उहाँको प्रेमले, येशूले मलाई उहाँतर्फ आकर्षित गर्नुभयो र

- कि, यी बच्चाहरू मार्फत, मेरो हृदयले उहाँलाई आकर्षित गर्यो र सबैलाई मसँग बाँध्यो।

आज बिहान, मेरो मनमोहक येशूले आफ्नो घाँटीमा चम्किलो सुनको क्रस बोकेको देखाउनुभयो, जुन उहाँले ठूलो सन्तुष्टिको साथ हेर्नुभयो।

अचानक स्वीकारकर्ता देखा पन्यो र *येशूले उसलाई भन्नुभयो* :

"अन्तिम दिनका कष्टहरूले मेरो क्रुसको महिमा बढाएको छ, यति धेरै कि यो हेर्न पाउँदा मेरो लागि आनन्द छ।"

त्यसपछि, म तिर फर्केर, *उहाँले मलाई भन्नुभयो* :

" क्रसले आत्मालाई यस्तो महिमा दिन्छ कि यो पूर्ण रूपमा पारदर्शी हुन्छ ।

जसरी पारदर्शी वस्तुलाई सबै रंग दिन सकिन्छ, त्यसैगरी क्रसलाई पनि प्रकाशले, यसले आत्माका पक्षहरूलाई वैविध्यपूर्ण रूपमा दिन्छ जसरी तिनीहरू भव्य छन्। अर्कोतर्फ, पारदर्शी वस्तुमा, धुलो, स-साना दाग र छाया पनि सजिलै पत्ता लगाउन सकिन्छ।

यो क्रसको मामला हो :

किनकि यसले आत्मालाई पारदर्शी बनाउँछ, यसले यसलाई पत्ता लगाउन अनुमति दिन्छ

- यसको स-साना त्रुटिहरू र

- यसको स-साना त्रुटिहरू,

यति धेरै *कि कुनै पनि मास्टर हातले क्रस भन्दा राम्रो गर्न सक्दैन*

-आत्मालाई स्वर्गका ईश्वरको योग्यको वासस्थानमा रूपान्तरण गर्न।"

कसले भन्न सक्छ

- मैले क्रसको बारेमा बुझेको सबै कुरा र

- यो भएको आत्मा मलाई कति ईर्ष्यालु लाग्छ!

त्यसपछि यसले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्यो

मैले आफूलाई एक धेरै अग्लो भयाङ्कको शीर्षमा भेटाउँ जसको मुनि एउटा खोर थियो।

यस सिँढीका पाइलाहरू चल्न सकिने र यति साँघुरो थिए कि तपाईं तिनीहरूलाई मुस्किलले चढ्न सक्नुहुन्छ।

सबैभन्दा डरलाग्दो थियो

precipice आफैँ ई

सीढीको कुनै र्याम्प वा समर्थन थिएन भन्ने तथ्य ।

यदि कसैले पाइलामा टाँसिने प्रयास गर्यो भने, तिनीहरू आफैँलाई च्याल्छन्। धेरैजसो मान्छे लडेको देखेर म हड्डीमा जमेको थिएँ । तर, यी पाइलाहरू चढ्न नितान्त आवश्यक थियो ।

त्यसैले म सिँढी तल गए, तर दुई वा तीन पाइला पछि,

म अगाध खाडलमा खस्ने खतरामा परेको देखेर, मेरो उद्धारको लागि येशूलाई प्रार्थना गरें।

मलाई थाहा नदिई, ऊ मेरो छेउमा उभियो र भन्यो:

"मेरो छोरी,

- तपाईंले भर्खरै के देख्नुभयो,

यो पृथ्वीमा हरेक मानिसले यात्रा गर्नुपर्ने बाटो हो।

हिड्ने चरणहरू तपाईं ढिलो गर्न सक्नुहुन्न

पृथ्वीका चीजहरू हुन् ।

यदि मानिसले यी कुराहरूमा भर पर्न खोज्छ भने,

उसलाई मद्दत गर्नुको सट्टा, तिनीहरूले उसलाई नरकमा धकेल्छन्।

सबैभन्दा सुरक्षित तरिका भनेको चढ्नु र लगभग उडान गर्नु हो,

- जमिन नछोड्कन,
 - अरुलाई नहेरी ई
 - सहायता र शक्ति प्राप्त गर्नको लागि आफ्नो आँखा ममा स्थिर राख्नुहोस्।
- तसर्थ, एक सजिलै संग precipice जोगिन सक्छ "।*

आज बिहान मेरो प्यारो येशू आउनुभयो

- एक पक्ष अन्तर्गत जुन भव्य छ जति यो रहस्यमय छ।
- उसले घाँटीमा आफ्नो छाती पूरै छोप्ने चेन लगाएको थियो।
यस श्रृंखलाको एक छेउमा एक प्रकारको धनु झुण्डिएको थियो र,
अर्कोमा बहुमूल्य पत्थर र रत्नहरूले भरिएको एक प्रकारको तरकस। उसको हातमा भाला थियो।

उसले मलाई भन्यो :

"मानव जीवन एक खेल हो:

- केहि रमाइलो को लागी खेलन्,
- पैसाको लागि अरू,
- अरूले आफ्नो जीवन खेल्छन्, आदि।

मलाई पनि आत्मासँग खेलन् मन लाग्छ । त्यसोभए म यसको साथ के चाल खेल्छु?
मैले उहाँलाई पठाएको क्रसहरू यी हुन्।

यदि उनीहरूले उनीहरूलाई राजीनामासहित स्वीकार गरे र उनीहरूका लागि
मलाई धन्यवाद दिए भने, - म उनीहरूसँग रमाइलो गर्छु र खेल्छु, - मलाई असाध्यै
आनन्दित गर्दै,

- धेरै सम्मान र महिमा प्राप्त,
- र तिनीहरूलाई सबैभन्दा ठूलो प्रगति गर्न मार्गनिर्देशन गर्नुहोस् ।"

बोल्दै गर्दा उसले मलाई आफ्नो भालाले छोयो।

सबै बहुमूल्य पत्थरहरू जसले धनु र कम्पनलाई छोपेका थिए

- अलग र

- प्राणीहरूलाई चोट पुर्याउन क्रस र तीरहरूमा रूपान्तरण गरियो।

केही जीव, तर धेरै थोरै,

- आनन्दित,

- यी क्रस र तीरहरू अँगालो र

- येशू संग खेल मा संलग्न।

तथापि, अरूले यी वस्तुहरू समातेर येशूको अनुहारमा फाले।

ओह! उहाँ कति दुःखी हुनुहुन्थ्यो! यी आत्माहरूलाई कस्तो पीडा!

येशूले थपे :

"यो तिर्खा हो जसको लागि मैले क्रसमा रोएँ।

-त्यतिबेला यसलाई पूर्ण रूपमा बन्द गर्न नसकेको,

मेरा दुखी प्रियजनहरूको आत्मामा यसलाई छाप्न जारी राख्न पाउँदा म खुशी छु।

त्यसैले जब तिमीले कष्ट भोग्छौ, तिमीले मेरो तिर्खा मेटाउँछौ।"

उनी धेरै पटक फर्किसकेकोले,

मैले उहाँलाई मेरो पीडा स्वीकार गर्ने व्यक्तिलाई मुक्त गर्न बिन्ती गरें।

उसले मलाई भन्यो :

" मेरी छोरी, तिमीलाई थाहा छैन कि कुलीनताको सबैभन्दा सुन्दर चिन्ह

कि म आत्मामा छाप्न सक्छु के यो क्रस हो?"

आज बिहान, उहाँको अंगरखा पछ्याउँदै, येशूले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्नुभयो। हामीले मानिसहरूको भीडलाई भेट्यौं, जसमध्ये धेरैजसो आफ्नो नदेखेर अरूको आचरणको न्याय गर्न कटिबद्ध थिए।

मेरो प्रिय येशूले मलाई भन्नुभयो :

"अरूप्रति धर्मी व्यवहार गर्ने सबैभन्दा पक्का तरिका भनेको तिनीहरूले के गरिरहेका छन् भनेर नहेर्नु हो।

किनकी हेर्नु, सोच्नु र न्याय गर्नु एउटै कुरा हो।

छिमेकीलाई हेर्दा,

आफ्नो आत्मालाई धोका दिनुहोस् :

न त आफैसँग इमानदार हुन्छ, न त आफ्नो छिमेकीसँग, न त परमेश्वरसँग।"

त्यसपछि मैले उसलाई भने:

"मेरो एउटै सम्पत्ति, तपाईंले मलाई चुम्बन गरेको लामो समय भयो।" त्यसैले हामीले चुम्बन गर्यौं।

त्यसपछि, उसले मलाई गाली गर्न चाहन्छ, उसले *थप्प्यो* :

"मेरी छोरी, म तिमीलाई के सिफारिस गर्छु,

- यो मेरो वचनहरूलाई प्रेम गर्नु हो, किनभने तिनीहरू म जस्तै अनन्त र शुद्ध छन्;

- तिनीहरूलाई आफ्नो हृदयमा उत्कीर्ण गर्दै र

- तिनीहरूलाई बढ्दै,

तिमी आफ्नो पवित्रताको लागि काम गर्छौं।

इनामको रूपमा, अनन्त वैभव प्राप्त गर्नुहोस्।

यदि तपाईंले अन्यथा गर्नुभयो भने, तपाईंको आत्मा ओइलाउँछ र तपाईं मेरो ऋणी हुनुहुन्छ।"

येशू आज बिहान फर्कनुभयो, तर चुपचाप।

यद्यपि, म धेरै खुसी थिएँ किनभने, जबसम्म मसँग मेरो खजाना येशू हुनुहुन्थ्यो, म पूर्ण रूपमा सन्तुष्ट थिएँ।

यो देखे बित्तिकै मैले यसको बारेमा धेरै कुरा बुझे।

- यसको सुन्दरता,
- उनको भलाइ र
- यसको अन्य गुणहरू।

यद्यपि, यो सबै मेरो दिमागमा र सञ्चारको माध्यमबाट भयो

बौद्धिक, मेरो मुखले यी कुनै पनि कुरा व्यक्त गर्न सक्दैन। त्यसैले म मौन बस्छु।

आज बिहान, मेरो सबैभन्दा दयालु येशूले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्नुभयो र मलाई मानवतामा रहेको भ्रष्टाचार देखाउनुभयो।

यो भयानक थियो!

जब म मानिसहरूको बीचमा थिएँ, येशू, रोइरहनुभएको थियो, मलाई भन्नुभयो:

"हे मानिस, तिमी कति विकृत र अपमानित छौ!

मैले तिमीलाई मेरो जीवित मन्दिर बनाइदिउँ, तर तिमी शैतानको बासस्थान बन्यौ।

हेर्नुहोस्, पातले ढाकिएका बोटबिरुवाहरू, तिनीहरूका फूलहरू र फलहरूले पनि, तपाईं तपाईंको शरीरको लागि तपाईंको सम्मान र विनम्रता सिकाउनुहुन्छ।

तर, सबै नम्रता र सबै प्राकृतिक भण्डारहरू गुमाएर, तपाईं जनावरहरू भन्दा पनि खराब बन्नुहुनेछ,

- यति धेरै कि म तिमीलाई अरू केहिसँग तुलना गर्न सकिदैन।

तिमि मेरो तस्विर थियौ तर म तिमीलाई अब चित्र सक्दिन ।

तिम्रो अशुद्धता देखेर म यति डराएको छु कि तिमीलाई एक नजरले मलाई वाकवाकी दिन्छ र मलाई छोड्न बाध्य बनाउँछ ।"

उसले बोल्दै गर्दा, मेरो प्रेमीलाई यति दुःखी देखेको पीडाले मलाई सताएको थियो ।
मैले उस्लाई भने:

"सर, यो सत्य हो कि तपाईंले अब मानिसमा केहि राम्रो पाउन सक्नुहुन्न र उ यति अन्धो भएको छ कि उसले अब प्रकृतिको नियम पनि पालन गर्न सक्दैन ।

त्यसोभए यदि तपाईंले मानिसलाई मात्र हेर्नुभयो भने, तपाईंले उसलाई सजाय दिन चाहानुहुन्छ ।

यसका लागि म तपाईंलाई बिन्ती गर्दछु कि तपाईंको कृपा हेर्न र यसरी सबै कुरा मिल्नेछ ।"

येशूले मलाई भन्नुभयो :

"केटी, मेरो पीडा अलिकति कम गर ।"

यति भनिसकेपछि, उसले आफ्नो प्यारो टाउकोमा डुबेको काँडाको मुकुट हटाई मेरोमा थिच्यो । मैले धेरै पीडा महसुस गरेँ, तर येशूले राहत पाएको देखेर म खुसी भएँ ।

त्यसपछि उनी भन्छन् :

"छोरी, म आत्माहरूबाट भाग्न बाध्य भएजति पवित्र आत्माहरूलाई माया गर्छु पतित, चुम्बकले जति पावन आत्माहरूमा आकर्षित भई म उनीहरूमा वास गर्न आउँछु ।

यी आत्माहरूलाई म खुशीसाथ मेरो मुख लिन्छु

- ताकि तिनीहरू मेरो भाषामा बोल्छन् र,

- ताकि तिनीहरूले आत्मा परिवर्तन गर्न कुनै प्रयास गर्न नपरोस् ।

म खुसि छु

- यी आत्माहरूमा मेरो जोश कायम राख्न मात्र होइन -

- र यसरी तिनीहरूमा मुक्ति जारी राख्नुहोस् -

तर तिनीहरूमा मेरो सदगुणहरू फस्टाउन पाउँदा म पनि खुसी छु।"

आज बिहान मेरो प्यारो येशूले आफूलाई देखाउनुभयो

सबै पीडित र पुरुषहरू संग लगभग क्रोधित, धम्की

- तिनीहरूलाई सामान्य सजाय पठाउन ई

- चट्याङ, असिना र आगोले मानिसको अचानक मृत्यु गराउने । मैले उहाँलाई शान्त हुन बिन्ती गरें र *उहाँले मलाई भन्नुभयो :*

"पृथ्वीबाट स्वर्गसम्म उठ्ने अधर्महरू यति धेरै छन् कि

- *यदि पीडित आत्माको प्रार्थना र पीडा एक चौथाई घण्टाको लागि बन्द भयो भने,* म पृथ्वीको आन्द्राबाट आगो निस्केर मानिसहरूलाई बाढी ल्याउन चाहन्छु।"

उनले थपे :

"मैले प्राणीहरूलाई दिनु पर्ने सबै अनुग्रहहरू हेर्नुहोस्। तिनीहरू तिनीहरूसँग मेल खाँदैनन्, म तिनीहरूलाई राख्न बाध्य छु।

अझ नराम्रो कुरा, तिनीहरूले मलाई यी अनुग्रहहरूलाई सजायमा परिणत गर्न बाध्य पार्छन्।

होसियार रहनु छोरी,

- मैले तपाईंमा खन्याउने धेरै अनुग्रहहरूसँग राम्रोसँग मेल खान्छु।

किनभने मेरो अनुग्रहको पत्राचार *ढोका हो*

जसले मलाई आफ्नो घर बनाउनको लागि हृदयमा प्रवेश गराउँछ।

यो पत्राचार त्यो न्यानो र मिलनसार स्वागत जस्तै हो जब कोही हामीलाई भेट्न आउँछन्,

- यस प्रकारले कि यी शिष्टाचारहरु द्वारा आकर्षित ,

आगन्तुक फर्कन बाध्य महसुस गर्छन् र छोड्न पनि असमर्थ महसुस गर्छन्।

यो सबै मेरो लागि स्वागतमा छ

जसरी आत्माहरुले मलाई स्वागत गर्छन् र मलाई पृथ्वीमा व्यवहार गर्छन्,

- म तिनीहरुलाई स्वागत गर्नेछु र

"म तिनीहरुलाई स्वर्गमा उपचार गर्नेछु।

तिनीहरुका लागि स्वर्गका ढोकाहरु खोल्दै,

- म सबै स्वर्गीय अदालतहरुलाई आउन र तिनीहरुलाई स्वागत गर्न आमन्त्रित गर्नेछु

- म तिनीहरुलाई सबैभन्दा उदात्त सिंहासनमा बसाउनेछु।

मेरो अनुग्रहसँग मेल नखाएका आत्माहरुका लागि, यो उल्टो हुनेछ "।

मेरो दयालु येशू आज बिहान आउनुभएको थिएन।

धेरै लामो प्रतीक्षा पछि, यो अन्ततः आइपुग्यो। जे

म धेरै अलमल र विनाश भएको महसुस गरें कि मैले उसलाई केहि भन्न सकिन।

उसले मलाई भन्यो :

"जति धेरै तपाईं आफैलाई रद्द गर्नुहुन्छ र आफ्नो शून्यता चित्र सिक्नुहुन्छ,

कति धेरै मेरो मानवताले तपाईंलाई यसको सद्गुणहरु सञ्चार गर्नेछ र तपाईंलाई यसको प्रकाशले बाढी दिनेछ »।

मैले जवाफ दिए:

"प्रभु, म यति खराब र कुरूप छु कि म आफैलाई घृणा गर्छु। तपाईंको नजरमा म के हुँ?"

येशू जारी राख्नुहुन्छ :

"यदि तिमी कुरूप छौ भने, म तिमीलाई सुन्दर बनाउन सक्छु।"

मैले यी शब्दहरू भनिरहँदा उहाँबाट निस्केको ज्योति मेरो आत्मामा आयो र उहाँले मलाई आफ्नो सौन्दर्य हस्तान्तरण गरिरहनुभएको महसुस भयो।

त्यसपछि, मलाई चुम्बन गर्दै , उहाँले मलाई भन्नुभयो :

"तिमी कति सुन्दर छौ, मेरो आफ्नै सुन्दरताको सुन्दर।

त्यसैले त म तिमीप्रति आकर्षित भएँ र तिमीलाई माया गर्ने झुकावमा छु ।

यी शब्दहरूले मलाई पहिले भन्दा बढी भ्रमित पारेको छ! सबै कुरा उहाँको महिमाको लागि होस्!

उनले आफूलाई संक्षिप्त रूपमा देखाउन जारी राखे र पुरुषहरूसँग लगभग रिसाए। उसको तितोपन मभित्र खन्याउने मेरो बिन्तीले उसलाई हल्लाएन।

मेरो कुरामा ध्यान नदिई *उसले मलाई भन्यो :*

"राजिनामा

- मानिसमा घृणित सबै कुरा अवशोषित गर्दछ र

- यसलाई स्वीकार्य बनाउँछ।

मेरो आफ्नै गुणहरू आत्मामा कलमी गर्नुहोस्।

राजीनामा दिएको आत्माले सधैं शान्ति पाउँछ र त्यसैमा म आफ्नो शान्ति पाउँछु। "

आज बिहान, जब मेरो प्यारो येशू आउनुभयो,

यसले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्यो र त्यसपछि यो गायब भयो।

एकलै हुँदा, मैले आगोका दुईवटा मैनबत्तीहरू आकाशबाट तल आएको र त्यसपछि विभाजित भएको देखें।

- धेरै चमकहरूमा र

- पृथ्वीमा परेको असिना वर्षामा,

बोटबिरुवा र मानिसहरूलाई ठूलो पीडाको कारण।

आँधीको त्रास र भयावहता यस्तो थियो कि मानिसहरूले गर्न सकेनन्

- न प्रार्थना

- न त आफ्नो घर फर्कनुहोस्। मैले अनुभव गरिरहेको डर कसरी व्यक्त गर्ने?

मैले प्रभुको क्रोध शान्त पार्न प्रार्थना गर्न थालें।

जब उनी फर्के, मैले याद गरे कि उसले फलामको बार समातेको थियो जसको अन्त्यमा आगोको गोला थियो।

उसले मलाई भन्यो :

"मैले लामो समयदेखि मेरो न्याय राखेको छु

यो राम्रो कारणको साथ हो कि उसले सबै न्याय नष्ट गर्ने साहस गरेका प्राणीहरूलाई दमन गर्न चाहन्छ।

ओह! हो! मैले मान्छेमा न्याय पाइन !

उहाँको बोली र कर्मबाट पूर्णतया विरोधाभास थियो।

उसको बारेमा सबै कुरा धोखा र अन्याय मात्र हो जसको साथ उसको हृदयमा यति धेरै आक्रमण गरिएको छ कि यो दुर्गुणहरूको गडबड बाहेक केहि होइन।

बिचरा मान्छे, तिमी कति अपमानित भयौ !"

बोल्ने बित्तिकै उसले कसैलाई चोट पुर्याउने जस्तो गरी आफूले समातेको बार घुमाउन थाल्यो।

मैले उसलाई भनें, "प्रभु, के गर्दै हुनुहुन्छ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो, "नडराऊ, के तपाईंले त्यो आगोको गोला देख्नुहुन्छ?
यसले पृथ्वीमा आगो लगाइदिनेछ।

तर यसले दुष्टहरूलाई मात्र प्रहार गर्नेछ। भाउचरहरू बचत हुनेछन्।"

मैले जारी राखे: "ए! प्रभु! असल को हो? हामी सबै खराब छौं। कृपया आफ्नो
नजर फर्काउनुहोस्, हामीलाई होइन,

तर तपाईंको असीम कृपामा। त्यसैले तिमीलाई सन्तुष्टि मिल्नेछ।"

येशू जारी राख्नुहुन्छ :

"न्यायसँग सत्य छोरीको रूपमा छ।

म शाश्वत सत्य हुँ र म भ्रममा पार्न सकिदिन। यसरी धर्मी आत्माको आफ्ना सबै
कर्महरूमा सत्यलाई चम्काउँछ।

उनीसँग सत्यको ज्योति भएको हुनाले, यदि कसैले उनलाई धोका दिन खोज्छ भने,
उनले तुरुन्तै छल पाउँछन्।

र, यस ज्योतिको साथ, उसले न त आफ्नो छिमेकीलाई न त आफैलाई धोका दिन्छ
र धोका दिन सक्दैन। *न्याय र सत्य सरलताको फल हो* , यो मेरो अर्को गुण हो।

म यति सरल छु कि म जहाँ पनि प्रवेश गर्न सक्छु र मलाई कसैले रोक्न सक्दैन।

म आकाश र रसातल, राम्रो र नराम्रो प्रवेश गर्छु।

*नराम्रो भित्र पसेर पनि मेरो अस्तित्व फोहोर हुन सक्दैन न अलिकति छाया प्राप्त
गर्न सक्छ ।*

त्यो आत्माको लागि पनि सत्य हो , जसले न्याय र सत्यद्वारा सरलताको उत्कृष्ट
फल प्राप्त गर्दछ।

यो आत्मा

- आकाश छिछ्,
 - म तर्फ डोर्याउनको लागि हृदयमा प्रवेश गर्नुहोस् र
 - सबै राम्रा कुराहरू प्रवेश गर्छ।

जब उनी पापीहरूका बीचमा छिन् र उनीहरूले गरेको खराबी देख्छिन्, उनी फोहोरी हुँदैन् ।

किनभने, यसको सरलताको कारण, यसले चाँडै खराबलाई अस्वीकार गर्दछ।
सरलता यति सुन्दर छ कि साधारण आत्माको एक झलकले मेरो हृदयलाई गहिरो छोएको छ।

यो आत्मा स्वर्गदूतहरू र मानिसहरू द्वारा प्रशंसा गरिएको छ "।

आज बिहान, छोटो प्रतीक्षा पछि, मेरो प्यारो येशू आउनुभयो र *मलाई*
भन्नुभयो :

"मेरी छोरी, आज बिहान,
म तिमीलाई पूर्ण रूपमा मेरो अनुरूप बनाउन चाहन्छु
-के तिमी मेरो विचार संग सोच्छौ,
- तिमी मेरो आँखाले हेर्छौ,
- तिमी मेरो कानले सुन्छौ,
- तिमी मेरो भाषामा बोल्छौ,
- तिमीलाई मेरो हातले काम गरौं,
- तिमी मेरो खुट्टाले हिड्छौ र
"तिमी मेरो मनले माया गर्छौं।"

त्यसपछि येशूले उहाँका गुणहरू (माथि उल्लेख गरिएका) मेरोसँग जोड्नुभयो। र मैले महसुस गरेँ कि उसले पनि मलाई आफ्नै आकार दिइरहेको थियो।

साथै, उहाँले मलाई यो आफैले जस्तै प्रयोग गर्न अनुग्रह दिनुभयो।

त्यसपछि, उहाँले भन्नुभयो:

"तपाईंमा महान अनुग्रहहरू तिर। तिनीहरूलाई राम्रो राख्नुहोस्!"

मैले जवाफ दिए:

"यति धेरै दुःखले भरिएको, मलाई डर लाग्छ, वा मेरो प्रिय येशू, तपाईंको अनुग्रहको दुरुपयोग गर्न।

मलाई सबैभन्दा डर लाग्ने मेरो भाषा हो,

धेरै पटक यसले मलाई मेरो छिमेकीप्रति परोपकारको कमी बनाउँछ।"

येशू जारी राख्नुहुन्छ :

" नडरा, म तिमीलाई छिमेकीसँग कुरा गर्न सिकाउनेछु ।

पहिलो , जब तपाईं तपाईंको छिमेकी को बारे मा केहि भनिन्छ, आफैलाई सोध्नुहोस् र यो गल्ती को लागी तपाईं आफै दोषी छैन भनेर हेर्नुहोस्।

किनभने, यस अवस्थामा, अरूलाई सच्याउन चाहनु भनेको उनीहरूलाई बदनाम गर्नु र आफैलाई आक्रोशित गर्नु हो।

दोस्रो ,

यदि तपाईंमा यो दोष छैन भने, उठ्नुहोस् र मैले बोलेको जस्तो बोल्ने प्रयास गर्नुहोस्।

यसरी तिमी मेरो भाषामा बोल्नेछौ। र त्यसोभए, तपाईं परोपकारमा असफल हुनुहुन्न।

उल्टो तिम्रो शब्दले

तपाईं आफ्नो छिमेकी र आफ्नो लागि राम्रो गर्नुहुनेछ e
तपाईंले मलाई आदर र महिमा दिनुहुनेछ ।”

उनी आज बिहान फेरि अगाडि आए, तर छोटकरीमा, फेरि एक पटक सजाय पठाउने धम्की दिए।

जब मैले उसलाई शान्त पार्न काम गरें, ऊ बिजुली झैं छिटो गयो।

अन्तिम पटक उहाँ आउनुभयो, उहाँले आफूलाई क्रूसमा टाँगिएको देखाउनुभयो।
म उहाँको सबैभन्दा पवित्र घाउहरू चुम्बन गर्न उहाँको नजिक उभिँएँ,
- पूजाआजा गर्ने ।

अचानक, येशूलाई देख्नुको सट्टा, यो मेरो आफ्नै रूप थियो जुन मैले देखे।

म धेरै छक्क परें र भने:

"प्रभु, के भइरहेको छ? के म आफैलाई पूजा गर्दैछु? म त्यो गर्न सकिदिन!"

त्यसैले ऊ आफ्नो आकारमा फर्कियो र मलाई भन्यो:

"यदि मैले तपाईंको फारम उधारो लिएको छु भने अचम्म नमान्नुहोस्, किनकि म तपाईंमा निरन्तर कष्ट भोगिरहेको छु,

कति राम्रो मैले तिम्रो फिजियोग्रोमी उधारो लिएको छु?

साथै, यदि मैले तिमीलाई पीडा दिन्छु भने, तिमीलाई मेरो स्वरूप बनाउनको लागि होइन र?"

म अलमलमा परें र येशू गायब हुनुभयो।

उहाँको महिमाको लागि सबैले योगदान गरून् र उहाँको पवित्र नाम सदासर्वदा धन्य रहोस्!

आज बिहान, मेरो सबैभन्दा प्यारो येशूको उत्सव मन थियो। उनले हातमा सबैभन्दा सुन्दर फूलको गुच्छा बोकेकी थिइन्। मेरो मुटुमा अँगालो मार्दै,
- कहिलेकाहीँ उसले आफ्नो टाउकोलाई यी फूलहरूले घेरेको थियो,
- कहिलेकाहीँ उसले तिनीहरूलाई आफ्नो हातमा समात्थो, उसको हृदय आनन्द र आनन्दमा।

उनले ठूलो जित हासिल गरेजस्तै उत्सव मनाए। मतिर फर्केर *उसले मलाई भन्यो :*

"मेरी प्रिय, आज बिहान म तिम्रो हृदयमा गुणहरू व्यवस्थित गर्न आएको छु। अन्य गुणहरू एकअर्काबाट अलग रहन सक्छन्। तर परोपकारले अरू सबैलाई बाँध्छ र आदेश दिन्छ। परोपकारको सम्बन्धमा म तिम्रीमा के गर्न चाहन्छु।

मैले उस्ताई भने:

"मेरो एउटै राम्रो, तपाईं कसरी यो गर्न सक्नुहुन्छ, किनकि म धेरै खराब र त्रुटिहरूले भरिएको छु?
यदि परोपकारले अर्डर उत्पन्न गर्छ भने,
के यी दोष र पापहरू मेरो आत्मालाई दूषित गर्ने विकारको कारण होइनन् र?"

येशू जारी राख्नुहुन्छ:

"म सबै सफा गर्नेछु र परोपकारले सबै कुरालाई व्यवस्थित गर्नेछ। यसबाहेक, जब म एक आत्मालाई मेरो जुनूनको पीडामा सहभागी हुन दिन्छु, त्यहाँ कुनै गम्भीर पापहरू हुन सक्दैनन्;
- धेरैजसो केहि अनैच्छिक venial गल्तीहरू।
तर, आगोको भएकोले, मेरो प्रेमले हरेक अपूर्णतालाई भस्म पार्छ।"

त्यसपछि, उहाँको हृदयबाट, येशूले मेरो हृदयमा महको एक चाल बनाउनुभयो।
यो महले उसले मेरो सम्पूर्ण भित्री भागलाई शुद्ध पार्यो।

यसरी ममा सबै चीजहरू पुनर्व्यवस्थित, एकताबद्ध र परोपकारको छापले चिन्ह लगाइयो।

त्यसपछि मैले सुनें

- म मेरो शरीर छोड्दै थिएँ र

- कि म मेरो दयालु येशूको संगतमा स्वर्गको भल्टमा प्रवेश गरें।

यो जताततै ठूलो उत्सव थियो: स्वर्गमा, पृथ्वीमा र शुद्धिकरणमा। सबै नयाँ खुसी र उमंगले भरिए।

धेरै आत्माहरू शुद्धिकरणबाट निस्किए र बिजुली जस्तै स्वर्गमा उक्लिए,

हाम्रो रानी आमाको पर्वमा सहभागी हुन ।

म पनि यो ठूलो भीडमा फसेको छु

तपाईं आइपुग्ने बित्तिकै शुद्धिकरणमा स्वर्गदूतहरू, सन्तहरू र आत्माहरू मिलेर बनेको।

यो आकाश यति ठूलो थियो कि तुलनामा,

हामीले पृथ्वीमा देखेको आकाश एउटा सानो प्वाल जस्तै देखिन्छ। मैले वरिपरि हेरेँ,
मैले चहकिलो किरणहरू फैलिरहेको आगोको घाम मात्र देखेँ

जसले मलाई प्रवेश गर्यो र मलाई क्रिस्टलीय बनायो।

यसरी, मेरो सानो दाग स्पष्ट देखिन्थ्यो

साथै सृष्टिकर्ता र उहाँको सृष्टि बीचको असीम दूरी।

यस सूर्यको प्रत्येक किरणको विशेष उच्चारण थियो:

- कोही परमेश्वरको पवित्रता संग चम्किए,
 - यसको शुद्धता को अन्य,
 - आफ्नो शक्ति को अन्य,
 - उनको बुद्धि को अन्य,
- र अन्य सदगुण र ईश्वरका गुणहरूको लागि।

यो दृश्यको अगाडि, मेरो आत्माले यसको शून्यता, यसको दुःख र यसको गरीबी छोएको छ;

तिनी स्तब्ध भएको महसुस गरे र अनन्त सूर्यको अगाडि झुकिन् कि कसैले अनुहार देख्न सक्दैन।

अर्कोतर्फ , धन्य भर्जिन, पूर्णतया भगवानमा लीन देखिन्थे । यस रानी आमाको पर्वमा सहभागी हुन सक्षम हुन, हामीले सूर्यलाई भित्रबाट हेर्नुपर्छ।

अन्य सहूलियत बिन्दुहरूबाट केहि पनि देख्न सकिएन।

जब म दिव्य सूर्यको अगाडि सर्वनाश भएँ,

बच्चा येशू जसलाई रानी आमाले आफ्नो काखमा समात्नुभयो , मलाई भन्नुभयो :

"हाम्री आमा आकाशमा हुनुहुन्छ।

म तिमीलाई धर्तीमा आमा जस्तै व्यवहार गर्ने काम दिन्छु।

मेरो जीवन निरन्तर विरोधमा छ

- पुरुषहरूको तर्फबाट अपमान, पीडा र त्याग।

उहाँको पृथ्वीमा रहँदा, मेरी आमा मेरो सबै दुःखमा मेरो विश्वासी साथी हुनुहुन्थ्यो। उसले सधैं मलाई सबै कुरामा उचाल्न चाहन्थ्यो, उसको शक्तिको हदसम्म।

त्यसैले पनि मेरी आमाको नक्कल गर्दै, मेरो स्थानमा जति सक्दो पीडा, सबै

दुःखमा मेरो साथमा राख्नुहुन्छ।

र जब तपाईं सक्नुहुन्न, तपाईंले कम्तिमा मलाई सान्त्वना दिने प्रयास गर्नुहुनेछ। तर जान्नुहोस् कि म तिमीलाई सबै चाहन्छु।

म तिम्रो सानो सासको ईर्ष्या गर्नेछु यदि यो मलाई समर्पित छैन भने।

जब म देख्छु कि तपाईं मलाई खुसी पार्नमा पूर्णतया केन्द्रित हुनुहुन्न, म तपाईंलाई आराम गर्न दिनेछैन। ”

त्यसपछि म आमाको जस्तै अभिनय गर्न थालें ।

ओह! उहाँसँग रमाइलो हुन मैले कसरत गर्नुपरेको थियो!

उसलाई खुसी पार्न मैले टाढा हेर्न पनि सकिन ।

कहिले उसलाई सुत्न मन लाग्थ्यो, कहिले पिउन चाहन्थ्यो, कहिले उसलाई स्ट्रोक हुन मन लाग्यो। म सधैं उनको सबै इच्छा पूरा गर्न तयार हुनुपर्छ।

उसले मलाई भन्यो:

"आमा, मेरो टाउको दुखेको छ। ओह! मलाई राहत दिनुहोस्!"

मैले तुरुन्तै उसको टाउको जाँचे र, यसमा काँडाहरू फेला पारे,

मैले तिनीहरूलाई लिएर उहाँलाई आराम गर्न दिएँ, मेरो हातले उहाँको टाउकोलाई समर्थन गरे।

आराम गरिरहँदा ऊ अचानक उठ्यो र भन्यो:

"म मेरो हृदयमा यति धेरै भार र पीडा महसुस गर्छु कि म मर्दैछु जस्तो लाग्छ। त्यहाँ के छ भनेर हेर्न प्रयास गर्नुहोस्।"

उसको हृदय भित्र खोज्दै, मैले उनको जोशका सबै उपकरणहरू भेटाएँ।

मैले तिनीहरूलाई एक एक गरेर हटाएँ र मेरो हृदयमा राखे। त्यसपछि उसले राहत पाएको देखेर,

मैले उसलाई स्याहार र चुम्बन गर्न थाले, यसो भने:

"मेरो एक मात्र खजाना,

-तिमीले मलाई हाम्रो रानी आमाको पर्वमा सहभागी हुन पनि दिएनौ

- न त स्वर्गदूतहरू र सन्तहरूले उनको लागि गाएका पहिलो भजनहरू सुन्नुहोस्!

"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"उनीहरूले गाएको पहिलो भजन थियो" **Ave** मारिया "किनकि, यो प्रार्थनाको साथ, यो उनलाई सम्बोधन गरिएको छ।

- सबैभन्दा सुन्दर प्रशंसा,

- सर्वोच्च प्रशंसा

र, यो *सुनेर*, उसले भगवानकी आमा बन्न पाउँदाको आनन्द नयाँ भयो ।

यदि तपाईं चाहनुहुन्छ भने, हामी उहाँको सम्मानमा यसलाई सँगै पठाउनेछौं।

जब तपाईं स्वर्गमा आउनुहुन्छ, म तपाईंलाई त्यो आनन्द पुनरुत्थान गराउनेछु जुन तपाईंले स्वर्गमा स्वर्गदूतहरू र सन्तहरूसँग पार्टीमा भएको भए स्वाद लिनुहुने थियो।"

त्यसैले हामीले एवे मारियाको पहिलो भाग सँगै पढ्यौं।

ओह! आफ्नो प्यारो छोराको संगतमा हाम्रो परम पवित्र आमालाई अभिवादन गर्नु कति मीठो र गतिशील थियो!

येशुले उच्चारण गर्नुभएका प्रत्येक शब्दले एक विशाल ज्योति बोकेको थियो जसको माध्यमबाट मैले धन्य भर्जिनको बारेमा धेरै कुरा बुझें।

तर मेरो असक्षमताले गर्दा यी सबै कुरा कसरी भन्न सक्छु? त्यसैले म तिनीहरूको बारेमा मौन छु।

येशू अझै पनि म उहाँकी आमा जस्तै व्यवहार गर्न चाहनुहुन्छ।
यो प्रक्रियामा सबैभन्दा सुन्दर बच्चाको रूपमा मलाई प्रकट भयो
रुनु।

उसको रोएको शान्त पार्न मैले उसलाई काखमा समातेर गाउन थालें।
मैले गाएपछि उनी रुन छाडिन् ।
तर म रोकिनेबित्तिकै उनी फेरि रुन थालिन् ।

बरु म के गाउँदै थिएँ भनेर चुप लागेर बस्छु,
-पहिले मलाई राम्रोसँग याद छैन, त्यसपछि मेरो शरीरबाट बाहिर हुनु, ई
- यो पनि किनभने, कुनै पनि अवस्थामा, हामी सबै कुरा सम्झन सक्दैनौं।

म पनि चुपचाप बस्न रुचाउँछु किनकि मलाई लाग्छ कि मेरा शब्दहरू मूर्ख थिए।
यद्यपि, आज्ञाकारी, प्रायः धेरै अपमानजनक महिलाले हार मान्दैनन्।

त्यसैले मैले लेखेको कुरा असम्भव भए पनि म उनलाई खुसी पार्नेछु। महिलाको
आज्ञाकारितालाई अन्धो भनिन्छ।

तर, मेरो लागि, मलाई लाग्छ
- कि उसले सबै कुरा देख्छ किनकि उसले सानो सानो कुरालाई ध्यान दिन्छ
- त्यो, जब हामी उसले सोधेको कुरा गर्दैनौं,
हामीलाई कुनै विश्राम नदिने बिन्दुमा यो अव्यवस्थित हुन्छ।

त्यसैले

उनीसँग शान्ति कायम राख्नु, e

ई आज्ञा पालन गर्दा के धेरै राम्रो छ दिए
यसबाट सबै कुरा प्राप्त गर्न सकिन्छ ,

म येशूलाई गाएको सम्झनामा लेखे छु :

सानो बच्चा, तपाईं सानो र बलियो हुनुहुन्छ, म तपाईंबाट सबै आरामको अपेक्षा गर्दछु।

सानो बच्चा, प्यारा र सुन्दर, ताराहरू पनि तपाईंसँग प्रेममा छन्। सानो बच्चा, मेरो हृदय लिनुहोस्, तपाईंको मायाले भरिनुहोस्।

बेबी बेबी, प्यारो बच्चा, मलाई पनि बच्चा बच्चा बनाउनुहोस्।

सानी केटी, तिमी स्वर्ग हो, म तिम्रो अनन्त मुस्कानमा रमाउँछु!

आज बिहान, संचार प्राप्त गरेपछि, मैले मेरो दयालु येशूलाई भने:

"आज्ञाकारिताको यो गुण कसरी आयो

- धेरै सनसनीपूर्ण र एकसमान

- कहिलेकाहीँ मनमोहक?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"यदि यो महान महिला तपाईंले भन्नुहुन्छ,

किनभने यसले सबै दुर्गुणहरूलाई मार्ने पछ।

मृत्यु दिनु पर्ने भएकाले उनी बलियो र साहसी हुनुपर्छ।

आफ्नो लक्ष्य हासिल गर्न, उसले कहिलेकाहीँ गुस्सा तान्त्रिक र नम्रता प्रयोग गर्नुपर्छ।

शरीरलाई मार्नु पर्नेहरूका लागि यो आवश्यक छ, तर यति नाजुक, यो अझ बढी हुन्छ जब दुर्गुण र जोशलाई मार्न आवश्यक हुन्छ, जुन हामीले मारेका छौं भन्ने सोच्दा जीवनमा फर्कन सक्छ।

"ओह! हो! आज्ञाकारी बिना साँचो शान्ति छैन।

यदि कसैलाई विश्वास छ कि यो बिना एक निश्चित शान्ति प्राप्त हुन्छ, यो गलत

शान्ति हो। अनाज्ञाकारिता हाम्रो जुनूनसँग राम्रोसँग जान्छ, तर आज्ञाकारिता कहिल्यै हुँदैन।

जब तपाईं आज्ञाकारिताबाट टाढा जानुहुन्छ, तपाईं मबाट टाढा हुनुहुन्छ, यो महान गुणको राजा।

र हामी यसको घाटा मा भाग्छौं।

आज्ञाकारिताले आफ्नै इच्छालाई मार्छ र दैवी कृपाहरूलाई आत्मामा प्रवाह गर्दछ।
यो भन्न सकिन्छ कि आज्ञाकारी आत्माले अब आफ्नो इच्छा होइन तर परमेश्वरको इच्छा गर्दछ।

के यो परमेश्वरको इच्छामा जीवन भन्दा अद्भुत र पवित्र जीवन जान्न सम्भव छ?

अन्य सदगुणहरूको अभ्यासमा, सबैभन्दा उदात्त व्यक्तिहरू पनि।

- आत्म-प्रेम सधैं भित्र पस्न सक्छ

तर, आज्ञाकारिताको अभ्यासमा, कहिल्यै!

आज बिहान, जब मेरो प्यारो येशू आउनुभयो, मैले उहाँलाई भनें: "मेरो प्रिय येशू, कहिलेकाहीँ मैले लेखेका सबै कुरा मलाई बेतुका लाग्छ"।

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"मेरो वचन सत्य मात्र होइन, प्रकाश पनि हो।

जब उज्यालो अँध्यारो कोठामा प्रवेश गर्छ, यसले के गर्छ?

यसले अन्धकारलाई पछ्याउँछ र यसमा भएका वस्तुहरूलाई देखाउँछ, चाहे सुन्दर वा कुरूप, वा

कोठा सफा होस् वा अस्तव्यस्त।

कोठाको अवस्था अनुसार,

त्यसकारण हामी अनुमान गर्न सक्छौं कि त्यहाँ कस्तो किसिमको मानिस बस्छ।

यस उदाहरणमा, *कक्षले मानव आत्मालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ* । जब सत्यको ज्योति भित्र पस्छ,

अन्धकारलाई पछ्याउनुहोस् र हामी छुट्याउन सक्छौं

असत्यबाट सत्य ,

अनन्तको आँधी ।

फलस्वरूप, आत्माले सक्छ

- यसबाट दुर्गुणहरू हटाउनुहोस् ई

- यसको सद्गुणहरूमा क्रम ल्याउनुहोस्।

मेरो ज्योति पवित्र छ, यो मेरो आफ्नै दिव्यता हो।

यसरी उसले पवित्रता र अर्डरलाई उसले प्रवेश गरेको आत्मामा मात्र प्रसारण गर्न सक्छ।

यसले उज्यालो हुने धारणा राख्छ

-धैर्य,

- नम्रता,

- परोपकार, आदि, तपाईंबाट उत्पन्न हुन्छ।

यदि मेरो वचनले तिमीहरूमा त्यस्ता चिन्हहरू उत्पन्न गर्छ भने, किन डराउनुहुन्छ?" त्यसपछि येशूले मेरो लागि पितासँग प्रार्थना गर्नुभयो, यसो भन्नुभयो:

"पवित्र पिता, म यो आत्माको लागि प्रार्थना गर्दछु।

उहाँले हाम्रो सबैभन्दा पवित्र इच्छा सबै कुरामा पूर्ण रूपमा पूरा गरून्। प्रबन्ध गर्नुहोस्, वा आराध्य पिता, उनको कार्यहरू मेरो अनुरूप, कुनै भेदभाव बिना, ताकि म उहाँमा मेरा उद्देश्यहरू पूरा गर्न सकूँ »।

येशूको प्रार्थनाको फलस्वरूप मभित्र प्रवेश गरेको शक्तिलाई म कसरी वर्णन गर्न सक्छु?

मेरो आत्माले यस्तो शक्ति धारण गरेको थियो कि मैले भगवानको सबैभन्दा पवित्र इच्छा पूरा गर्न हजारौं शहीदहरू सहन सक्षम महसुस गरेँ, यदि उहाँले मलाई सोध्नुभयो भने।

सधैंभरि प्रभुलाई धन्यवाद होस्, म गरिब पापीलाई सधैं दयालु छु!

दुई दिन पीडामा बिताएपछि,
मेरो परोपकारी येशू मिठास र मिलनसारले भरिपूर्ण हुनुहुन्थ्यो।

आन्तरिक रूपमा मैले आफैलाई सोचें:

"परमप्रभु मेरो लागि असल हुनुहुन्छ, तर उहाँलाई खुशी पार्न सक्ने मैले ममा केही पाइन।"

येशूले मलाई भन्नुभयो: " मेरो प्रिय,
तिमी मेरो उपस्थितिमा छैनौं भने सन्तुष्टि लाग्दैन, मसँग कुरा गरेर मात्र मलाई खुसी पार्नमा व्यस्त छौ,
त्यसैगरी म आफ्नो खुशी र सान्त्वना पाउँछु
- तिमीकहाँ आउन,
- तपाईं संग हुन र
- तिमीसँग कुरा गर्न ।

बुझ्न सक्नु हुन्न

- एक आत्मा, जसको एकमात्र उद्देश्य मलाई खुशी पार्नु हो, मेरो हृदयमा प्रभाव पार्न सक्छ, ई
- आकर्षणको बल जुन यसले ममा प्रयोग गर्दछ।

म यो आत्मासँग यति जोडिएको महसुस गर्छु कि म यो चाहन्छु कि गर्न बाध्य महसुस गर्छु। "

मैले बुझे कि उसले यसरी बोल्यो किनभने, यी दिनहरूमा, जब म भयानक पीडामा थिए, म आफैलाई भित्रै दोहोर्याइरहे:

"मेरो येशु, सबै तिम्रो खातिर!

यी पीडाहरू तपाईंको प्रशंसा र श्रद्धाको कार्य होस्!

तिम्रो महिमा गर्ने धेरै आवाजहरू र तिम्रो लागि मेरो प्रेमको प्रमाण होस्!

भलाइ र महिमाले भरिएको, मेरो प्रिय येशु आउँदै हुनुहुन्छ।

उसले मलाई भन्यो :

"मेरो नजरको शुद्धता तपाईंका सबै कार्यहरूमा चम्कन्छ जुन यसरी वैभवमा परिणत हुन्छ जसले मलाई जीवहरूमा देखे फोहोर चीजहरूको लागि सान्त्वना दिन्छ।"

यी शब्दहरूमा म अलमल्ल परें र केही बोल्न हिम्मत भएन। रमाईलो गर्न चाहनुहुने, *येशुले मलाई भन्नुभयो :*

"भन, के चाहन्छौ?"

मैले जवाफ दिएँ, "जब तपाईं त्यहाँ हुनुहुन्छ, म कसरी अरू कुराको चाहना गर्न सक्छु?" उसले मलाई के चाहन्छु भनी धेरै पटक सोध्यो।

उसलाई हेरेर, मैले उनको गुणहरूको सुन्दरता देखे र मैले उसलाई भने:

"मेरो प्यारो येशु, मलाई आफ्नो गुण दिनुहोस्"।

आफ्नो हृदय खोलेर, उसले आफ्ना विभिन्न गुणहरू अनुरूप वसन्तको किरणहरू ल्यायो जसले मेरो हृदयमा प्रवेश गरी मेरो आफ्नै गुणहरूलाई बलियो बनायो।

उहाँले मलाई भन्नुभयो: "अरू के चाहनुहुन्छ?"

त्यो अन्तिम दिनमा सम्झँदा,

-एक विशेष पीडाले मेरो इन्द्रियहरूलाई भगवानमा भंग गर्नबाट रोक्यो, मैले जवाफ दिए:

"मेरो दयालु येशु, पीडाले मलाई तपाईंमा हराउनबाट रोक्न नपरोस्।"

मेरो शरीरको यो पीडादायी भागमा आफ्नो हात राखेर, उसले ऐँठनको हिंसालाई कम गर्यो ताकि म आफूलाई राम्रोसँग सङ्कलन गर्न सकूँ र आफूलाई उहाँमा हराउन सकूँ।"

आज बिहान, मेरो प्यारो येशूलाई देखेर,
मलाई डर थियो कि यो उसले होइन तर मलाई धोका दिने शैतान थियो। मेरो डर देखेर उसले मलाई भन्यो, "

जब म आत्माको दर्शन गर्छु,
- उसको सबै भित्री शक्तिहरू नष्ट हुन्छन् र
उसले आफ्नो शून्यता पहिचान गर्छ ।

आत्मालाई यसरी नाश भएको देखेर,
मेरो प्रेम धेरै धाराहरूमा परिणत भएको छ जुन यसलाई राम्रोको लागि बलियो बनाउन आउँछ।

जब यो शैतान हो, उल्टो हुन्छ ।"

आज बिहान, मेरो प्रिय येशूले मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्नुभयो।
यसले मलाई पुरुषहरूमा विश्वासको क्षय र युद्धको तयारी देखाएको छ।

मैले उस्ताई भने:

"हे प्रभु, धार्मिक स्तरमा संसारको अवस्था आत्मा तोड्न दुखी छ। मलाई लाग्छ कि धर्म जसले मानिसलाई उत्तेजित बनाउँछ र उसलाई अनन्त लक्ष्य तिर झुकाउँछ,
यो अब मान्यता छैन।

सबैभन्दा दुःखको कुरा के हो भने धर्मलाई उही मानिसहरूले बेवास्ता गरेका छन् जो आफूलाई धार्मिक भनाउँछन् र जसले यसलाई बचाउन र यसलाई पुनर्जीवित

गर्न आफ्नो जीवन अर्पण गर्नुपर्छ।"

दुखित नजरले, येशूले मलाई भन्नुभयो :
"मेरो छोरी,
मानिसहरु जनावर जस्तै जिउने कारण
उनीहरुले आफ्नो धार्मिक भावना गुमाइसकेका छन् ।

तिनीहरुका लागि अझ दुःखको समय आउँदैछ
गहिरो अन्धोपनको कारण जसमा तिनीहरुले आफूलाई डुबेका छन्। उनीहरुलाई
यसरी देख्दा मेरो मन दुख्छ ।

धर्मनिरपेक्ष, धर्मनिरपेक्ष सबै किसिमका मानिसहरुले बगाउने रगत,
- यस पवित्र धर्मलाई पुनर्जीवित गर्नेछ
- मानवता को बाँकी थियो।
n तिनीहरुलाई पुनः सभ्य बनाउँदै, नयाँ धर्मले तिनीहरुलाई आफ्नो कुलीनता पुनः
प्राप्त गर्नेछ।

त्यसैले यो आवश्यक छ
- रगत बगेको छ
- कि एउटै चर्चहरु लगभग सबै नष्ट भएका छन्,
ताकि तिनीहरु पुनर्स्थापित हुन सकून् र तिनीहरुको मौलिक प्रतिष्ठा र वैभव पुनः
प्राप्त गर्न सकून्।

म मौन छु
आउने समयहरुमा मानिसहरुले सहनु पर्ने क्रूर यातनाहरु। किनभने मलाई यो
राम्रोसँग याद छैन।
र किन म यसलाई धेरै स्पष्ट रूपमा देखिदिन।

यदि प्रभुले मलाई यसको बारेमा कुरा गर्न चाहनुहुन्छ भने, उहाँले मलाई थप प्रकाश दिनुहुनेछ र त्यसपछि म थप लेख्न सक्छु। अहिलेको लागि म यहाँ रोकिन्छु।

आज्ञाकारिताको नाममा स्वीकारकर्ताले मलाई येशूलाई भन्न आग्रह गरेपछि:

जब उहाँ आउनुहुन्छ:

"म तिमीसँग कुरा गर्न सकिदिन, जानुहोस्"

मैले सोचे कि यो एक प्रहसन हो र वास्तविक निर्देशन होइन।

त्यसपछि जब येशू आउनुभयो, प्राप्त आदेश लगभग बिर्सनुभयो, मैले उहाँलाई भने:

"मेरो असल येशू, बुबाले के गर्न चाहनुहुन्छ हेर्नुहोस्।"

येशूले मलाई जवाफ दिनुभयो: " त्याग, मेरी छोरी"।

मैले भने, "तर, प्रभु, यो गम्भीर छ। यो तपाईंको अस्वीकारको बारेमा हो; म कसरी गर्न सक्छु?"

दोस्रो पटक, येशू भन्नुहुन्छ: " त्याग "।

मैले जारी राखें: "तर प्रभु, तपाईं के भन्दै हुनुहुन्छ? के तपाईं साँच्चै विश्वास गर्नुहुन्छ कि म तपाईं बिना बाँच्न सक्छु?"

तेस्रो पटक येशूले मलाई भन्नुभयो: "मेरी छोरी , आत्म-त्याग "। त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

येशूले चाहनुभएको कुरा देखेर मलाई कस्तो लाग्यो कसले भन्न सक्छ

- म यो कुरा मात्र तयार छु!

जब म आइपुगे, कन्फिसरले मलाई सोधे कि मैले उसको आज्ञा पालन गरेको छु।

सबै कुरा कसरी भयो भनी बताइसकेपछि उसले आफ्नो निर्देशन दोहोर्यायो,

अर्थात्,
कुनै विचार बिना,
मैले येशूसँग कुरा गर्नुपर्दैन, मेरो एक मात्र समर्थन,
र यदि उसले देखायो भने मैले उसलाई टाढा धकेल्नुपर्ने थियो।
त्यसकारण उहाँले मसँग के माग्दै हुनुहुन्थ्यो त्यो आज्ञाकारिताको नाममा थियो भनी
बुझेर,
मैले आफैँलाई आन्तरिक रूपमा भनें: " *फिएट Voluntas Tua* पनि
यसमा।" ओह! मलाई कति खर्च भयो! कस्तो निर्दयी शहीद !
मेरो मुटुलाई छेउबाट छेउमा किला लगाएझैं भयो ।

मेरो एकमात्र असल, उहाँको पछि लाग्ने मेरो एकमात्र असल येशूलाई बोलाउने
मेरो बानी, मेरो सास फेर्न र मेरो हृदयको धड्कन जत्तिकै मेरो अस्तित्वको भाग
हो।

यसलाई रोक्न चाहनु हुन्छ,
यो कसैलाई सास फेर्न वा उनको मुटुको धड्कन रोक्न प्रयास गर्नु जस्तै हो। हामी
कसरी यसरी बाँच्न सक्छौं?

यद्यपि, आज्ञाकारिता हावी हुनुपर्छ ।
हे भगवान, कस्तो पीडा, कस्तो यातना !

आफ्नो सम्पूर्ण जीवन रहेको अस्तित्वको पछि लाग्नबाट हृदयलाई कसरी रोक्न
सकिन्छ?

मुटुको धड्कन कसरी रोक्ने ?

आफ्नो सम्पूर्ण शक्ति संग, मेरो इच्छा मेरो हृदय को लागी संघर्ष गर्यो। तर
उसलाई के निरन्तर सतर्कता चाहियो।

समय समयमा मेरो इच्छा थकित र निरुत्साहित भयो। येशूलाई बोलाएर मेरो हृदय

बचाइएको थियो।

यो महसुस गर्दै, मेरो इच्छाले मेरो हृदयलाई रोक्न खोज्यो। तर प्रायः उनको प्रहार छुटेको थियो।

यसैले गर्दा म निरन्तर अनाज्ञाकारी अवस्थामा छु जस्तो लाग्यो।

ओह! मेरो जीवनमा कस्तो भिन्नता, कस्तो रक्तपातपूर्ण युद्ध, मेरो गरिब हृदयको लागि कस्तो पीडा!

मेरो पीडा यस्तो थियो कि म मर्छु कि जस्तो लाग्यो।

म मर्न पाए हुन्थ्यो भने मलाई सान्त्वना हुने थियो। म मृत्युको पीडा बिना मर्न बाँचेको छु।

म दिनभरि र रातभरि आँसु बगाएको थिएँ। र म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ।

मेरो दयालु येशू आउनुभयो र मैले आज्ञाकारिताद्वारा बाध्य भएर उहाँलाई भनें:

"प्रभु, नआउनुहोस्, किनकि आज्ञाकारिताले यसलाई अनुमति दिँदैन।"

दया र आफुलाई बलियो बनाउन चाहने,

येशूले आफ्नो रचनात्मक हातले ममाथि क्रुसको ठूलो चिन्ह बनाउनुभयो र मलाई छोड्नुभयो।

म कसरी शुद्धीकरणमा थिएँ भनेर वर्णन गर्न सक्छु?

मलाई मेरो एक राम्रोमा हतार गर्न, न यसलाई कल गर्न वा यसको पछि लाग्न अनुमति थिएन!

अह! शुद्धीकरणमा धन्य आत्माहरूले कम्तिमा उहाँलाई बोलाउन, हतार गर्न, आफ्ना प्रियजनहरूलाई आफ्नो पीडा पुकार्न सक्छन्।

तिनीहरू केवल यसको स्वामित्वमा निषेधित छन्।

जबकि म पनि यी सान्त्वनाबाट वञ्चित छु। म रातभर रोएँ।

मेरो कमजोर स्वभावले अब यसलाई सहन सकेन, मनमोहक येशू आउनुभयो।
उहाँ मसँग कुरा गर्न चाहनु भएकोले मैले तुरुन्तै उहाँलाई भने:

"मेरो प्रिय जीवन, म तिमीसँग बोल्न सकिदिन।

कृपया नआउनुहोस्, किनकि आज्ञाकारिताले यसलाई अनुमति दिँदैन। यदि तपाईं आफ्नो इच्छा जान्न चाहनुहुन्छ भने, जानुहोस् र हेर्नुहोस्।"

म बोल्दै गर्दा, मैले कन्फिसर देखे। उहाँको नजिक पुगेर, *येशूले उहाँलाई*
भन्नुभयो :

"यो मेरो आत्माको लागि असम्भव छ।

म तिनीहरूलाई ममा डुबेर राख्छु

- एकल पदार्थ बनाउन

कि हामीलाई एक अर्काबाट छुट्याउन असम्भव हुन्छ!

यो दुइटै पदार्थ मिसिएपछि एकअर्कामा ट्रान्सफ्युज हुन्छ।

यदि हामी तिनीहरूलाई अलग गर्न चाहन्छौं भने, यो असम्भव छ।

त्यसैगरी, मेरो आत्मालाई मबाट अलग गर्न असम्भव छ।" यति भनिसकेपछि उहाँ गायब हुनुभयो।

मलाई मेरो पीडाले छोडेको थियो, पहिले भन्दा पनि ठूलो। मेरो मुटु यति बलियो धड्किरहेको थियो कि मलाई मेरो छाती फुटेको महसुस भयो।

पछि, म कसरी वर्णन गर्न सकिदिन, मैले आफूलाई मेरो शरीरबाट बाहिर पाएँ।

पाएको आदेशलाई बिर्सेर, रुँदै, चिच्याउदै र मेरो प्यारो येशुलाई खोज्दै स्वर्गको भल्टमा गएँ।

अकस्मात् मैले उसलाई मेरो तर्फ हिँड्दै गरेको देखेँ र आफूलाई मेरो काखमा पुरै उत्साही र सुस्त पारेको देखेँ। मैले प्राप्त गरेको निर्देशन तुरुन्तै सम्झेर, मैले उनलाई भने:

"प्रभु, आज बिहान मलाई प्रलोभन नगर्नुहोस्। के तपाईंलाई थाहा छैन कि

आज्ञाकारिता चाहँदैन?"

उसले जवाफ दियो : "मलाई कन्फिसरले पठाएको छ, त्यसैले म आएको हुँ"।
मैले भने, "त्यो सत्य होइन! मलाई धोका दिन र आज्ञाकारितामा असफल बनाउन आउने भूत होस्?"

उसले जारी राख्यो : "म भूत होइन।"
म भन्छु: "यदि तिमी राक्षस होइनौ भने, क्रुसको चिन्ह सँगै बनाऔं"।

त्यसोभए, हामी दुवैले क्रुसको चिन्ह बनायौं।
त्यसपछि मैले थपे: "यदि यो साँचो हो कि स्वीकारकर्ताले तपाईंलाई पठाएको हो भने, हामी उहाँलाई भेट्न जाऔं, ताकि उसले थाहा पाउनेछ कि तपाईं येशू ख्रीष्ट हो कि शैतान हो।
तब मात्र म विश्वस्त हुनेछु।

त्यसैले हामी कन्फिसरमा गयौं।
येशू बच्चा हुनुहुन्थ्यो, मैले उहाँलाई उनको काखमा राखें, यसो भने:
"मेरो बुबा, तपाईंबाट बुझ्नुहोस्: यो मेरो प्यारो येशू हो, वा शैतान?"

जब बच्चा आफ्नो बुबाको काखमा थियो, मैले उसलाई भने:
"यदि तपाईं साँच्चै येशू हुनुहुन्छ भने, स्वीकारकर्ताको हात चुम्बन गर्नुहोस्"।

मैले सोचें

- यदि यो प्रभु हुनुहुन्थ्यो भने, उहाँले कन्फिसरको हात चुम्बन गर्न आफैलाई तल राख्नुहुन्छ, र यो हो
- यदि ऊ शैतान थियो भने, उसले इन्कार गर्थे।

येशूले त्यस मानिसको हातलाई चुम्बन गर्नुभएन, तर अख्तियारको लुगा लगाएको पूजाहारीको हातलाई।

त्यसपछि स्वीकारकर्ताले मलाई उहाँसँग बहस गरेको जस्तो लाग्यो कि यो येशू हो कि भनेर हेर्न।

यस्तो भएको देखेर उसले मलाई दियो ।

यति हुँदाहुँदै पनि मेरो गरिब हृदयले मेरो प्रिय येशूको स्थाहारको स्वाद लिन सकेन। किन?

- मैले अझै पनि आज्ञाकारितामा बाँधिएको महसुस गरें र,
- त्यसोभए, म यसलाई खोल्न वा प्रेमको एक शब्द पनि भन्न चाहन्न।

हे पवित्र आज्ञाकारिता, तपाईं कति शक्तिशाली हुनुहुन्छ!

शहीदको यी दिनहरूमा, म तपाईंलाई सबैभन्दा शक्तिशाली योद्धाको रूपमा देख्छु,

- टाउको देखि खुट्टा सम्म हतियार, तरवार, डंक र तीर संग, ई
- चोट पुर्याउन सबै उपकरणहरूसँग सुसज्जित।

र जब तिमीले बुझ्छौ कि मेरो गरिब, थकित र पीडादायी हृदय खँचोमा छ

- आराम,
- उसको स्फूर्तिदायी स्रोत, उसको जीवन, उसलाई चुम्बक जस्तै आकर्षित गर्ने केन्द्र फेला पार्न,
- तिम्रो हजार आँखाले मलाई हेर्दै,

तिमीले मलाई चारैतिरबाट निर्दयी घाउहरू लगाउँछौ।

अह! कृपया मलाई दया गर्नुहोस् र यति क्रूर नहुनुहोस्! मैले यी विचारहरू मनोरञ्जन गर्दा,

मैले मेरो प्यारो येशूको आवाज मेरो कानमा सुनें:

"आज्ञापालन मेरो लागि सबै कुरा थियो र म यो तपाईंको लागि सबै कुरा होस् भन्ने चाहन्छु। यो आज्ञाकारिता थियो जसले मलाई जन्म दियो र यो आज्ञाकारिता थियो जसले मलाई मर्यो।

मैले मेरो शरीरमा लगाएका घाउहरू सबै घाउ र दाग हुन्।

त्यो आज्ञाकारिताले मलाई असर गरेको छ।

तपाईंले भन्नु सहि हो कि उहाँ सबैभन्दा शक्तिशाली योद्धा जस्तै हुनुहुन्छ, चोट पुर्याउन सबै प्रकारका हतियारहरूले सशस्त्र।

वास्तवमा

- मेरो रगतको एक थोपा छोडेनन्,
- उसले मेरो मासु च्याते,
- थकित र रगत बगिरहेको मेरो कमजोर मुटु उसलाई सान्त्वना दिने दयालु कोही खोज्दै गर्दा उसले मेरो हड्डीहरू विस्थापित गर्यो।

तानाशाहहरूको क्रूरताको रूपमा अभिनय गर्दै, आज्ञाकारिता पछि मात्र सन्तुष्ट भयो

- क्रुसमा आफूलाई बलिदान दिँदै e
- मलाई मायाको शिकार बनेर अन्तिम सास फेरेको देखेर।

र किन?

किनभने यो सबैभन्दा शक्तिशाली योद्धाको भूमिका आत्मा त्याग गर्नु हो।

यो केवल आत्माहरू विरुद्ध भयंकर युद्ध छेड्ने संग सम्बन्धित छ।

- आफूलाई पूर्णतया त्याग नगर्नुहोस्।

आत्मा ले दुःख पाउँछ वा नपरोस्, बाँच्यो वा मर्यो त्यसले केही फरक पर्दैन।
अरू कुनै कुरामा ध्यान नदिई केवल जित्ने लक्ष्य राख्नुहोस्। त्यसैले यसलाई
"भितोरिया" भनिन्छ।

किनभने यसले सबै विजयहरू तर्फ डोर्छ।

जब आत्मा मर्छ जस्तो लाग्छ, तब त्यसको वास्तविक जीवन सुरु हुन्छ।
आज्ञाकारिताले मलाई कुन परिमाणमा डोर्याएको छैन?

उहाँबाट,

- मृत्युलाई जितेको छु,
 - मैले नरक कुचेँ,
 - मैले मानिसलाई उसको साङ्ग्लाबाट मुक्त गरेँ,
 - मैले आकाश खोलें र, विजयी राजा जस्तै,
- मैले मेरो राज्यको अधिकार लिएको छु, मेरो लागि मात्र होइन, तर मेरो उद्धारबाट
लाभान्वित भएका मेरा सबै बच्चाहरूको लागि।

अह! हो! यो सत्य हो कि यसले मेरो जीवन खर्च गर्यो।

तर "आज्ञाकारिता" शब्द मेरो कानमा मीठो संगीत जस्तो लाग्छ। त्यसैले म
आज्ञाकारी आत्माहरूलाई धेरै माया गर्छु।"

अब मैले छोडेको ठाउँमा उठ्छु। केही बेरपछि कन्फिसर आयो ।

माथिका शब्दहरू उहाँलाई दिएपछि, उहाँले आफ्नो निर्देशन राख्नुभयो, कि मैले
येशूसँग पनि त्यस्तै गरिरहनुपर्छ।

मैले उहाँलाई भनें: "बुबा, मलाई येशू आउँदा उहाँलाई भन्नको लागि मेरो हृदयलाई
स्वतन्त्र छोड्नुहोस्: 'आउनुहोस्, किनकि हामी एकअर्कासँग कुरा गर्न सक्दैनौं'।"

कन्फिसरले जवाफ दिए:

"उसलाई रोक्नको लागि जे गर्न सक्नुहुन्छ, गर्नुहोस्। यदि तपाईं सक्नुहुन्न भने,
उसलाई जान दिनुहोस्।"

यो केही मिश्रित शिक्षा संग, मेरो हृदय फेरि जीवित भयो। तर यसले उनलाई हजारौं तरिकामा यातना भोग्नुबाट रोक्नेको छैन।

वास्तवमा, जब महिलाले आज्ञाकारिता देखे

- उसको सृष्टिकर्तालाई खोज्दै मेरो मुटुको धड्कन केही बेर रोकियो - उसको शक्ति नवीकरण गर्न उहाँमा आराम गर्न सक्षम हुने आशामा,

त्यो ममाथि खस्यो र त्यसका पंजाहरूले मलाई चारैतिरबाट घाइते बनायो।

दुःखी परहेजको सरल दोहोर्‍याइएको: "आउनुहोस्, हामी एक अर्कासँग कुरा गर्न सक्दैनौं" मेरो लागि शहीदहरूको सबैभन्दा क्रूर थियो।

जब म मेरो सामान्य अवस्थामा थिएँ, मेरो प्यारो येशू आउनुभयो र मैले उहाँलाई प्रश्नमा "दुःखी परहेज" भने।

त्यसपछि, थप बिना, उहाँ जानुभयो।

अर्को पटक, जब मैले उसलाई भने: "आउनुहोस्, किनकि आज्ञाकारिताले यसलाई अनुमति दिँदैन",

उसले मलाई भन्यो :

" मेरी छोरी,

मेरो जोशको ज्योति सधैं तिम्रो मनमा उपस्थित रहोस्।

किनभने, मेरो तीतो पीडाहरू हेर्दा, तपाईंलाई तपाईंको लागि कम देखिनेछ ।

साथै, मैले मेरो दुःखको मूल कारणलाई प्रतिबिम्बित गर्दा, जुन पाप हो,

तपाईंका स-साना त्रुटिहरू तपाईंलाई गम्भीर लाग्नेछ ।

अर्कोतर्फ, यदि तिमिले आफ्नो नजर ममाथि राखेनौ भने, अलिकति पनि दुःख

तिम्रो लागि बोझ बन्नेछ।

अनि तिमीहरूले आफ्ना गम्भीर गल्तीहरूलाई अप्रासंगिक ठान्नेछौ।”

त्यसपछि उनी बेपत्ता भए ।

केहि समय पछि कन्फिसर आयो, र जब मैले उसलाई सोधें कि म यसरी जारी राख्नु पर्छ, उसले भन्यो:

"होइन, तपाईंले उसलाई जे चाहानुहुन्छ भन्न सक्नुहुन्छ र तपाईंले चाहानु भएसम्म उसलाई तपाईंसँग राख्न सक्नुहुन्छ।"

यसले मलाई यस अर्थमा मुक्त गर्‍यो कि अब मैले आज्ञाकारी योद्धा विरुद्ध यति धेरै लड्नु पर्दैन।

यदि उसले एउटै निर्देशन जारी राख्छो भने,

उहाँले मलाई चाँडै शारीरिक रूपमा मर्न प्राप्त गर्न सक्षम हुनुहुनेछ।

वास्तवमा यो मेरो लागि ठूलो जित हुने थियो।

किनभने त्यसपछि म मेरो सर्वोच्च शुभसँग सदाको लागि सामेल हुने थिएँ र अब पहिलेको जस्तो अन्तरालमा हुँदैन।

भन्न आवश्यक छैन, म महिलाको आज्ञाकारितालाई धेरै धन्यवाद दिने थिएँ।

मैले उहाँलाई आज्ञाकारिताको गीत, अर्थात् विजयको गीत गाउने थिएँ। त्यसपछि, हाँस्दै, म उसको बल देखेर हाँस्थे!

मैले यी पङ्क्तिहरू लेख्दा,

एउटा उज्यालो र मनमोहक आँखा मलाई देखा पर्यो र एउटा आवाजले मलाई
भन्यो :

"अनि म तपाईंसँग सामेल हुने थिएँ र तपाईंसँग हाँस्छु, किनकि त्यो मेरो पनि जित हुने थियो।"

मैले जवाफ दिए: "हे प्रिय आज्ञाकारिता, सँगै हाँसे पछि,
म तिमीलाई स्वर्गको ढोकामा "अलविदा" भन्दै छोडेको थिएँ, "अर्कोलाई" होइन।
त्यसैले तपाईंले फेरि कहिल्यै व्यवहार गर्नुपर्दैन।
यसबाहेक, म तिमीलाई भित्र नपर्न धेरै होसियार हुने थिएँ।"

आज बिहान, म धेरै निराश थिएँ र आफैलाई यति नराम्रो लाग्यो कि म आफैलाई
खडा गर्न सकिन। जब येशू आउनुभयो, मैले उहाँलाई मेरो दयनीय अवस्थाको
बारेमा बताएँ।

उसले मलाई भन्यो:

"मेरी छोरी, निराश नहुनुहोस्। यो मेरो अभिनय गर्ने सामान्य तरिका हो:
आत्मालाई बिस्तारै पूर्णतामा ल्याउन र एकैचोटि होइन, ताकि यो सधैं सचेत होस्
- उसले केहि हराइरहेको छ
- कि उसले हराएको कुरा प्राप्त गर्न हर प्रयास गर्नुपर्छ। त्यसैले मलाई यो धेरै
मनपर्छ र यसले आफैलाई अझ पवित्र बनाउँछ।

र म, उनको कार्यहरु द्वारा आकर्षित,
म उहाँलाई नयाँ स्वर्गीय अनुग्रह प्रदान गर्न बाध्य महसुस गर्छु। यसबाहेक, आत्मा
र म बीच पूर्णतया दिव्य विनिमय स्थापित छ।

"यदि, अर्कोतर्फ, आत्मामा पूर्णताको पूर्णता छ,
– अर्थात् सबै सदगुण भन्नु होस्, उसले कुनै प्रयास गर्नुपर्दैन।

र आवश्यक सुरुवात हराइरहेको हुनेछ

- ताकि सृष्टिकर्ता र उहाँको सृष्टिको बीचमा आगो प्रज्वलित होस्। "परमप्रभु
सधैंभरि धन्य रहोस्!

येशू सामान्य रूपमा आउनुभयो, तर पूर्ण रूपमा नयाँ पक्षमा।

तीनवटा जरा भएको रुखको खोड जस्तो देखिन्थ्यो,

- उनको घाउ मुटुबाट निस्कियो र

- मेरो छेउमा झुकेर,

जसबाट धेरै भरिएका शाखाहरू निस्किएका छन्

- फूल, फल, मोती

- र उज्यालो ताराहरू जस्तै चम्कने बहुमूल्य पत्थरहरू।

यस रुखको छायामा, मेरो दयालु येशू धेरै रमाइलो गर्दै हुनुहुन्थ्यो। विशेष गरी रुखबाट खसेका धेरै मोतीहरूले उहाँको सबैभन्दा पवित्र मानवताको लागि एक भव्य आभूषण बनाए।

उसले मलाई भन्यो:

"मेरी प्यारी छोरी, रुखका तीन जराहरू हुन्

- विवाहको औंठी,

- आशा र

- परोपकार।

यो टूंक मेरो हृदयबाट निस्केको तथ्य तपाईंको भित्र छिर्नको लागि

- कि आत्मामा भएका सबै राम्रो मबाट आउँछ , र

- कि प्राणीहरूसँग तिनीहरूको शून्यता बाहेक केही छैन,

जसले मलाई आफूले चाहेको काम गर्न उनीहरूमा प्रवेश गर्ने स्वतन्त्रता दिन्छ।

तर, त्यहाँ आत्माहरू छन् जो

- मेरो विरोध र

- आफ्नो इच्छा गर्न छनोट गर्नुहोस्।

तिनीहरूका लागि टुंगले कुनै हाँगा, फल वा कुनै राम्रो चीज उत्पादन गर्दैन।

यस रूखका हाँगाहरू, यसका फूलहरू, फलहरू, मोतीहरू र बहुमूल्य पत्थरहरू, आत्मामा हुने विभिन्न गुणहरू हुन्।

यस्तो सुन्दर रूखलाई के जीवन दिन्छ?

निस्सन्देह , यी यसको जराहरू हुन्।

यसको अर्थ विश्वास, आशा र परोपकार हो

- यसमा सबै कुरा समावेश छ र

- तिनीहरू रूखको जग हुन् जसले तिनीहरू बिना केही उत्पादन गर्न सक्दैन।'

मैले त्यो बुझें

- फूलहरूले गुणहरूको प्रतिनिधित्व गर्दछ,

- फल , कष्ट आदि

- मोती र बहुमूल्य पत्थरहरूले परमेश्वरप्रतिको शुद्ध प्रेमबाट बाँचेका पीडाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

यसैले यी वस्तुहरू हाम्रा प्रभुको लागि यस्तो भव्य आभूषण बनाउँछन्।

यस रूखको छायामा बसेर, येशूले मलाई पितृत्वको कोमलताले हेर्नुभयो।

त्यसपछि, प्रेमको अपूरणीय बहावमा, उसले मलाई बलियोसँग अँगालो हाल्यो, यसो भन्यो:

"तिमी कति सुन्दर छौ!

तिमी मेरो ढुकुर हो, मेरो प्यारो बासस्थान, मेरो जिउँदो मन्दिर जहाँ म पिता र पवित्र आत्मासँग बसेर आनन्द लिन्छु।

मेरो लागि तिम्रो निरन्तर तिर्खाले मलाई सान्त्वना दिन्छ

निरन्तर अपराधहरू जुन म प्राणीहरूबाट प्राप्त गर्छु।

थाहा छ कि तिम्रो लागि मेरो माया यति ठूलो छ कि मैले यसलाई आंशिक रूपमा लुकाउनु पर्छ

ताकि तपाईं आफ्नो दिमाग गुमाउनु हुन्न र मर्नुहुन्न।

वास्तवमा, यदि मैले तिमीलाई मेरो सबै माया देखाएको भए,

- तपाईंले आफ्नो दिमाग गुमाउनुहुने मात्र होइन,

-तर तिमी अब बाँच्न सकेनौ।

तिम्रो कमजोर स्वभाव यो मायाको ज्वालाले भस्म हुनेछ।

उसले बोल्दा, म अलमल्ल परें र म आफ्नो शून्यताको अगाध खाडलमा डुबिरहेको महसुस गरें किनभने मैले आफूलाई अपूर्णताले भरिएको देखें।

सबै भन्दा माथि, मैले प्रभुबाट प्राप्त धेरै अनुग्रहरूपको अनुहारमा मेरो कृतज्ञता र चिसोपन देखेको छु।

तर आशा गर्छु

- सबै कुराले उहाँको महिमा र सम्मानमा योगदान दिन सक्छ, र

- कि उहाँले, उहाँको प्रेमको हतारमा, मेरो हृदयको कठोरतालाई जित्नुहुनेछ।

आज बिहान मेरो प्यारो येशू आउनुभयो

जब मलाई यो शैतान हो भन्ने डर थियो, मैले उसलाई भनें:

"मलाई तिम्रो निधारमा क्रुसको चिन्ह बनाउन दिनुहोस्"। त्यसो गरेपछि मलाई ढुक्क महसुस भयो।

मेरो प्रिय येशू थकित देखिनुहुन्थ्यो र ममा आराम गर्न चाहनुहुन्थ्यो।

पछिल्ला केही दिनको पीडाले गर्दा म पनि थाकेको थिएँ

- किनभने उहाँको भ्रमणहरू धेरै दुर्लभ थिए
- किनभने मैले उहाँमा पनि आराम गर्न आवश्यक महसुस गरें।

छोटो आदानप्रदान पछि, *उहाँले मलाई भन्नुभयो :*

"हृदयको जीवन प्रेम हो।

म ज्वरोमा परेको आगोबाट मुक्ति खोजेको जस्तो छु जसले उसलाई भस्म गर्छ।
मेरो ज्वरो प्रेम हो।

मलाई भस्म गर्ने आगोबाट सहि राहत कहाँ पाउन सक्छु?

म यसलाई मेरो प्रिय आत्माहरूको पीडा र श्रममा भेट्छु जसले तिनीहरूलाई
केवल मेरो लागि प्रेममा बाँच्छ।

प्रायः म आत्माको लागि सही क्षणको लागि पर्खन्छु र मलाई भन्नुहोस्:

"प्रभु, *यो तपाईंको प्रेमको लागि मात्र मैले यो पीडा स्वीकार गर्दछु।"*

अह! हो! यी मेरा लागि उत्तम राहत हुन्। तिनीहरूले मलाई हौसला दिन्छन् र
मलाई भस्म पार्ने आगो निभाउँछन्।

त्यसपछि येशूले मेरो काखमा आफूलाई प्याँक्नुभयो, सबै सुस्त, आराम गर्न।
उसले आराम गरिरहेको बेला मैले उसले भर्खरै मलाई भनेको शब्दहरूको बारेमा
धेरै कुरा बुझें, विशेष गरी उसको मायाको लागि बाँचेका पीडाहरू।

ओह! कस्तो अमूल्य मुद्रा!

सबैले थाहा पाएको भए हामीबीच झनै पीडा भोग्ने प्रतिस्पर्धा हुन्थ्यो ।

तर मलाई लाग्छ कि हामी सबै यस सिक्काको मूल्य पहिचान गर्न धेरै अदूरदर्शी
छौं।

म आज बिहान अलि रिसाएको थिएँ, प्रायः डरले।

- जो येशू होइन तर भूत हो, र

कि मेरो राज्य भगवानको इच्छा छैन मेरो आराध्य येशू आउनुभयो र मलाई
भन्नुभयो :

"मेरी छोरी, म तिमीले यसको बारेमा सोचेर समय बर्बाद गर्न चाहन्न।

तिमीले आफैलाई मबाट विचलित हुन दियो र मेरो खाना तिमीबाट हराइरहेको छ।

म चाहन्छु कि तिमीले मलाई माया गर्ने र मलाई पूर्णतया त्यागिएको बारे मात्र सोच्न चाहन्छौ , किनकि यसरी तिमीले मलाई असाध्यै रमाइलो खानेकुरा प्रस्ताव गर्न सक्छौ,

- अहिले जस्तो समय समयमा मात्र होइन,

- लगातार लक्ष्य।

तपाईंलाई लाग्दैन कि यो हो

- आफ्नो इच्छा मलाई त्यागदै,

- मलाई माया गर्ने,

- मेरो लागि खाना बनाएर, तपाईंको भगवान, कि तपाईंले आफ्नो सबैभन्दा ठूलो सन्तुष्टि पाउनुहुनेछ?"

त्यसपछि उसले मलाई आफ्नो मुटु देखाउनुभयो जसमा प्रकाशको तीन ग्लोबहरू थिए, जुन त्यसपछि एउटा मात्र बन्यो।

उनले आफ्नो प्रस्तुति जारी राखे:

"तपाईंले मेरो हृदयमा देख्नुहुने प्रकाशको ग्लोबहरू हुन्

-विवाहको औंठी,

- आशा र

- परोपकार

जुन मैले प्रस्ताव गरेको छु

- दुःखी मानवतालाई सुखी बनाउन उपहारको रूपमा।

आज म तिमीलाई एउटा विशेष उपहार दिन चाहन्छु ।" उसले बोल्दै जाँदा धेरै

किरणहरु भई

- प्रकाशको ग्लोबहरु उठ्यो र
- यसले मेरो आत्मालाई एक प्रकारको जाल जस्तै घेरेको छ।

उनले जारी राखे :

"यसरी म तिमीलाई आफ्नो आत्मा कब्जा गर्न चाहन्छु।

सबैभन्दा पहिले , विश्वासको पखेटामा उड्नुहोस्

र, यसको प्रकाश संग, जसमा तपाईं आफैलाई डुबाउनुहुन्छ ,।

तिमीले मलाई जान्न र प्राप्त गर्न सक्नेछौ, म तिम्रो परमेश्वर।

मलाई धेरै थाहा पाउँदा, तपाईं विनाश महसुस गर्नुहुनेछ र

तिम्रो शून्यताले अब समर्थन पाउनेछैन ।

त्यसैले माथि उठ्नुहोस् र बनाइएको आशाको विशाल सागरमा डुब्नुहोस्

- मैले मेरो नश्वर जीवनमा प्राप्त गरेको सबै गुणहरु, साथै

- मेरो जोश को पीडा मानवता को लागी एक उपहार को रूप मा प्रस्ताव।

यो केवल यी गुणहरुको लागि हो

तपाईं विश्वासको विशाल सामानहरु प्राप्त गर्ने आशा गर्न सक्नुहुन्छ। अरु कुनै उपाय छैन ।

जब तिमिले मेरो योग्यताहरु लाई तिम्रा जस्तै गरी कब्जामा लियो, तिम्रो "केही" छैन

उसले अब शून्यतामा भंग भएको महसुस गर्नेछैन, तर

उसले पुनर्जीवित महसुस गर्नेछ ।

यो सुशोभित र समृद्ध हुनेछ, यसरी आफैमा ईश्वरीय नजरहरु आकर्षित हुनेछ।

आत्माले आफ्नो लाज हराएको हुनेछ।

र आशाले उसलाई बल र साहस दिनेछ

ताकि यो खराब मौसमको बीचमा स्तम्भ जस्तै स्थिर हुन्छ।

अर्थात् जीवनका विभिन्न सङ्कष्टहरूले उसलाई कुनै पनि हालतमा डगमगाउने छैनन्।

आशाद्वारा, आत्माले डर बिना डुब्र मात्र होइन

- विश्वासको अपार धनमा तर उहाँले तिनीहरूलाई उपयुक्त गर्नुहुन्छ।

यो आफैँले भगवानलाई उपयुक्त बनाउने बिन्दुमा आउँछ।

अह! हो! आशाले आत्मा जे चाहन्छ त्यो प्राप्त गर्न दिन्छ। यो स्वर्गको ढोका हो, प्रवेश गर्ने एकमात्र बाटो हो।

किनभने "जसले सबै कुराको आशा गर्छ, उसले सबै कुरा पाउँछ।"

र जब आत्मा स्वयं ईश्वरलाई उपयुक्त बनाउनको लागि व्यवस्थित हुन्छ, तब यसले परोपकारको विशाल सागरको अगाडि आफैँलाई भेटाउँछ।

आफ्नो साथमा विश्वास र आशा लिएर,

उसले आफ्नो परमेश्वरसँग एक हुन त्यसमा डुब्रेछ।"

मेरो सबैभन्दा दयालु *येशूले थपे* :

"यदि विश्वास राजा हो र दान रानी हो,

आशा मध्यस्थकर्ता र शान्तिकर्ता आमा हो।

विश्वास र परोपकार बीच भिन्नता हुन सक्छ।

तर आशा, शान्तिको बन्धन भएकोले, सबै कुरालाई शान्तिमा बदल्छ। आशा छ साथ, स्फूर्ति।

जब आत्मा विश्वासको लागि उठ्छ,
उनले भगवानको सुन्दरता र पवित्रता र उहाँलाई माया गरेको प्रेम देखिन्छन्।
त्यसकारण, उहाँ ईश्वरलाई प्रेम गर्न झुकाव हुनुहुन्छ, तर, सचेत
- उसको दुख,
- उसले गर्न सक्ने केहि चीजहरू ई
- उसको मायाको कमी,
उनी असहज र निराश महसुस गर्छिन्। उसले भगवानको नजिक पुग्ने हिम्मत
गर्दैन।

त्यसैले यो मध्यस्थी आमा
- विश्वास र परोपकारको बीचमा राखिएको छ
- शान्ति निर्माताको रूपमा उनको भूमिका खेल्न थाल्छ।

आत्मामा शान्ति मिलोस। उसलाई उठ्न धकेल्छ।
यसले उनलाई नयाँ शक्ति दिन्छ र उनलाई "विश्वासको राजा" र "रानी परोपकारी"
अगाडि लैजान्छ।
उहाँ आत्माको नाममा माफी माग्नुहुन्छ।
उहाँले तिनीहरूलाई योग्यताको नयाँ बहाव दिनुहुन्छ र तिनीहरूलाई प्राप्त गर्न
आग्रह गर्नुहुन्छ।

त्यसपछि विश्वास र दान,
- यस माता मध्यस्थमा आँखा अङ्किएर यति कोमल र दयालु आत्मालाई स्वागत
गर्दछ
र यसरी, परमेश्वरले उसमा आफ्नो आनन्द पाउनु हुन्छ। त्यसैगरी, आत्माले
परमेश्वरमा आफ्नो आनन्द पाउँछ।"

हे पवित्र आशा, तिमी कति प्रशंसनीय छौ !

तिमीले भरिएको आत्मा एक महान यात्री जस्तै हो जुन एक भूमि कब्जा गर्न को लागी यात्रा मा आफ्नो सबै भाग्य हुनेछ।

उहाँ अपरिचित हुनाले र आफ्नो स्वामित्वमा नभएका भूमिहरू पार गर्नुभयो,

- कतिपयले उनको मजाक उडाउँछन्,

- अरूले उसलाई अपमान गर्छन्,

- कसैले आफ्नो लुगा च्यात्यो,

अरूले उनलाई पिट्ने र ज्यान मार्ने धम्कीसमेत दिए।

यी सबै कष्टको बीचमा महान यात्रीले के गर्छ? तिमि दुःखी छौ? बिल्कुलै!

बरु, उसलाई यी सबै कठिनाइहरू दिनेहरूको खिल्ली उडाउँछ।

किनभने उसले जति धेरै दुःख भोग्छ, उति धेरै सम्मान र महिमा हुनेछ जब उसले आफ्नो भूमि कब्जा गर्छ।

उसले जनतालाई झनै दुर्व्यवहार पनि गर्छ ।

ऊ सधैं शान्त रहन्छ र लगभग पूर्ण शान्तिको आनन्द लिन्छ। अपमानको बीचमा,

- यति शान्त रहन्छ कि ऊ आफ्नो मनपर्ने ईश्वरको गर्भमा सुत्छ,

- उहाँ वरपरका अरूहरू जागा रहँदा।

यो यात्रीलाई यति धेरै शान्ति र स्थिरता के दिन्छ?

यो अनन्त सामानको आशा हो।

तिनीहरू सही रूपमा उहाँका हुनाले, उहाँ तिनीहरूको स्वामित्वको लागि जे पनि गर्न इच्छुक हुनुहुन्छ। तिनीहरू उहाँको हुनेछन् भनेर सोच्दै, उहाँले तिनीहरूलाई अझ धेरै माया गर्नुहुन्छ।

यसरी आशाले प्रेममा डोर्याउँछ ।

मेरो प्यारो येशूले मलाई देखाउनुभएको सबै कुरा म कसरी वर्णन गर्छु? बरु म केही नबोल्न चाहन्छु।

तर म त्यो महिलाको आज्ञाकारिता देख्छु,

- मिलनसार हुनुको सट्टा,
- योद्धाको रूप लिन्छ e
- मसँग युद्ध गर्न र मलाई चोट पुर्याउन उसको हतियार समात्नुहोस्।

ओह! कृपया आफ्नो हतियार यति छिटो नउठानुहोस्, पंजा, शान्त हुनुहोस्।
किनभने म साथी बन्नको लागि मैले सकेसम्म तपाईंको आज्ञा पालन गर्नेछु ।

जब आत्मा परोपकारको अथाह सागरमा डुबेको हुन्छ,

- उसलाई अपरिहार्य आनन्द थाहा छ र
- उनी अकथनीय आनन्दको स्वाद लिन्छिन्। सबै कुरा उसमा प्रेम बन्छ:
- उसको सास,
- तिम्रो मुटुको धड्कन ई
- उनको विचार

त्यहाँ धेरै मधुर स्वरहरू छन् कि उसले आफ्नो भगवानको कानमा घण्टी बनाउँछ
जसलाई उसले धेरै माया गर्छ।

यी आवाजहरू प्रेमले भरिएका छन् र परमेश्वरलाई पुकार्छन्।

र उहाँ, तिनीहरूबाट आकर्षित र घाईते, उहाँको आफ्नै सास र हृदयको
धड्कनले उहाँको सम्पूर्ण दिव्य अस्तित्वको साथ प्रतिक्रिया दिनुहुन्छ, निरन्तर
आत्मालाई आफैंमा बोलाउनुहुन्छ।

यी ईश्वरीय आह्वानले आत्मालाई कति चोट पुग्छ भनी कसले भन्न सक्छ? ऊ उच्च
ज्वरोको प्रभावमा झैं भ्रान्त हुन थाल्छ

उनी दौडिन्छिन्, लगभग पागल, र उनी स्फूर्ति पाउनको लागि आफ्नो प्रियको
हृदयमा डुबेछिन्।

उसले ईश्वरीय आनन्दलाई मुक्त गर्छ।

मायाको नशामा डुबेर उनले आफ्नो प्यारो पतिको लागि प्रेमको भजन रचिन्।

आत्मा र परमात्माको बीचमा हुने सबै कुरा कसरी भन्न सकिन्छ? हामी यो दानको बारेमा कसरी कुरा गर्न सक्छौं जुन स्वयं भगवान हुनुहुन्छ?

म एक विशाल प्रकाश देख्छु र मेरो मन स्तब्ध हुन्छ। कहिले एउटा बिन्दुमा फोकस गर्छु, कहिले अर्कोमा

मैले देखेको कुरालाई वर्णन गर्ने प्रयास गर्दा, म मात्र हल्लिरहेको छु।

के गर्ने थाहा छैन, म अहिले चुपचाप छु। मलाई विश्वास छ कि महिलाको आज्ञाकारिताले मलाई क्षमा गर्नेछ।

किनभने, यदि ऊ मसँग रिसाउँछ भने, यस पटक ऊ ठीक हुनेछैन।

यो सबै गलत हुने थियो, किनकि यसले मलाई अभिव्यक्तिको ठूलो सहजता प्रदान गर्दैन। के तपाईंले बुझ्नुभयो, धेरै आदरणीय महिला आज्ञाकारिता?

थप छलफल नगरी शान्ति कायम गरौं!

तर त्यो कसले सोचेको होला र ?

तिनी गलत भएता पनि र मलाई व्यक्त गर्न गाह्रो छ,

लेडी आज्ञाकारिताले उड्यो र एक क्रूर तानाशाहको रूपमा व्यवहार गर्न थाल्यो, मलाई मेरो दयालु देख्नेबाट रोक्नको लागि, मेरो एक मात्र र

सान्त्वना।

तपाईं देख्न सक्नुहुन्छ, यो महिला कहिलेकाहीँ एक सानो केटी जस्तै व्यवहार गर्छिन्। जब उसले केहि चाहन्छ र नम्रतापूर्वक सोधेर प्राप्त गर्दैन,

त्यसपछि उनको अनुरोध पूरा नभएसम्म उनले आफ्नो रोई र आँसुले घर भरिन्।

राम्रो काम! तिमि त्यस्तो थियौ जस्तो लागेन ! म हडबड्दा पनि, तपाईं मलाई परोपकारको बारेमा लेख्न चाहनुहुन्छ। हे भगवान, तपाईंले मात्र यसलाई अझ

व्यावहारिक बनाउन सक्नुहुन्छ। किनकि यो यसरी अगाडि बढ्न सक्दैन भन्ने स्पष्ट छ !

कृपया, आज्ञाकारिता, मलाई मेरो प्यारो येशू फिर्ता दिनुहोस्। मलाई मेरो परम राम्रोको दर्शनबाट वञ्चित नगर्नुहोस्।

म तिमीलाई वाचा गर्छु कि, मैले ठक्कर दिए पनि, म तिमीले चाहे अनुसार लेख्नेछु। मलाई केही दिन आराम गर्न दिनुहोस् भनी म तपाईंसँग मात्र अनुरोध गर्दछु ।

किनकी मेरो मन निकै सानो छ

उसले अब यस विशाल सागरमा डुबेको सहन सक्दैन जुन ईश्वरीय दान हो। विशेष गरी जब म मेरो दुःख र कुरूपता अझ स्पष्ट देख्छु। र मैरो लागि भगवानको प्रेम देखेर, मलाई मेरो दिमाग हराएको जस्तो लाग्छ।

मलाई लाग्छ मेरो कमजोर स्वभाव पतन हुनेछ, अब यो सहन असमर्थ। त्यतिन्जेल म अरु लेखनको जिम्मा लिन्छु ।

त्यसो भन्दैमा, म मेरो कमजोर लेखहरू जारी राख्छु।

मैले पहिले नै उल्लेख गरिसकेका कुराहरू गर्न व्यस्त दिमागले, मैले मनमनै सोचे:

"यदि मैले आफैंलाई व्यवहारमा ल्याइँनँ भने यी लेखहरूलाई के राम्रो हुन्छ? तिनीहरू मेरो वाक्यको लागि प्रयोग हुनेछन्!"

जब म यस्तो सोचिरहेको थिएँ, येशू आउनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"यी लेखोटहरूले तपाईंसँग बोल्ने र तपाईंमा बास गर्नेलाई चिनाउन सेवा गर्नेछ।

र यदि तपाईंलाई तिनीहरूको आवश्यकता छैन भने, मेरो ज्योति तिनीहरूलाई पढ्नेहरूलाई उज्यालो बनाउनेछ »।

यो सोचेर म कति स्तब्ध भएँ भन्न सकिदिन

- यी लेखहरू पढ्नेहरूले तिनीहरूसँग संलग्न अनुग्रहहरूबाट लाभ उठाउन सक्छन्,

- अनि म होइन जसले तिनीहरूलाई ग्रहण गर्छ र कागजमा राख्छु!

के यी लेखहरूले मलाई निन्दा गर्दैनन्?

अरुको हातमा पर्नेछ भन्ने सोच्दा मेरो मन पिडाले भरिएको छ ।

मेरो गहिरो पीडामा, मैले आफैलाई भने:

"यदि मेरो विश्वास प्रमाणित गर्ने हो भने मेरो अवस्थाको उद्देश्य के हो?"

त्यसपछि मेरो सबैभन्दा दयालु येशू फर्कनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"संसारको मुक्तिको लागि मेरो जीवन आवश्यक थियो।

म पृथ्वीमा अब बाँच्न सकिदिन, म कसलाई प्रतिस्थापन गर्न चाहन्छु म रोज्छु,

ताकि मुक्ति जारी राख्न सकियोस्। यो तपाईंको राज्यको औचित्य हो।"

मेरो प्यारो येशूले मलाई हिजो भनेका शब्दहरूका लागि, मैले मेरो हृदयमा कील छेडेको महसुस गरें। म दुखी पापी को लागी सधैं दयालु छु,

उहाँ आएर मलाई दयालु साथ भन्नुभयो:

"मेरी छोरी, म अब तिमीलाई यसरी शोक गर्न चाहन्न।

जान्नुहोस् कि मैले तपाईंलाई लेखे सबै कुरा प्रतिबिम्ब भन्दा बढी छैन

- आफ्नो र

- पूर्णताको जुन मैले तिम्रो आत्मालाई डोर्याएको छु।"

अह! हे भगवान!

म यी शब्दहरू लेख्न कति अनिच्छुक छु, किनकि ती मलाई सत्य लाग्दैनन्। मैले अझै पनि पुण्य र पूर्णताको अर्थ बुझ्नेको छैन।

तर आज्ञाकारिता मलाई लेख्न चाहन्छ।

र उहाँसँग संघर्ष नगर्नको लागि प्रतिरोध नगर्नु नै मेरो लागि राम्रो हो ।

यो सबै भन्दा बढि छ कि उनको दोहोरो पक्षीय अनुहार छ ...

यदि मैले उसले भनेको कुरा गर्छु भने, उसले आफूलाई एक महिलाको रूपमा देखाउँछ र मलाई स्वर्ग र पृथ्वीका सबै सामानहरू दिने वाचा गर्दै आफ्नो सबैभन्दा विश्वासी साथीको रूपमा हेरचाह गर्छ।

यदि, अर्कोतर्फ, उसले मसँगको सम्बन्धमा कठिनाइको छाया पत्ता लगायो भने, बिना चेतावनी,
उनी चोट पुर्याउन र नष्ट गर्न सबै हतियारहरूको साथ योद्धामा परिणत हुन्छिन्।

हे मेरो येशू, आज्ञाकारिता कस्तो सद्गुण हो किनभने यसको विचारले मात्र हामीलाई काँप्छ!

मैले येशूलाई भनें:

"मेरो असल येशू, मलाई यति धेरै अनुग्रहहरू दिनुमा के अर्थ छ यदि तिनीहरूले मेरो सम्पूर्ण जीवन तीतोपनले भरिदिए, विशेष गरी म तपाईंको उपस्थितिबाट वञ्चित भएको घण्टाको लागि? तिमी को हो र म को हो भनेर थाहा पाउनु मात्र मेरो लागि सहिद हो।

तपाईंको अनुग्रहले मात्र मलाई निरन्तर तीतोपनमा बाँच्न मद्दत गर्दछ।"

येशूले जवाफ दिनुभयो :

"जब मानिसले मिठो परिकारको मिठास चाख्छ र तितो परिकार लिन बाध्य हुन्छ, उसले तीतोलाई भुल्न मिठासको चाहना दोब्बर बनाउनुपर्छ।

यस्तो हुनु राम्रो हो ।

किनभने यदि यो सधैं मीठो स्वाद छ र कहिल्यै तितो स्वाद छैन भने, यो मीठो कदर गर्दैन।

अर्कोतर्फ, यदि उसले मिठाईको स्वाद नखाई सधैं तितो परिकार खायो भने, उसलाई मीठो परिकारहरू चाहँदैनन्, किनकि उसलाई थाहा छैन।

त्यसैले, दुवै उपयोगी छन्।"

मैले जारी राखें: "मेरो येशू, मेरो दुखी र कृतघ्न आत्मा संग धेरै धैर्यवान, मलाई माफ

गर्नुहोस्।

मलाई लाग्छ कि यस पटक म धेरै उत्सुक थिएँ।"

उनले जारी राखे: "यति चिन्ता नगर्नुहोस्।

तिमीसँग संवाद गर्ने र तिमीलाई सिकाउने अवसर पाउन तिम्रो भित्री मनमा कठिनाइहरू सिर्जना गर्ने म नै हुँ ।"

आन्तरिक रूपमा मैले आफैलाई सोचें:

"यदि यी लेखहरू एक व्यक्तिको हातमा पर्यो भने, उसले भन्न सक्छ: 'उनी एक असल क्रिश्चियन हुनुपर्दछ किनभने प्रभुले उनलाई धेरै अनुग्रहहरू दिनुभएको छ', त्यो बेवास्ता गर्दै, सबै कुराको बावजुद, म अझै पनि खराब छु।

यसरी मान्छेले आफैलाई धोका दिन सक्छ,

- के राम्रो छ भनेर जति धेरै खराब छ।

अह! सज्जन! केवल तपाईं सत्य र हृदयको तल जान्नुहुन्छ! "

जब म यी विचारहरू रमाइलो गर्दै थिए, मेरो येशू आउनुभयो र *मलाई भन्नुभयो* :

"मेरो प्यारो, के हुन्छ यदि मानिसहरूले थाहा पाए कि तपाईं मेरो रक्षक र तिनीहरूको हुनुहुन्छ!" मैले जवाफ दिए: "मेरो येशू, तपाईं के भन्दै हुनुहुन्छ?"

उसले जारी राख्यो : "त्यो सहि हैन र?

तिनीहरूले मलाई भोग्नुपरेको पीडाबाट मलाई बचाउन सक्नुहुन्छ

- आफैलाई तिनीहरू र मेरो बीचमा राख्दै, शटहरू लिँदै

- जो मलाई पनि आक्रमण गर्न चाहन्छन्

- मैले तिनीहरूमा कुन ल्याउनु पर्छ?

र यदि, कहिलेकाहीँ, तपाईंले मेरो ठाउँमा प्रहारहरू अवशोषित गर्नुहुन्न भने, यो किनभने म यसलाई अनुमति दिँदैन,

- र यो धेरै तपाईंको पश्चातापको लागि र मेरो विरुद्ध तपाईंको गुनासो संग। के तपाईं यसलाई अस्वीकार गर्न सक्नुहुन्छ?"

"होइन, प्रभु," मैले जवाफ दिए, "म यसलाई अस्वीकार गर्न सकिदिन।

तर म बुझ्छु कि यो त्यस्तो चीज हो जुन तपाईंले आफैँले ममा घुसाउनु भएको छ। यसैले म भन्छु कि यदि मैले यो गर्छु, यो होइन किनभने म यसमा राम्रो छु। यही कारणले गर्दा तपाईंलाई यी कुराहरू सुन्दा म धेरै अलमलमा परेको छु।"

आज बिहान मेरो मनमोहक येशू आउनुभयो र मलाई मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्नुभयो तर, मेरो ठूलो अफसोसको लागि, मैले उहाँलाई पछाडिबाट मात्र देखें। मलाई उहाँको पवित्र अनुहार देखाउन मेरो बिन्तीको बाबजुद पनि केही परिवर्तन भएको छैन।

मैले सोचे, "के यो मेरो लेखको आज्ञाकारिताको कमीको कारण हुन सक्छ कि उनी मलाई उनको प्यारो अनुहार देखाउन चाहँदैनन्?"

म रोइरहेको थिएँ। मलाई केही बेर रोएपछि **ऊ फर्कियो**

र **उसले मलाई भन्यो :**

"म तपाईंको इन्कारलाई ध्यानमा राख्दिन किनकि तपाईंको इच्छा मसँग यति एकताबद्ध छ कि तपाईंले मैले चाहेको मात्र चाहन सक्नुहुन्छ।

त्यसोभए, तपाईंको अनिच्छाको बावजुद, तपाईं आफूलाई सोधेको कुरा गर्न चुम्बक जस्तै तानिएको महसुस गर्नुहुन्छ। तपाईंको तिरस्कारले तपाईंको आज्ञाकारिताको गुणलाई अझ सुन्दर र उज्यालो बनाउन मात्र काम गर्दछ। त्यसैले मलाई तिम्रो बर्बादी थाहा छैन।"

त्यसपछि मैले उनको सुन्दर अनुहारलाई विचार गरें र अवर्णनीय सन्तुष्टि महसुस गरें। मैले उसलाई भनेँ: "मेरी प्यारी माया, यदि तपाईंलाई देख्नु मेरो लागि यस्तो आनन्द हो भने, यो हाम्रो **रानी आमाको** लागि कस्तो हुन सक्छ जब उनले तपाईंलाई आफ्नो सबैभन्दा शुद्ध गर्भमा बोकेकी छन्?"

के सन्तुष्टि, के अनुग्रह तिमीले उसलाई दिएनौ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"मेरो छोरी,

तिनीहरूमा खन्याइएका आनन्द र अनुग्रहहरू यति धेरै र धेरै थिए कि म जे छु स्वभावैले, मेरी आमा कृपाले बनिन्। उहाँ निर्दोष हुनुहुन्थ्यो, मेरो अनुग्रहले उहाँमा स्वतन्त्र रूपमा शासन गर्यो।

मेरो अस्तित्वको केहि छैन जुन मैले उहाँलाई सञ्चार गरेको छैन।"

त्यो पल मलाई लाग्यो कि मैले हाम्रो रानी आमालाई अर्को भगवानको रूपमा देखेको छु, तर फरकसँग: ईश्वरको लागि, देवत्व स्वभावले हो, जबकि,

मरियमको लागि सबैभन्दा पवित्र सबै कुरा उहाँलाई अनुग्रहद्वारा दिइएको थियो।

म छक्क परें! म येशूलाई भन्छु:

"मेरो प्यारो राम्रो,

हाम्रो आमाले धेरै उपहार प्राप्त गर्न सक्षम हुनुहुन्थ्यो

-किनकि तपाईंले सहज रूपमा आफूलाई उहाँबाट देखाउनुहुन्छ। म जान्न चाहन्छु कि तपाईं मलाई कसरी प्रकट गर्नुहुन्छ। यो अमूर्त दृष्टि द्वारा वा सहज दृष्टि द्वारा?

कसलाई थाहा छ, सायद यो अमूर्त दृष्टिको लागि पनि होइन!"

येशूले जवाफ दिनुभयो :

"म चाहन्छु कि तपाईंले दुई बीचको भिन्नता बुझ्नुभयो।

अमूर्त दर्शनद्वारा आत्माले ईश्वरको चिन्तन गर्छ

जबकि, सहज दर्शनद्वारा, आत्मा ईश्वरमा प्रवेश गर्छ र ईश्वरीय अस्तित्वमा सहभागी हुन्छ।

कति पटक तिमी मेरो अस्तित्वमा सहभागी भएनौ?

यी पीडाहरू, जुन तपाईंलाई लगभग स्वाभाविक देखिन्छ, यो शुद्धता जसले तपाईंलाई अब आफ्नो शरीर महसुस गर्न अनुमति दिन्छ, र अन्य धेरै चीजहरू! के मैले तपाईंलाई यी कुराहरू सहज रूपमा मप्रति आकर्षित गरेर तपाईंलाई सञ्चार गरेको होइन र?"

मैले चिच्याएँ:

"हे प्रभु, यो साँचो हो!

र म, यो सबैको लागि मैले तपाईंलाई कति थोरै कृतज्ञता व्यक्त गरेको छु? मैले यति धेरै अनुग्रहको लागि कति थोरै तिरेको छु?

सोचेर मात्रै लजाएँ !

कृपया मलाई क्षमा गर्नुहोस् र स्वर्ग र पृथ्वीलाई थाहा दिनुहोस् कि म तपाईंको असीम कृपाको वस्तु हुँ!"

म एक घण्टा भन्दा बढि नरकमा छु।

वास्तवमा, जब म बच्चा येशूको छवि हेर्दै थिएँ, एक विचार, बिजुली, बच्चाहरूलाई भन्यो:

"तिमी धेरै कुरूप छौ!" मैले प्रयास गरें

- यो विचारलाई बेवास्ता गर्नुहोस् ई

- दानवको पासोबाट बच्नको लागि उसलाई मलाई बाधा पुऱ्याउन नदिनुहोस्।

मेरो प्रयासको बावजुद, यो शैतानी फ्ल्यासले मेरो हृदयमा प्रवेश गर्यो। अनि मैले येशूलाई घृणा गरेजस्तो लाग्यो।

ओह! हो! मलाई यस्तो लाग्यो कि म शापितहरूसँग नरकमा छु। माया ममा घृणामा परिणत भएको महसुस भयो!

हे भगवान, तिमीलाई माया गर्न नसक्दा कस्तो पीडा हुन्छ! मैले येशूलाई भनें:

"प्रभु, यो साँचो हो कि म तपाईंलाई माया गर्न योग्य छैन, तर कम्तिमा यो पीडा

स्वीकार गर्न को लागी।

जुन म अहिले महसुस गर्छु: बिना शक्ति तिमीलाई माया गर्न चाहन्छु।"

यो नरकमा एक घण्टा भन्दा बढी बिताएपछि, म भगवानलाई धन्यवाद दिन्छु।
प्रेम र घृणाको यो युद्धले मेरो गरिब हृदयलाई कति पीडा र कमजोर बनाएको छ
म कसरी व्यक्त गर्न सक्छु?
म थाकेको थिएँ, लगभग निर्जीव।

त्यसपछि म आफ्नो सामान्य अवस्थामा फर्किँएँ, तर यो गहिरो थकानले अभिभूत!

मेरो हृदय र मेरो सबै आन्तरिक शक्तिहरू जुन सामान्यतया
तिनीहरू अवर्णनीय जोशका साथ आफ्नो अद्वितीय राम्रो खोज्छन्
तिनीहरूले फेला पारेपछि मात्र रोक्नुहोस्,
त्यसपछि आराम गर्न र सबैभन्दा उत्कृष्ट सन्तुष्टिको साथ स्वाद लिन, यस पटक
तिनीहरू निष्क्रिय थिए।

हे भगवान, मेरो मनमा कस्तो चोट लाग्यो!

त्यसपछि मेरो परोपकारी येशू आउनुभयो र उहाँको सान्त्वनाको उपस्थितिले
मलाई तुरुन्तै बिर्सियो कि म नरकमा गएको छु।
यति धेरै कि मैले येशूलाई माफी मागेको छैन।

मेरो भित्री शक्तिहरू, धेरै गहिरो अपमानित र थकित, अब उहाँमा आराम गरे।
सबै मौन थिए ।
केही मायालु नजरको आदानप्रदान मात्र थियो जसले हाम्रा दुई हृदयलाई घाउ
बनायो।

केही बेर गहिरो मौन बसेपछि, *येशूले मलाई भन्नुभयो* :
"मेरी छोरी, मलाई भोक लागेको छ, मलाई केहि दिनुहोस्।"

मैले जवाफ दिए: "तिमीलाई दिन मसँग केहि छैन।"
तर त्यतिकैमा मैले रोटीको टुक्रा देखें र उसलाई दिएँ। उसले एकदमै खुसीले
चाख्यो।

मनमा मैले आफैलाई भनें:
"उसले मसँग कुरा गरेको केही दिन भयो।"

उसले मेरो विचारको जवाफ दिन चाहेको जस्तो, *उसले मलाई भन्यो* :
"कहिलेकाहीँ श्रीमान श्रीमतीसँग व्यापार गर्न खुसी हुन्छन्।
उसलाई आफ्नो सबैभन्दा घनिष्ठ रहस्य सुम्पन।
अन्य समयमा उनी अझ राम्रोसँग रमाइलो गर्न मन पराउँछन्
आराम गर्दा प्रत्येकले अर्कोको सुन्दरतालाई मनन गर्दछ।

यो आवश्यक छ।

किनभने, आराम गरेपछि र एकअर्काको सौन्दर्यको स्वाद लिइसकेपछि, उनीहरू
एकअर्काको बढी माया गर्छन् र काममा फर्कन्छन्
- अधिक बलपूर्वक वार्तालाप गर्न र आफ्नो हितको रक्षा गर्न। म तिमी संग के गर्छु।
खुशी भएन र ?"

नरकमा बिताएका घण्टाको सम्झनाले मेरो दिमाग पार गर्यो र मैले उसलाई भने:
"हे प्रभु, मलाई तपाईंको विरुद्धमा भएका धेरै अपराधहरू क्षमा गर्नुहोस्।"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :
"दुःख नगर्नुहोस्, चिन्ता नगर्नुहोस्।

म नै हुँ जसले आत्मालाई गहिरो अगाध खाडलमा लैजान्छु ताकि म यसलाई अझ छिटो स्वर्गमा लैजान सकूँ।"

त्यसपछि उहाँले मलाई यो रोटी मैले पाएको धैर्यता हो भनेर बुझाए जुन मैले यो रक्तरंजित संघर्षको घडीलाई सहेको थिएँ।

यसरी, प्रयोग गरिएको धैर्य, अपमान सहेको र प्रलोभनको समयमा हाम्रा कष्टहरू परमेश्वरलाई अर्पण गर्नु येशूको लागि पौष्टिक रोटी हो जसलाई उहाँले ठूलो खुशीसाथ स्वागत गर्नुहुन्छ।

आज बिहान, मेरो प्यारो येशू मौनतामा प्रकट हुनुभयो। उनी निकै दुःखी देखिन्थे। काँडाको बाक्लो मुकुट उसको टाउकोमा डुबेको थियो। मेरो भित्री शक्तिहरू मौन थिए र मैले एक शब्द पनि बोल्ने हिम्मत गरेन। उसको टाउको दुखेको देखेर, धेरै नम्रतापूर्वक, मैले उहाँबाट मुकुट खोसें।

अह! कस्तो पीडादायी ऐंठनले उसलाई हल्लायो!

उनको घाउ फेरि खुल्यो र रगत धेरै बग्यो।

आत्मालाई विभाजन गर्नु थियो। मैले मेरो टाउकोमा मुकुट राखे र उसले आफैले मलाई यसलाई गहिरो धकेल्न मद्दत गर्यो। यो सबै मौनतामा भयो।

मेरो अचम्म के थिएन जब,

-केहि समय पछि,

मैले देखेको छु कि प्राणीहरू, तिनीहरूका अपराधहरू सहित, उहाँको शिरमा अर्को मुकुट लगाइएका छन्!

हे मानव भ्रष्ट ! हे येशूको अतुलनीय धैर्य!

उनले केही भनेनन्, आफ्ना अपराधीहरू को हुन् भनेर हेरेर लगभग बेवास्ता गर्दै।

फेरि मैले त्यो उहाँबाट लिएँ र, कोमल दयाले भरिएर मैले उसलाई भने:

मेरो प्यारो, मेरो प्यारो जीवन, मलाई अलिकति भन,
तिमीले मलाई किन केही भनिनौ? तपाईं प्रायः मबाट आफ्नो गोप्य राख्नुहुन्न! ओह!
कृपया! अलिकति सँगै कुरा गरौं
यसरी हामी दुःख र प्रेम व्यक्त गर्न सक्षम हुनेछौं जसले हामीलाई दमन गर्छ। "

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"मेरो छोरी,

मेरो पीडा धेरै कम। तर जान्नुहोस् कि यदि मैले तपाईंलाई केहि भनिन भने यो
किनभने तपाईंले मलाई सधैं मेरा प्राणीहरूलाई दण्ड नदिन जबरजस्ती गर्नुहुन्छ।
तिमी मेरो धार्मिकताको विरोध गर्न चाहन्छौ।

र, यदि मैले तपाईंले सोधेको कुरा गरेन भने, तपाईं निराश हुनुहुन्छ।

अनि तिमीलाई सन्तुष्टि दिन नपाएकोमा म झनै दुखी छु।

त्यसैले दुवै पक्षको असन्तुष्टिबाट बच्न म मौन बस्छु।"

मैले उस्लाई भने:

"हे मेरो असल येशू, के तपाईंले आफ्नो धार्मिकताको अभ्यास गरेपछि अझ धेरै
कष्ट भोग्नुभएको कुरा बिर्सनुभयो?

जब म तिमीलाई तिम्रा प्राणीहरूमा दुःख भोगिरहेको देख्छु तब म हुँ

- थप सतर्क र

- तिनीहरूलाई सजाय नगर्न बिन्ती गर्न झुकाव।

र जब म देख्छु कि यी समान प्राणीहरू तपाईंको विरुद्धमा हुन्छन्

-जस्तै विषालु सर्पहरू तिमीलाई मार्न तयार छन्

किनभने तिनीहरूले आफैलाई तपाईंको दण्डको अधीनमा देख्छन्,

- जसले, अर्कोतर्फ, तपाईंको न्यायलाई अझ बढी उत्तेजित गर्छ, तब मसँग 'फियाट

भोलन्टास टुआ' भन्ने आत्मा छैन।

उहाँले भन्नुभयो :

"मेरो न्यायले अब यसलाई लिन सक्दैन। मलाई सबैको चोट लाग्छ:

- पुजारी, भक्त र सामान्य मानिसहरू द्वारा,

विशेष गरी संस्कार को दुरुपयोग को लागी ।

कतिपयले तिनीहरूलाई कुनै महत्त्व दिँदैनन् र तिनीहरूलाई घृणा पनि गर्छन्।
अरूले तिनीहरूलाई कुराकानीको विषय बनाउन वा आफ्नै आनन्दको लागि मात्र प्राप्त गर्छन्।

अह! संस्कार देख्दा मेरो मन कति दुख्छ

-रङ्गी तस्बिरहरू वा ढुङ्गाका मूर्तिहरूको रूपमा बुझिन्छ जुन टाढाबाट, जीवित र एनिमेटेड देखिन्छ तर

जसले, नजिकबाट, भ्रम निम्त्याउँछ।

हामी तिनीहरूलाई छुन्छौं र हामी एकलै पाउँछौं

- काठ, कागज, ढुङ्गा,

- छोटकरीमा, निर्जीव वस्तुहरू।

अधिकतर भागको लागि, संस्कारहरू यसरी बुझिन्छन्: केवल उपस्थितिहरूसँग टिकेरिड।

अनि आफूलाई भेटाउनेहरूको बारेमा के हुन्छ

- पाएपछि शुद्धभन्दा फोहोर ? व्यापारिक आत्माको बारेमा के हो

तिनीहरूमा शासन गर्नेहरूमध्ये कसले शासन गर्छ?

त्यसको लागि रुनु दुखद छ!

तिनीहरू थोरै परिवर्तनको लागि जे पनि गर्न तयार छन्, आफ्नो मर्यादा गुमाउने बिन्दुसम्म।

र जहाँ कमाउनको लागि केहि छैन, तिनीहरूसँग अलिकति हिड्ने हात र खुट्टा छैन।

यो व्यापारी आत्मा तिनीहरूको आत्मामा यति धेरै बास गर्छ कि यो बाहिर निस्कन्छ।

- यति धेरै कि सामान्य जनताले पनि यसको दुर्गन्ध महसुस गर्छन्।

तिनीहरू क्रोधित छन् र तिनीहरूका शब्दहरू अब विश्वास गर्दैनन्।

अह! मलाई कसैले छोडेन!

त्यहाँ कोही छन् जसले मलाई प्रत्यक्ष रूपमा ठेस पुऱ्याउँछन् र अरू जसले,

- धेरै हानिबाट बच्ने उपाय छ, चिन्ता नगर्नुहोस्।

मलाई थाहा छैन कसलाई फर्काउने!

म तिनीहरूलाई शक्तिहीन बनाउन वा तिनीहरूलाई पूर्ण रूपमा नष्ट गर्ने तरिकाले दण्ड दिनेछु।

मण्डलीहरू सुनसान रहनेछन्।

किनभने त्यहाँ संस्कारहरू व्यवस्थापन गर्ने कोही हुनेछैन। ”

डरले भरिएको, मैले उसलाई यसो भन्दै अवरोध गरे:

"प्रभु, के भन्दै हुनुहुन्छ ?

यदि कसैले संस्कारको दुरुपयोग गर्छ भने,

त्यहाँ धेरै असल व्यक्तिहरू पनि छन् जसले उनीहरूलाई राम्रो स्वभावका साथ स्वागत गर्छन् र उनीहरूले तिनीहरूलाई प्राप्त गर्न नसकेमा धेरै दुःख भोग्नु

पर्नेछ।"

उहाँले भन्नुभयो :

"उनीहरूको संख्या धेरै सानो छ!

र त्यसपछि, संस्कारको वञ्चितताबाट उनीहरूको पीडा

- मेरो लागि क्षतिपूर्तिको रूपमा सेवा गर्नेछ र

- तिनीहरूलाई दुर्व्यवहार गर्नेहरूका लागि क्षतिपूर्तिको शिकार बनाउनुहोस्।"

मेरो प्यारो येशुका यी शब्दहरूले मलाई कति पीडा भयो भनेर कसले भन्न सक्छ।म आशा गर्छु कि उहाँको असीम कृपाले उहाँ शान्त हुनुहुनेछ।

आज बिहान मेरो सबैभन्दा रोगी येशू फेरि दुखी हुनुहुन्थ्यो।

उसले पुजारीहरूको बारेमा आफ्नो निन्दनीय भाषण दोहोर्याउने डरले मैले उहाँलाई एक शब्द पनि भन्न हिम्मत गरेन।

यो हो कि आज्ञाकारिताले मलाई सबै कुरा लेख्न चाहन्छ, अरूलाई परोपकार गर्ने अभ्यासको बारेमा पनि।

यो मेरो लागि धेरै पीडादायी छ कि म यस महिलासँग बहस गर्ने साहस गर्छु, यद्यपि उनी कुनै पनि क्षण परिवर्तन गर्न सक्छिन्।

मलाई हराउन पूर्ण रूपमा सुसज्जित एक धेरै शक्तिशाली योद्धामा।

म यति तनावग्रस्त थिएँ कि मलाई के गर्ने थाहा थिएँ।

येशुले मलाई दिनुभएको बत्तीको कारणले छिमेकीप्रतिको परोपकारको बारेमा लेख्न असम्भव देखिन्थ्यो।

मैले हजारौं स्पर्सको साथ मेरो हृदय डार्ट महसुस गरें।

मेरो जिब्रो मेरो तालुमा अड्कियो र म हिम्मत भएँ।

त्यसैले मैले भनें: "प्रिय महिला आज्ञाकारिता, तिमीलाई थाहा छ म तिमीलाई कति माया गर्छु। र, यो मायाको लागि, म तिमीलाई खुशीसाथ मेरो जीवन दिनेछु। तर मलाई थाहा छ म यो गर्न सकिदिन। हेर मेरो आत्मालाई कति यातना दिइन्छ।

ओह! कृपया मसँग यति निर्दयी नहुनुहोस्।
कृपया के भन्नु उपयुक्त हुन्छ सँगै छलफल गरौं ।”

त्यसपछि उसको रिस अलिकति शान्त भयो र उहाँले भन्नु पर्ने विभिन्न कुराहरूलाई केही शब्दमा संक्षेप गर्दै मलाई आवश्यक कुराहरू बताउनुभयो।

कहिलेकाहीँ, तथापि, उनी अझ स्पष्ट हुन चाहन्थे र मैले उनलाई भनें:
"जबसम्म तिनीहरूले सोचेर यसको अर्थ बुझ्छन्।
सबै कुरा धेरै भन्दा एक शब्दमा भन्नु राम्रो होइन र?"

कहिले उनले हार मानिन्, कहिले मैले हार मानिन् ।
सबैमा, मलाई लाग्छ कि हामीले सँगै राम्रो काम गरेका छौं।

तर **यो पवित्र आज्ञाकारिता संग के धैर्य प्रयोग गर्नुपर्छ** । उनी एक वास्तविक महिला हुन्।

किनभने उसलाई मिठो भेडा बन्नको लागि गाडी चलाउने अधिकार दिन पर्याप्त छ,
काममा आफूलाई बलिदान दिनुहोस् । ई
आत्मालाई प्रभुमा आराम दिँदै आफ्नो सतर्क आँखाले रक्षा गर्दै
- ताकि कसैले उसलाई हैरानी नगरोस् वा निद्रामा बाधा नपरोस्।
र जब आत्मा सुल्छ, यो महान महिला के गर्छिन्?
आफ्नो निधारको पसिनाले, उनी काम पूरा गर्न हतारिन्छिन्, जसले बङ्गारा छोड्छ
र उसलाई माया गर्न प्रोत्साहन दिन्छ।

जब म यी शब्दहरू लेख्छु, मैले मेरो हृदयमा एउटा आवाज सुन्छु:

तर आज्ञाकारिता भनेको के हो ?

यसले के समावेश गर्छ? यसले के खुवाउँछ?"

त्यसपछि येशूले मलाई आफ्नो मधुर स्वर यसो भन्दै सुन्नुहुन्छ:

"के तपाईं आज्ञाकारिता के हो भनेर जान्न चाहनुहुन्छ?

यो प्रेमको प्रतीक हो ।

उहाँ सबैभन्दा ठूलो, शुद्ध, सबैभन्दा उत्तम प्रेम हुनुहुन्छ जुन सबैभन्दा पीडादायी बलिदानबाट आउँछ।

आत्मालाई ईश्वरमा पुनः बाँच्नको लागि आफैलाई विनाश गर्न आमन्त्रित गर्नुहोस्।

धेरै महान र ईश्वरीय भएकोले, आज्ञाकारिताले आत्मामा कुनै पनि मानवलाई सहन गर्दैन।

उसको सबै ध्यान विनाशमा केन्द्रित छ

- आत्मामा के महान र दिव्य छैन,

- त्यो आत्म-प्रेम हो।

यो प्राप्त भएपछि,

आत्माले शान्ति पाओस् एकलै काम गर्नुहोस्।

आज्ञाकारिता म आफै हो ।"

मेरो प्यारो येशूका यी शब्दहरू सुनेर म कति अचम्म र खुसी भएँ भनेर कसले भन्न सक्छ।

हे पवित्र आज्ञाकारिता, तिमी कति अगम्य छौ! म तिम्रो खुट्टामा झुक्छु र म तिमीलाई माया गर्छु।

कृपया बन्नुहोस्

- मेरो मार्गदर्शक,

- मेरो मालिक र
 - मेरो प्रकाश
- जीवनको कठिन बाटोमा,
- ताकि म निश्चितताका साथ अनन्त बन्दरगाहमा पुग्न सकूँ।

म यहाँ रोकिन्छु र अब यस सदगुणको बारेमा सोच्ने प्रयास नगर्ने प्रयास गर्छु,
किनकि अन्यथा म यसको बारेमा कुरा गर्न रोक्न सकिदिन।

उनको बारेमा मैले पाएको प्रकाश यस्तो छ कि म उनको बारेमा अनिश्चित रूपमा
लेख्न सक्छु। तर मलाई अर्को कुराले बोलाइरहेको छ। त्यसैले मैले छोडेको
ठाउँबाटै उठ्छु।

त्यसैले मैले मेरो मीठो पीडा येशूलाई देखे।

त्यो आज्ञाकारिताको सम्झनाले मलाई त्यसो भन्यो

- एक निश्चित व्यक्तिको लागि मेरो सम्पूर्ण हृदयले प्रार्थना गर्न, मैले उसलाई
प्रभुलाई सिफारिस गरें।

पछि, *येशूले मलाई भन्नुभयो* :

"मेरी छोरी, तिम्रा सबै काम तिम्रै पुण्यको लागि मात्र चम्कियोस्।

म विशेष गरी सुझाव दिन्छु कि तपाईं परिवारको चासोको कुराहरु संग व्यवहार
नगर्नुहोस्। यदि उसको सम्पत्ति छ भने, उसले त्यो दिनुहोस्।

पृथ्वीका चीजहरूमा अल्झिएर तिनीहरू जसको हुन् उनीहरूलाई उसले चीजहरू
हुन दिनुपर्छ।

अन्यथा, उसले अरूको समस्याको सामना गर्नेछ।

संलग्न हुन चाहनु भएकोले, तिनीहरूको सबै भार उसको काँधमा पर्नेछ।

"मेरो दयाले, मैले अनुमति दिएको छु

- उनीहरूलाई सिकाउनको लागि तिनीहरू थप समृद्ध र, यसको विपरीत, गरीब बन्न सक्दैनन्

- पार्थिव चीजहरूमा हस्तक्षेप गर्न पुजारीको लागि अनुपयुक्त छ।

अर्कोतर्फ, र यो मेरो मुखबाट हो,

- जबसम्म तिनीहरूले पार्थिव चीजहरू छुन्छन्,

मेरो पवित्रस्थानका सेवकहरूलाई दैनिक रोटीको अभाव हुनेछैन।

तिनीहरूका लागि, यदि मैले तिनीहरूलाई धनी हुन अनुमति दिएको भए,

- तिनीहरूको हृदय दूषित हुनेछ र

- तिनीहरूले परमेश्वर वा आफ्नो दायित्वहरूको लागि कुनै वास्ता गर्दैनन्।

अब तिनीहरूको दुर्दशाबाट विचलित र थकित भई,

- जुवा हल्लाउन मन लाग्यो तर

- सक्दैनन्।

यो तिनीहरूको जिम्मेवारी नभएका कुराहरूमा हस्तक्षेप गर्ने तिनीहरूको सजाय हो। ”

त्यसपछि मैले एक जना बिरामी व्यक्तिलाई येशूकहाँ सिफारिस गरें।

त्यसपछि येशूले मलाई यो व्यक्तिले लगाएका चोटहरू देखाउनुभयो। मैले उसलाई सबै कुरा मिलाउन बिन्ती गरें।

अनि मलाई येशूको घाउ निको भैरहेको देखिन्थ्यो ।

त्यसपछि, दयाले भरिएको, उहाँले मलाई भन्नुभयो :

"मेरी छोरी, आज तिमीले एक दक्ष डाक्टरको कार्यालयमा बसेका छौ। किनकि तिमीले प्रयास मात्र गरेनौ

- यो रोगीले मलाई लगाएको घाउमा मलम लगाउनुहोस्, मा

- तिनीहरूलाई निको पार्न पनि।

त्यसैले म राहत र सान्त्वना महसुस गर्छु।" मैले बुझें कि बिरामी व्यक्तिको लागि प्रार्थना गरेर,

हाम्रो प्रभुको लागि डाक्टरको भूमिका पूरा भयो

- जसले आफ्नो स्वरूपमा सृजित यी प्राणीहरूमा दुःख भोग्छ।

आज बिहान मेरो प्यारो येशू आउनु भएन र मैले उहाँको लागि धैर्यपूर्वक पर्खनु परेको थियो। मैले उसलाई भित्रिभित्रै भनेँ:

"मेरो प्रिय येशू, आउनुहोस्, मलाई अब पर्खन नदिनुहोस्!

मैले तिमीलाई हिजो राती देखेको छैन र अब ढिलो हुँदैछ र तिमी अझै आइपुगेको छैनौ! हेर म तिमीलाई कति धैर्यताका साथ पर्खिरहेको छु।

ओह! कृपया उसको रिस गुमाउनको लागि प्रतीक्षा नगर्नुहोस् किनभने तपाईं जिम्मेवार हुनुहुनेछ।

आउनुहोस्। म अब सम्हाल्न सकिदिन!

मैले यी र अन्य मूर्ख विचारहरू मनोरञ्जन गर्दा, मेरो मात्र राम्रो आयो।

तर, मेरो निराशामा,

- प्राणीहरूको कारण उहाँ लगभग क्रोधित देखिनुभयो। मैले तुरुन्तै उसलाई भने:

"मेरो असल येशू, कृपया आफ्ना प्राणीहरूसँग शान्ति बनाउनुहोस्"।

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"केटी, म सकिदिन।

म एउटा राजाजस्तै हुँ जो फोहोर र सडिएको घरमा पस्र चाहन्छन्।

राजा भएको नाताले उसलाई प्रवेश गर्ने अधिकार छ र कसैले रोक्न सक्दैन।

उसले यो घर आफ्नै हातले सफा गर्न सक्छ - जुन उसले चाहन्छ - तर उसले गर्दैन।

किनभने यो काम उनको राजाको हैसियतको योग्य छैन। जबसम्म घरमा अरू

कसैले सरसफाइ नगरेसम्म पस्न पाउँदैनन् ।

त्यसैले यो मेरो लागि हो ।

म एक राजा हुँ जसले हृदयमा प्रवेश गर्न सक्छ र चाहन्छ तर मलाई पहिले नै प्राणीहरूको इच्छा चाहिन्छ ।

म भित्र गएर तिनीहरू संग शान्ति गर्न सक्नु भन्दा पहिले उनीहरूले आफ्नो पापको सड हटाउनु पर्छ ।

यो काम मेरो राजपरिवारले एकलै गर्न लायक छैन । यदि तिनीहरूले गर्दैनन् भने, म तिनीहरूलाई पनि सजाय पठाउनेछु:

संकष्टको आगोले तिनीहरूलाई चारै तिरबाट बाढी दिनेछ ताकि तिनीहरूले यो सम्झन सकून् कि परमेश्वर अवस्थित छ र

जो एक मात्र हो जसले तिनीहरूलाई मद्दत गर्न र मुक्त गर्न सक्छ ।"

उसलाई रोक्दै मैले उसलाई भने:

"प्रभु, यदि तपाईंले सजाय पठाउने प्रस्ताव गर्नुभयो भने,

- म तिमीसँग त्यहाँ सामेल हुन चाहन्छु,

- म अब यो धर्तीमा रहन चाहन्न ।

तिम्रा प्राणीहरूले दुःख भोगेको देख्दा मेरो गरिब हृदय कसरी थाम्न सक्छु र?"

उनले मिलनसार स्वरमा *जवाफ दिए* :

"यदि तपाईं मसँग त्यहाँ सामेल हुनुभयो भने, पृथ्वीमा मेरो निवास कहाँ हुनेछ? अहिलेको लागि, हामी यहाँ पृथ्वीमा सँगै बस्ने बारे सोचौं ।

किनभने हामी स्वर्गमा सँगै धेरै समय बिताउनेछौं - अनन्तकालको लागि ।

यसबाहेक, के तपाईंले आफ्नो मिशन बिर्सनुभयो?

पृथ्वीमा मेरो आमा हुनुको मिशन?

म प्राणीहरूलाई दण्ड दिँदा, म तपाईंमा शरण लिन आउनेछु।" मैले फेरि सुरु गरें:
"ए! सज्जन!

यति वर्षसम्म मेरो पिडितको बिन्दु के भयो? यसबाट जनतालाई के फाइदा हुन्छ ?
तैपनि के तपाईंले यसरी भन्नुभयो कि तपाईंका मानिसहरूलाई बचाउन सकिन्छ?
यसबाहेक, तपाईंले मलाई पहिले नै आइपुगेको सट्टामा न धेरै न कम देखाउनुहोस्,
यी सजायहरू पछि आउनेछन् »।

येशू जारी राख्नुहुन्छ :

"मेरी छोरी, त्यसो नभन। मैले तिम्रो कारणले माफ गरेको छु र लामो समयसम्म
रिस उठ्ने अपेक्षा गरिएको भयानक सजाय कम हुनेछ।

धेरै वर्षसम्म भोग्नुपर्ने सजाय केही वर्ष मात्रै टिक्नु राम्रो होइन र ?

" साथै, हालका वर्षहरूमा, युद्ध र अचानक मृत्युको साथ, मानिसहरूले
सामान्यतया धर्म परिवर्तन गर्ने समय पाएनन्। तर तिनीहरूले गरे र तिनीहरू
बचिए।

यो एक महान राम्रो छैन?

अहिलेको लागि मलाई तपाईंको अवस्था, तपाईं र जनताको लागि कारण बताउन
आवश्यक छैन।

तर तिमी स्वर्गमा हुँदा म यो गर्नेछु।

न्यायको दिनमा म यी कारणहरू सबै राष्ट्रहरूलाई प्रकट गर्नेछु। त्यसैले मसँग अब
यसरी नबोल्नु ।"

आज बिहान मैले अलिकति अफ्ठ्यारो र पूर्ण रूपमा विनाश भएको महसुस गरें।
प्रभुले मलाई उहाँबाट टाढा लैजान चाहनुहुन्छ जस्तो मलाई लाग्यो।

कस्तो पीडा !

जब म यो अवस्थामा थिएँ, मेरो प्रिय येशू एउटा सानो समातेर आउनुभयो

हातमा डोरी। उसले मेरो मुटुमा तीन पटक प्रहार गर्दै भन्यो, "शान्ति, शान्ति,
शान्ति !

तिमीलाई थाहा छैन

आशाको राज्य शान्तिको राज्य हो र यस्तै अन्य
के न्याय तपाईंको नैतिकता हो ?

जब तपाईंले मेरो न्यायको हात पुरुषको विरुद्धमा देख्नुहुन्छ,

- आशाको क्षेत्रमा प्रवेश गर्छ र,
- उसको सबैभन्दा शक्तिशाली विशेषाधिकारको फाइदा उठाउँदै, तपाईं मेरो सिंहासनमा चढ्नुहुन्छ र
- मेरो हात निशस्त्र गर्न सबै गर्नुहोस्।

यो गर

- तपाईंको सबैभन्दा सुवक्ता, कोमल र दयालु आवाज संग,
- सबैभन्दा विश्वस्त तर्कहरू र सबैभन्दा उत्कट प्रार्थनाहरूको साथ जुन आशा आफैले तपाईंलाई निर्देशन दिनेछ।

तर जब देख्नुहुन्छ

- त्यो आशाले न्यायका केही पूर्णतया अपरिहार्य अधिकारहरूको रक्षा गर्दछ र तिनीहरूको विरोध गर्न खोज्नु यसको अपमान हुनेछ,
- त्यसपछि अनुकूलन गर्नुहोस् र न्यायमा पेश गर्नुहोस्।"

न्यायमा समर्पण गर्नुपर्दा पहिले भन्दा धेरै डराएको, म येशूलाई भन्छु:

"हे प्रभु, म यो कसरी गर्न सक्छु? यो मलाई असम्भव देखिन्छ।

तपाईंले आफ्ना जीवहरूलाई दण्ड दिनु पर्छ भन्ने मात्र सोचाइ मेरो लागि असहनीय छ, किनभने तिनीहरू तपाईंको छविहरू हुन्।

यदि, कम्तिमा, तिनीहरू तपाईंसँग सम्बन्धित थिएनन्।

मलाई सबैभन्दा बढी सताउने कुरा के हो भने तपाईंले आफैंलाई दण्ड दिनु भएको छ। किनकि यी दण्डहरू आफ्नै सदस्यहरूमा गरिन्छ।

त्यसोभए, तपाईं आफैंले धेरै दुःख पाउनुहुन्छ।

मलाई भन, मेरो एउटै राम्रो, मेरो गरिब मनले तिमीलाई यस्तो पीडा कसरी देख्न सक्छ, आफैंले प्रहार गरेको?

यदि प्राणीहरूले तपाईंलाई दुःख दिन्छ भने, तिनीहरू केवल प्राणी हुन् र, त्यसको लागि, यो अलि बढी सहन योग्य छ।

तर जब तिम्रो दुख आफैंबाट आउँछ, मलाई यो धेरै गाह्रो लाग्छ र यसलाई लिन सकिदैन।

त्यसैले, म मात्र वा पेश गर्न सकिदैन।

येशूले दुखित र दयालु नजर लिनुभयो र मलाई भन्नुभयो:

"मेरी छोरी, मेरो आफ्नै हातमा प्रहार हुनेछ भनी तिमीले सहि छौ। तिम्रो कुरा सुनेर म दया र दयाले भरिपूर्ण हुन्छु।

र मेरो हृदय कोमलताले भरिएको छ।

तर, मलाई विश्वास गर्नुहोस्, सजाय आवश्यक छ

र यदि तपाईं अहिले मैले प्राणीहरूलाई अलिकति हिकाउनु चाहनुहुन्न भने, तपाईंले देख्नुहुनेछ कि म तिनीहरूलाई धेरै कडा प्रहार गर्नेछु।

किनभने तिनीहरूले मलाई झन् चित्त दुखाउनेछन्।

त्यसोभए तपाईंलाई धेरै दुःख लाग्दैन र?

त्यसैले, यसलाई टाँस्नुहोस्, अन्यथा

-तिमीले मलाई अरु केही नभन्नु बाध्य पार्ने छौ ताकि तिमीले दुख भोगेको देख्न नपरोस्

-तिमीसँग कुराकानी गर्ने सान्त्वनाबाट बञ्चित हुनेछौ। अह! हो! तिमीले मलाई चुप

लगाउने छौ,
मेरो पीडा कसैलाई सुम्पिदैन!"

यी शब्दहरू सुन्दा मलाई कति तितो लाग्यो! मेरो दुःखबाट आफूलाई विचलित गर्न चाहन्छु,

येशूले मलाई यसो भन्दै आशामा आफ्नो प्रस्तुति जारी राख्नुभयो :

"मेरी छोरी, नडराऊ। आशा शान्ति हो ।

र मेरो न्यायको अभ्यास गर्दा म पूर्ण रूपमा शान्तिमा बाँचिरहेको हुनाले, तपाईं पनि आशामा डुबेर शान्तिमा रहनु पर्छ ।

आशावादी आत्मा जो दुखी र परेशान छ एक व्यक्ति जस्तै छ, जो बावजुद

- जो करोडौंको धनी र

- उनी धेरै राज्यकी रानी हुन्, उनी लगातार यसो भन्दै गुनासो गर्छिन्:

"म केमा बाँच्ने? म के लुगा लगाउने?

अह! मलाई भोक लागेको छ! म धेरै दुखी छु!

म झन् गरिब, झन् दयनीय र दुखी हुँदैछु र म मर्छु!"

थप मानौं

कि यो व्यक्ति आफ्नो दिन बिताउँछ

अशुद्धता मा ,

गहिरो उदासीनतामा डुबेको र,

कि यसको खजाना हेर्दै र यसको गुणहरू ब्राउज गर्दै,

- उनी आफ्नो आसन्न मृत्युको बारेमा सोच्दा सबैभन्दा बढी शोक गर्छिन्।

फेरि अनुमान गरौं

कि यदि उसले खाना देख्यो भने, उसले लिन अस्वीकार गर्यो, र
यदि कसैले उनलाई यो सम्भव छैन भनेर विश्वस्त पार्ने प्रयास गरेमा मात्र
-दुःखमा पर्नु,

आफूलाई मनाउन अनुमति दिँदैन, e

उनी आफ्नो दुखद भाग्यको लागि गुनासो र पछुताउन जारी राख्छिन्।

यसमा जनताले के भन्ने होला ? उसले पक्कै पनि आफ्नो दिमाग गुमाएको छ।

यद्यपि, यो सम्भव छ कि उसलाई निरन्तर चिन्ता गर्ने श्राप हुनेछ। यसरी।

आफ्नो पागलपन मा, उसले सक्छ

- आफ्नो राज्य छोड्छ,

- आफ्नो सबै सम्पत्ति त्याग्नहोस्

- बर्बर मानिसहरूको बीचमा विदेशमा जान, जहाँ कसैले उसलाई रोटीको टुक्रा
दिनको लागि गर्व गर्दैन।

यहाँ उनको कल्पना कसरी साकार हुनेछ।

सुरुमा जे गल्ती भएको थियो त्यो पुरा हुन्थ्यो ।

तर यो दयनीय अवस्थाको कारण कहाँ खोज्ने?

यो व्यक्तिको कठोर र जिद्दी इच्छामा अरू कतै छैन।

यो आत्माको व्यवहार हो

- स्वेच्छाले निरुत्साहमा आत्मसमर्पण गर्ने ई

- भित्री अशान्तिलाई स्वागत गर्दछ। यो सबैभन्दा ठूलो पागलपन हो।"

मैले भनँ, "हे प्रभु! आशामा जीवन बिताएर आत्मा कसरी सधैं शान्तिमा रहन सक्छ?

यदि आत्मा गलत छ भने कसरी शान्ति हुन्छ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो : "यदि आत्माले पाप गर्छ भने, यसले आशाको राज्य छोडिसकेको छ। किनभने पाप र आशा एकसाथ रहन सक्दैनन्।

सामान्य ज्ञानले हामीसँग जे छ त्यसको संरक्षण र विकास गर्नुपर्छ भन्छ।

त्यहाँ कोही मानिस छ?

- जो आफ्नो सम्पत्तिमा जान्छ र आफ्नो सबै थोक जलाउँछ,

- कसले ईर्ष्यापूर्वक आफ्नो चीजको रक्षा गर्दैन? कोही छैन, मलाई लाग्छ।

यसरी आशामा बस्ने आत्माले पाप गर्दा यो पुण्यलाई अपमानित गर्दछ। एक अर्थमा यसले आफ्नो सम्पत्ति जलाउँछ।

आफ्नो सम्पत्ति त्याग गर्ने यो व्यक्ति जस्तै गडबडीमा छ

र विदेशमा निर्वासनमा गए।

पाप गरेर, र यसरी **Esperantic** छोडेर जो अरू कोही होइन बाहेक **येशू आफैं** -,

आत्मा बर्बरहरूमा जान्छ, अर्थात्, राक्षसहरूमा,

- जसले उसलाई कुनै पनि स्फूर्तिबाट वञ्चित गर्दछ e

- पाप को विष संग खुवाउनुहोस्।

तर आशा, यो आश्वस्त आमा के गर्नुहुन्छ?

आत्मा उनीबाट टाढा जाँदा के उनी उदासीन रहन्छिन्? ओह! होइन!

चिच्याउनुहोस्, प्रार्थना गर्नुहोस्, आत्मालाई यसको कोमल आवाजले बोलाउनुहोस्।

यो आत्माको अगाडि जान्छ र यसलाई आफ्नो राज्यमा फिर्ता ल्याउँदा मात्र सन्तुष्ट हुन्छ।"

मेरो प्यारो येशूले थपे :

"आशाको प्रकृति शान्ति हो।

प्रकृतिले के हो, त्यहाँ बस्ने आत्माको अनुग्रहबाट प्राप्त गर्छ। "जब उनले यी शब्दहरू मलाई बौद्धिक प्रकाशको साथ - प्रसारण गरे,
उसले मलाई आमाको छवि छनोट गरेर मानिसको लागि के आशा गर्छ भनेर देखायो।

कस्तो मन छुने दृश्य!

यदि सबैले यो आमालाई देख्न सक्थे भने, सबैभन्दा कठोर हृदयले पनि पश्चात्ताप संग रुनुहोस् ई
उसले आफ्नो मातृ घुँडा छोड्न नचाहने बिन्दुमा उसलाई माया गर्न सिक्ने थियो।

मैले सकेसम्म, म यो छविबाट मैले बुझेको कुरा व्याख्या गर्ने प्रयास गर्नेछु।

मानिस साङ्गोमा बाँचेको थियो,

- राक्षसको दास ई

- अनन्त मृत्युको सजाय

अनन्त जीवनमा पहुँच गर्न सक्षम हुने आशा बिना। सबै हरायो र उनको भाग्य बर्बाद भयो।

एक "आमा" जो स्वर्गमा बस्नुभयो, पिता र पवित्र आत्मासँग एकतामा ,

तिनीहरूसँग एक उत्कृष्ट खुशी साझा। तर उनी पूर्ण रूपमा सन्तुष्ट भइनन्।

उहाँ आफ्नो वरिपरि आफ्ना सबै छोराछोरीहरू, उहाँका प्रिय छविहरू, सबैभन्दा सुन्दर प्राणीहरू चाहन्थे जुन परमेश्वरको हातबाट आएको थियो।

आकाशको माथिबाट, उनको नजर हराएको मानवतामा अडिएको थियो।

उनले आफ्ना प्यारा बच्चाहरूलाई पनि बचाउने बाटो खोज्ने प्रयास गरिन्,
उनीहरूले कुनै पनि हालतमा सक्दैनन् भनेर सचेत

- देवत्वलाई आफैले सन्तुष्टि दिनुहोस्,

-सबैभन्दा ठूलो बलिदानको मूल्यमा पनि - भगवानको महानताको तुलनामा
तिनीहरूको सानोपनको लागि - यी आमाले के गरिन्?

आफ्ना छोराछोरीलाई बचाउने एउटै उपाय उनीहरूका लागि आफ्नो ज्यान दिनु
थियो भन्ने देखेर

- तिनीहरूको पीडा र पीडाहरू विवाह गर्दै ई

- एकलै गर्नु पर्ने सबै काम गर्दै, उनले आफुलाई आँसु बगाएर देवत्वको अगाडि
प्रस्तुत गरे।

र, उसको सबैभन्दा मीठो आवाज र उसको उदार हृदय द्वारा निर्देशित सबैभन्दा
विश्वसनीय कारणहरू संग, उसले उसलाई भन्यो:

"म मेरा हराएको बच्चाहरूको लागि दयाको लागि अनुरोध गर्दछु। म तिनीहरूलाई
मबाट अलग भएको देख्न सकिदिन। म तिनीहरूलाई कुनै पनि हालतमा बचाउन
चाहन्छु।

र तिनीहरूका लागि मेरो जीवन दिनु बाहेक अरू कुनै उपाय छैन, म यो गर्न
चाहन्छु, जबसम्म तिनीहरूले आफ्नो जीवन पाउँछन्।

तिनीहरूबाट के अपेक्षा गर्नुहुन्छ ?

मर्मत गर्ने? म तिनीहरूको लागि मर्मत गर्नेछु।

महिमा र इज्जत? म तिनीहरूलाई तिनीहरूको नाउँमा महिमा र आदर दिनेछु।
धन्यवाद? म तिनीहरूलाई धन्यवाद दिनेछु।

तिनीहरूबाट तिमीले जे अपेक्षा गर्छौ, म तिमीलाई दिनेछु, बशर्तै तिनीहरूले मेरो
छेउमा शासन गर्न सक्छन्।"

यस दयालु आमाको आँसु र मायाले प्रभावित,

देवत्वले आफैलाई मनाउन अनुमति दियो र यी बच्चाहरूलाई माया गर्न इच्छुक

महसुस गर्यो।

सँगै, ईश्वरीय व्यक्तिहरू

- तिनीहरूको दुर्भाग्य जाँच र

- यिनको मुक्तिमा पूर्ण सन्तुष्टि दिने यी आमाको बलिदानलाई स्विकार्छु ।

डिक्रीमा हस्ताक्षर हुने बित्तिकै उनी स्वर्ग छोडेर पृथ्वीमा गए।

आफ्नो शाही लुगा छोडेर,

- उनले आफूलाई दुःखी दास झै मानवीय दुःखमा लुगा लगाएकी थिइन्

- उनी चरम गरिबीमा, अभूतपूर्व पीडामा, प्रायः असहनीय प्राणीहरूको बीचमा बाँचे।

उहाँले भर्खर प्रार्थना गर्नुभयो र आफ्ना छोराछोरीहरूको लागि अन्तरक्रिया गर्नुभयो।

तर, वा अचम्मको कुरा, उनीहरूलाई बचाउन आएकोलाई खुल्ला हातले स्वागत गर्नुको सट्टा,

यी बच्चाहरूले उल्टो गरे।

कोही पनि उनलाई स्वागत गर्न वा चिन्न चाहँदैनन्।

बरु, तिनीहरूले तिनलाई घुम्न छोडे, तिनलाई घृणा गरे र तिनलाई मार्ने षड्यन्त्र गरे।

यो कोमल आमाले के गरिन् जब उनले आफूलाई आफ्ना कृतघ्न बच्चाहरूले अस्वीकार गरेको देखे? के उनले त्यागिन्? बिना अर्थ !

बरु, उहाँहरूप्रतिको उहाँको प्रेम झनै प्रगाढ भयो र ऊ ठाउँ-ठाउँमा दौडियो ।

तिनीहरूलाई सँगै संकलन गर्न । कति मिहिनेत गर्नु पर्यो !

उनी कहिल्यै रोकिनन्, सधैं आफ्ना बच्चाहरूको सुरक्षाको बारेमा चिन्तित भइन्।

उहाँले तिनीहरूका सबै आवश्यकताहरू पूरा गर्नुभएको छ, तिनीहरूका विगतका सबै विपत्तिहरू समाधान गर्नुभएको छ,

वर्तमान र भविष्य। छोटकरीमा, उहाँले आफ्ना छोराछोरीको खातिर बिल्कुल सबै कुरा प्रतिस्पर्धा गर्नुभयो।

अनि तिनीहरूले के गरे? के तिनीहरूले पश्चात्ताप गरेका छन्? बिल्कुलै!

तिनीहरूले तिनलाई डरलाग्दो आँखाले हेरे, तिनीहरूले तिनलाई घिनलाग्दा अपमान गरे, तिनीहरूले तिनलाई घृणाले अभिभूत गरे,

उसको शरीरमा जीवित घाउ बाहेक अरू केही नभएसम्म उसले उसलाई कोर्न मारे।

अन्ततः, तिनीहरूले उनको मृत्युलाई सबैभन्दा कुख्यात मृत्यु बनायो, ऐंठन र चरम पीडाको बीचमा।

अनि यति धेरै दुःखको बीचमा यी आमाले के गरिन् ?

के उसले आफ्ना कुटिल र अहंकारी छोराछोरीहरूलाई घृणा गर्नेछ? बिल्कुलै!

उहाँले तिनीहरूलाई अझ धेरै जोशका साथ प्रेम गर्नुभयो, उहाँले तिनीहरूको मुक्तिको लागि आफ्नो कष्टहरू प्रस्ताव गर्नुभयो।

र, आफ्नो अन्तिम सास लिँदै, उहाँले तिनीहरूलाई शान्ति र क्षमा को अन्तिम शब्द फुसफुसाए।

हे सुन्दर आमा, हे प्रिय आशा, तिमी कति प्रशंसनीय छौ! म तिमीलाई धेरै माया गर्छु!

कृपया मलाई सधैं आफ्नो काखमा राख्नुहोस् र म संसारको सबैभन्दा खुशी व्यक्ति हुनेछु।

म अब आशाको कुरा नगर्ने कटिबद्ध भए पनि, एउटा आवाज मसँग प्रतिध्वनित हुन्छ र मलाई भन्छ:

"आशामा सबै चीजहरू छन्, वर्तमान र भविष्य। र आफ्नो घुँडा टेकेर बाँच्ने आत्माले सबै कुरा प्राप्त गर्नेछ।"

आत्माके के चाहन्छ ?

महिमा, सम्मान?

आशाले उसलाई यस पृथ्वीमा सबैभन्दा ठूलो महिमा र सम्मान दिनेछ
र स्वर्गमा अनन्त महिमा हुनेछ।

तपाईं धन चाहनुहुन्छ?

यी आमा धेरै धनी छिन् र, आफ्ना सबै सम्पत्ति आफ्ना छोराछोरीलाई दिन्छन्,
यसको सम्पत्ति कुनै पनि हिसाबले घट्दैन।

यसबाहेक, यसको धन अनन्त छ, अल्पकालिक होइन।

के तपाईं सुख, सन्तुष्टि चाहनुहुन्छ?

आशामा स्वर्ग र पृथ्वीमा पाइने सबै सुख र सन्तुष्टिहरू छन्।

जो कोहीले उनको स्तनमा खुवाउँछ उसले तिनीहरूको भरमा आनन्द लिन
सक्छ। यसबाहेक, मास्टर्सको शिक्षक भएर,

- आफ्नो विद्यालयमा जाने हरेक आत्माके साँचो पवित्रताको विज्ञान सिक्नेछ।

"छोटकरीमा, आशाले हामीलाई सबै कुरा दिन्छ ।

- यदि कोही कमजोर छ भने, यसले उसलाई बलियो बनाउँछ।

- पापको स्थितिमा रहेकाहरूका लागि उहाँले संस्कारहरू स्थापना गर्नुभयो जसमा
त्यहाँ स्नानगृह छ जहाँ तपाईं आफ्नो पापहरू धुन सक्नुहुन्छ।

यदि हामी भोकाएका वा तिर्खाएका छौं भने, यो दयालु आमाले हामीलाई सबैभन्दा
आकर्षक र स्वादिष्ट खाना, उनको नाजुक मासु र उनको सबैभन्दा बहुमूल्य रगत
प्रदान गर्दछ।

यो शान्तिपूर्ण आमाले अरू के गर्न सक्छ? उहाँ जस्तो अरू को देखिन्छ?

अह! उनले मात्र स्वर्ग र पृथ्वीको मेलमिलाप गर्न सफल भएकी छिन्!

आशा विश्वास र परोपकार संग सामेल भयो।

उहाँले मानव प्रकृति र ईश्वरीय प्रकृति बीचको यो अघुलनशील कडी गठन गर्नुभयो। तर यो आमा को हुन?

यो हाम्रो मुक्तिदाता येशू ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।

आज बिहान मेरो प्यारो येशू आउनुभएको थिएन।

मैले उसलाई अघिल्लो रात देखि देखेको थिइन जब, अचानक, उसले आफूलाई एकै समयमा दया र डर जगाउने पक्षमा देखायो।

देख्न नपरोस् भनेर उसले लुक्न खोजेको देखिन्थ्यो

- उसले मानिसहरूलाई मार्ने सजाय

- न त उहाँले तिनीहरूलाई नष्ट गर्न प्रयोग गर्ने माध्यमहरू। हे भगवान, कस्तो हृदयविदारक दृश्य!

जब म धेरै समयदेखि येशूलाई पर्खिरहेको थिएँ, मैले भित्रभित्रै भनेँ:

"उनी किन आउँदैनन्?"

के मैले न्यायको सम्मान नगरेको कारण हुन सक्छ? त्यसोभए तपाईं यसलाई कसरी गर्नुहुन्छ?

मेरो लागि 'फियाट भोलन्टास टुआ' भन्न लगभग असम्भव छ।

मैले पनि सोचे: "उनी आउँदैनन् किनभने स्वीकारकर्ताले उसलाई पठाउँदैन"।

त्यस्ता विचारहरू राख्दै गर्दा मैले उसलाई छायाको रूपमा देखेँ।

उसले मलाई भन्यो:

"नडराओ, पुजारीहरूको अधिकार सीमित छ। जबसम्म तिनीहरू तयार छन्

- मलाई तपाईं कहाँ आउन बिन्ती गर्न र

- तिमीलाई पीडितको रूपमा प्रस्ताव गर्नको लागि कि मैले मानिसहरूलाई छुटेको

कारणले तिमीलाई पीडा हुन्छ, म सजाय पठाउँदा म आफैलाई बचाउनेछु।

अर्कोतर्फ, यदि तिनीहरूले चासो देखाएनन् भने, मेरो पालोमा, म तिनीहरूको लागि कुनै वास्ता गर्नेछैन। ”

त्यसपछि उहाँ मलाई दुःख र आँसुको सागरमा छोडेर गायब हुनुभयो।

अभावको धेरै तीतो दिनहरू पछि, मैले थकित महसुस गरें। यद्यपि, मैले येशूलाई यसो भन्दै मेरो पीडाहरू निरन्तर प्रस्तुत गरें:

"हे प्रभु, तपाईंलाई थाहा छ मलाई तपाईंबाट वञ्चित हुनको लागि कतिको मूल्य चुकाउछु। तर म तपाईंको परम पवित्र इच्छामा आत्मसमर्पण गर्दछु।

म तिमीलाई यो पीडा मेरो प्रेमको प्रमाणको रूपमा प्रस्तुत गर्दछु र, तिमीलाई शान्त पार्न।

म उनलाई प्रशंसा र क्षतिपूर्तिको सन्देशवाहकको रूपमा प्रस्तुत गर्दछु

- मेरो लागि र तपाईंका सबै प्राणीहरूको लागि। यो सबै मेरो स्वामित्वमा हो र म तपाईंलाई यो प्रस्ताव गर्दछु,

- प्रस्तावित सद्भावनाको बलिदानलाई सुरक्षित नगरी स्वीकार गर्न विश्वस्त हुनुहोस्। तर कृपया आउनुहोस्, किनकि म यसलाई लिन सकिदिन।"

म अक्सर न्याय मात्र प्रलोभनमा छु,

- मेरो इन्कार उसको अनुपस्थितिको कारण हो भन्ने विश्वास गर्दै।

वास्तवमा, येशूले भर्खरै मलाई भन्नुभयो कि यदि म अनुरूप छैन भने, उहाँ आउन र मलाई थप बताउन बाध्य हुनुहुनेछ।

- मलाई चोट पुर्याउनबाट जोगिन।

तर मसँग यो गर्ने हृदय छैन, विशेष गरी किनकि आज्ञाकारिताको आवश्यकता पर्दैन।

मेरो तितोपनको बीचमा, मेरो आँखा समात्यो।

त्यसपछि मेरो कानमा आवाज आयो :

" जति हृदयसम्म मानिसहरूले संसारका चीजहरूमा हस्तक्षेप गर्छन्, तिनीहरूले शाश्वत वस्तुहरूको सम्मान गुमाउँछन्।

तिनीहरूको पवित्रीकरणमा सेवा गर्न मैले तिनीहरूलाई धन-सम्पत्ति दिएको छु। तर तिनीहरूले मलाई अपमान गर्न र तिनीहरूको मूर्ति बनाउन प्रयोग गरे। यसकारण म तिनीहरूलाई र तिनीहरूको धनसम्पत्ति नष्ट गर्नेछु।"

त्यसपछि मैले मेरो प्रिय येशूलाई देखे।

उहाँ पुरुषहरूबाट यति दुखित र आक्रोशित हुनुहुन्थ्यो कि उहाँलाई देख्दा पीडादायी थियो।

मैले उस्ताई भने:

"हे प्रभु, म तपाईँलाई तपाईँको घाउ, तपाईँको रगत र तपाईँको नश्वर जीवन को लागी तपाईँको इन्द्रियहरू लाई बनाइएका सबै भन्दा पवित्र उपयोग को लागी तपाईँलाई गरेको अपराध को लागी बदला दिन्छु।

विशेष गरी अनुचित प्रयोग जुन प्राणीहरूले आफ्नो इन्द्रियहरू बनाउँछन्।"

गम्भीर स्वरमा उसले मलाई भन्यो :

"के तिमीलाई थाहा छ प्राणीहरूको इन्द्रियलाई के भयो? तिनीहरू जंगली जनावरहरूको गर्जन जस्तै छन्।

- जसले पुरुषलाई नजिक आउनबाट रोक्छ।

तिनीहरूको इन्द्रियबाट उत्पन्न हुने सड्ने र पापहरूको भीडले मलाई तिनीहरूबाट भाग्न बाध्य तुल्यायो »।

मैले भने, "हे प्रभु, तपाईँ कति क्रोधित देखिनुहुन्छ!

यदि तिमी तिनीहरूलाई सजाय दिन चाहन्छौ भने म तिमीसँग सामेल हुन चाहन्छु।

अन्यथा, म यो राज्य छोड्न चाहन्छु।

मानिसहरूलाई बचाउनको लागि म आफूलाई पीडितको रूपमा प्रस्तुत गर्न सकिदिन किन त्यहाँ बसिरहन्छु?"

त्यसपछि, रिसाएको स्वरमा, उसले मलाई भन्यो :

"तपाईं दुबै चरम चाहानुहुन्छ:

- वा तपाईंले केहि नगर्नु भनी माग गर्नुहुन्छ,

- वा तपाईं मसँग सामेल हुन चाहनुहुन्छ।

के तपाईं सन्तुष्ट हुनुहुन्न कि पुरुषहरूलाई आंशिक रूपमा जोगाइएको छ?

के तपाईं कोराटो सहर सबैभन्दा राम्रो र मलाई कम चित्त दुखाउने सहर हो जस्तो लाग्छ? मैले यसलाई अरू धेरै भन्दा प्राथमिकतामा बचत गरेको छु, यो नगण्य हो?

त्यसैले खुसी हुनुहोस्, शान्त हुनुहोस् र जब म मानिसहरूलाई दण्ड दिन्छु, तपाईंको इच्छा र तपाईंको दुःखमा मलाई साथ दिनुहोस्।

प्रार्थना गर्दै कि यी दण्डहरूले मानिसहरूलाई धर्म परिवर्तन गर्न लैजान्छ। "

येशू दुःखको हावाको साथ आफूलाई प्रकट गर्न जारी राख्नुहुन्छ।

जब ऊ आइपुग्यो, उसले पूर्ण रूपमा थकित र सान्त्वना खोज्दै मेरो काखमा प्याँक्यो।

उसले आफ्नो पीडा म संग साझा गर्यो र मलाई भन्यो :

"मेरो छोरी,

Via Crucis ताराहरूले भरिएको छ

जसले यसलाई उधारो दिन्छ, यी ताराहरू धेरै उज्यालो सूर्यमा परिणत हुन्छन्। यी सूर्यहरूले घेरिएको आत्माको अनन्त आनन्दको कल्पना गर्नुहोस्।

मैले क्रुसलाई दिएको इनाम यति ठूलो छ कि यसलाई नाप्न सकिँदैन। यो मानिसको

दिमागमा लगभग अकल्पनीय छ।

किनभने क्रस बोक्ने मानिस होइन; सबै कुरा ईश्वरीय छ।"

आज बिहान मेरो प्यारो येशू आउनुभयो।

यसले मलाई मेरो शरीरबाट भीडमा ल्यायो। उसले प्राणीहरूलाई दयालु नजरले हेरेको देखिन्थ्यो।

मलाई उसले दिएको सजाय जस्तो लाग्यो

- उहाँको असीम कृपाबाट उठ्यो र

- उसको हृदयबाट निस्कियो।

मतिर फर्केर *उसले मलाई भन्यो :*

"मेरो छोरी,

देवत्व शुद्ध र पारस्परिक प्रेम द्वारा पोषित हुन्छ जसले तीन ईश्वरीय व्यक्तिहरूलाई एकताबद्ध गर्दछ। मानिस, अर्कोतर्फ, यो प्रेमको उत्पादन हो।

यो तिनीहरूको खानाको कण हो।

तर यो कण तितो भयो।

किनकि, परमेश्वरबाट फर्केर, धेरै मानिसहरू चराउन गएका छन्।

- राक्षसहरूको अथक घृणाले उत्तेजित नरकको ज्वालाहरूमा

- जो ईश्वर र मानिसका मुख्य शत्रु हुन्-"।

उनले थपे :

"आत्माको हानि मेरो गहिरो दुःखको मुख्य कारण हो, किनकि आत्माहरू मेरो हुन्।

अर्कोतर्फ, मलाई मानिसहरूलाई दण्ड दिन बाध्य पार्ने कुरा भनेको म

तिनीहरूको लागि भएको असीम प्रेम हो र जसले सबैलाई बचाउन चाहन्छ।

मैले भनें, "हे भगवान, मलाई लाग्छ कि तपाईंले दण्डको कुरा मात्र गर्नुहुन्छ!
तपाईंको सर्वशक्तिमा, तपाईंसँग आत्माहरूलाई बचाउने अन्य तरिकाहरू छन्।

जे भए पनि, यदि तपाईं पक्का हुनुहुन्थ्यो

- कि सबै पीडा तिनीहरूमा पर्नेछ

- तिमीले आफैलाई दुःख नपाएको,

म आफैलाई ढक्क बनाउँछु।

तर म देख्छु कि तिमीले यी सजायहरूबाट धेरै कष्ट भोगिरहेका छौ। अझ धेरै
खन्याए के होला ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो :

"मैले भोग्नुपरेको भए पनि, प्रेमले मलाई झन् भारी सङ्कष्टहरू पठाउन दबाब
दिन्छ। किनभने, मानिसहरूलाई आफूभित्र ल्याउन

- तिनीहरूलाई तोड्ने कुनै शक्तिशाली तरिका छैन।

यो बाहिर जान्छ कि अन्य माध्यमहरूले तिनीहरूलाई अझ घमण्डी बनाउँछ।

त्यसैले, मेरो न्यायमा अडिग रहनुहोस्। म देख्न सक्छु

- मप्रतिको तिम्रो मायाले तिमीलाई स्वीकार गर्न अस्वीकार गर्न धकेल्छ र

- मेरो पीडा हेर्ने मन तिम्रो छैन।

***मेरी आमाले मलाई अरू कुनै प्राणीभन्दा धेरै माया गर्नुहुन्थ्यो । उसको माया
कसैको पछि थिएन।***

तर, आत्मा बचाउन उनी गइन्

- न्यायमूर्ति ई

- मलाई धेरै दुख देखेर राजीनामा दिए।

यदि मेरी आमाले यो गर्नुभयो भने, तपाईं पनि हुनुहुन्न?"

जसरी येशुले यसरी बोल्नुभयो, मैले मेरो इच्छा उहाँको नजिक आइपुगेको महसुस गरें कि म मद्दत गर्न सक्दिन तर उहाँको धार्मिकता अनुरूप।

मलाई के भन्ने थाहा थिएन, त्यसैले म विश्वस्त थिएँ।

तर मैले अझै पनि येशूप्रति मेरो अटलता देखाएको छैन।

उहाँ गायब हुनुभयो र म मान्छु कि नगर्ने शंकामा छाडिएको थियो।

मेरो सबैभन्दा प्यारो येशू लगभग सधैं उस्तै तरिकामा प्रकट हुन्छ। आज बिहान
उसले मलाई भन्यो:

"मेरो छोरी,

प्राणीहरूको लागि मेरो प्रेम यति ठूलो छ कि यो छ

- आकाशीय क्षेत्रहरूमा प्रतिध्वनि जस्तै सुनिन्छ,

- वातावरण भर्छ ई

- यो पृथ्वीभर फैलिएको छ।

प्रेमको यो प्रतिध्वनिलाई प्राणीहरूले कसरी प्रतिक्रिया दिन्छन्?

अह! तिनीहरूले मलाई जवाफ दिए

-विषाक्त प्रतिध्वनि, सबै प्रकारका पापहरूले भरिएको,

- लगभग घातक प्रतिध्वनि, जसले मलाई चोट पुर्याउन सक्छ।

तर म पृथ्वीको जनसंख्या घटाउनेछु

ताकि यो विषाक्त प्रतिध्वनिले अब मेरो कान छेड्दैन।" मैले भने: "ए! के भन्नुहुन्छ प्रभु?"

उहाँले भन्नुभयो :

"म दयालु डाक्टर जस्तै व्यवहार गर्छु

- जसले आफ्ना घाइते बच्चाहरूलाई निको पार्न कट्टरपन्थी उपचारहरू प्रयोग गर्दछ। आफ्नो ज्यान भन्दा धेरै छोराछोरीलाई माया गर्ने यी मेडिकल बुबा के गर्छन्?

के उसले यी घाउहरूलाई गैंग्रेनस बन्न दिने हो?

उसले आफ्ना छोराछोरीहरूलाई हेरचाह गर्नुको सट्टा मर्न दिनेछ,

- उसले आगो वा स्क्वाल्पेल प्रयोग गर्यो भने उनीहरूलाई पीडा हुन सक्छ भनेर बहानामा? कहिल्यै!

यद्यपि, उनको लागि, यो आफ्नै शरीरमा यी उपचारहरू लागू गर्नु जस्तै हो, ऊ संकोच गर्दैन।

- मासु काट्न र खोल्न,

- त्यसपछि थप संक्रमण रोक्नको लागि काउन्टरट्याक वा फायर लागू गर्नुहोस्।

शल्यक्रियाको क्रममा तपाईंका केही बालबालिकाको मृत्यु भयो भने। यो बुबाले चाहेको होइन। उहाँ तिनीहरूलाई निको पार्न चाहनुहुन्छ।

त्यसैले यो मेरो लागि हो। मैले मेरा छोराछोरीहरूलाई निको पार्न चोट दिएँ। तिनीहरूलाई पुनरुत्थान गर्न म तिनीहरूलाई नष्ट गर्छु।

यदि तिनीहरूमध्ये धेरै हराएका छन् भने, त्यो मेरो इच्छा होइन। यो तिनीहरूको दुष्टता र तिनीहरूको जिद्दी इच्छाको परिणाम हो; यो "विषाक्त प्रतिध्वनि" को कारणले गर्दा तिनीहरू फलिएका छन्

अन्ततः तिनीहरूले आत्म-विनाश सम्म। "

मैले जारी राखें: "मलाई भन, मेरो मात्र राम्रो, म कसरी तिम्रो लागि यो विषाक्त प्रतिध्वनि जसले तपाईंलाई धेरै पीडा दिन्छ?"

उहाँले जवाफ दिनुभयो , "एउटै बाटो हो

-मलाई खुसी पार्ने उद्देश्यले मात्र आफ्नो कार्यहरू पूरा गर्न,

- तपाईंको सबै इन्द्रिय र शक्तिहरू केवल मलाई प्रेम र महिमा गर्नमा लागू हुन्छन्।
- तपाईंको हरेक विचार, शब्द, आदि। मेरो लागि मायाले भरिपूर्ण हुनुहोस् । त्यसैले, आफ्नो प्रतिध्वनि
- मेरो सिंहासनमा उठ्नेछ र
- यो मेरो कानमा मीठो संगीत हुनेछ।"

आज बिहान मेरो दयालु येशू प्रकाशले घेरिएको आइपुग्यो। उसले मलाई पूरै भित्र पसेको जस्तो गरी हेर्‍यो,

त्यसैले मैले सबै उडाएको महसुस गरें।

उहाँले मलाई भन्नुभयो: "म को हुँ र तिमी को हो?"

यी शब्दहरू मेरो हड्डीको मज्जामा प्रवेश गरे।

मैले अनन्त र सिमित बीचमा, सबै र केहि बीचको ठूलो दूरी देखे। मैले यो शून्यताको दुष्टता र यो हिलोमा कति गहिरो थियो देख्न सक्छु।

मैले मेरो आत्मा पौडिरहेको देखे

- विच्छेदन को बीचमा,

- कीरा र अन्य धेरै डरलाग्दो चीजहरूको बीचमा। ओह! हे भगवान, कस्तो भयानक दृश्य!

मेरो आत्माले तीन पटक पवित्र देवताको नजरबाट उम्कन चाहन्थे, तर यसले मलाई यी अन्य शब्दहरूद्वारा रोक्‍यो:

"तिमीलाई मेरो माया के हो र बदलामा तिमिले मलाई कसरी माया गर्छौं?"

मैले पहिलो प्रश्न पछ्याउँदा, म डराएको थिएँ र भाग्न चाहन्छु। दोस्रो पछि:

"तिमीलाई मेरो माया के हो?",

उहाँको मायाले चारैतिरबाट घेरिएको, सचेत भएको महसुस गरें

- जसको परिणाम मेरो अस्तित्व e

-यदि यो माया समाप्त भयो भने, म रहन्न।

म यस्तो धारणामा थिएँ

- मेरो मुटुको धड्कन,

- मेरो बुद्धि र पनि

-मेरो स्वास

तिनीहरू त्यो प्रेमको उपज थिए।

म उहाँमा पौडी खेलिरहेको थिएँ र, यदि म भाग्न चाहन्छु भने, यो मेरो लागि असम्भव थियो किनभने यो प्रेमले मलाई पूर्ण रूपमा घेर्यो।

मेरो आफ्नै माया मलाई समुद्रमा फ्याँकिएको पानीको सानो थोपा मात्र लाग्यो।

जो गायब हुन्छ र अब छुट्याउन सकिदैन।

मैले धेरै कुरा बुझें, तर सबै कुरा भन्न धेरै लामो हुनेछ।

त्यसपछि येशू गायब हुनुभयो, मलाई अन्योलमा छोडेर। मैले आफूलाई सबै पापले भरिएको देखें

मेरो हृदयमा, मैले उहाँको क्षमा र दयाको लागि बिन्ती गरें।

केहि समय पछि *उ फर्केर आयो र मलाई भन्यो :*

"मेरो छोरी,

जब एक आत्मा विश्वस्त हुन्छ कि यसले मलाई अपमान गरेर हानि गरेको छ, यसले पहिले नै मेरी म्याग्डालिनको कार्यालय पूरा गर्दछ जसले

- उसले आफ्नो आँसुले मेरो खुट्टा धोयो,

- यसको अत्तर संग चिल्लो ई

- उनको कपाल संग सुकाइयो।

जब आत्मा

आफ्नो अन्तस्करण जाँच्न थाल्छ ,

- उसले आफूले गरेको हानिलाई चिन्छ र पछुताउँछ, मेरो घाउको लागि नुहाउने तयारी गर्छ।

उसको पाप देखेर, *तितोपनको स्वादले उसलाई आक्रमण गर्छ र उनी पछुताउँछिन्* । मेरो घाउहरूमा सबैभन्दा उत्कृष्ट बामले अभिषेक गर्ने कुरा यसरी आउँछ।

पछि, *उनी मर्मत गर्न चाहन्छन्*

उनको विगतको कृतघ्नता देखेर , उनको मनमा यति राम्रो भगवानको लागि *मायाको लहर* उठ्छ

र उसलाई आफ्नो प्रेम देखाउन आफ्नो जीवन दिन चाहन्छ।

यो उनको कपाल हो जसले उसलाई मलाई सुनको चेन जस्तै बाँध्छ । ”

मेरो प्यारो येशू आउँदै हुनुहुन्छ।

आज बिहान, ऊ आइपुग्दा, उसले मलाई उठायो र मेरो शरीरबाट बाहिर निकाल्यो।

यो अँगालोमा मैले धेरै कुरा बुझे,

विशेष गरी *किनकि यो सबै चीजबाट छुटकारा पाउन एकदम आवश्यक छ*

यदि तपाईं चाहानु हुन्छ भने

- प्रभुको काखमा स्वतन्त्र रूपमा आराम गर्नुहोस् ई

- उसको लागि बोझ नबनोस् भनेर उसको हृदयलाई सहज र इच्छाले प्रवेश गर्न र छोड्न सक्षम हुन।

त्यसपछि, मेरो सम्पूर्ण हृदयले, मैले उसलाई भने:

"मेरो प्रिय र केवल राम्रो, म तपाईंलाई मलाई सबै कुराको लुगा खोल्न आग्रह

गर्दछु, किनकि म यो देख्छु
तिमी संग लुगा लगाएर ,
तिमीमा बस्ने र
म मा बस्न सकौ भनेर,
ममा कुनै सानो कुरा पनि नहोस् जुन तिमीसँग छैन।" उदारताले भरिएको, उसले
जवाफ दियो :
"मेरो छोरी,
ताकि म आत्मामा वास गर्न सकूँ, मुख्य कुरा हो
उसलाई सबै कुराबाट पूर्णतया अलग रहन दिनुहोस् ।

यो बिना, मात्र होइन
- म उसमा बस्न सक्दिन, तर
- त्यहाँ पुण्य स्थापित हुन सक्दैन।

आत्मा सबैबाट छुट्ने बित्तिकै म भित्र पस्छु। अनि त्यसैबाट घर बनाउँछौं ।

जग नम्रतामा आधारित छ ।
तिनीहरू जति गहिरो छन्, पर्खालहरू बलियो र अग्लो हुनेछन्।

पर्खालहरू मोर्टिफिकेसनको ढुङ्गाले बनेका छन् । र तिनीहरू परोपकारको शुद्ध सुनले सिमेन्ट गरिएका छन् ।

जब पर्खालहरू खडा हुन्छन्, म , एक विशेषज्ञ चित्रकारको रूपमा , एक
उत्कृष्ट चित्रकला लागू गर्दछु ।
- मेरो जुनून को गुण ई
- मेरो रगतले प्रदान गरेको सुन्दर रंग।
यो पेन्टले वर्षा, हिउँ र कुनै पनि प्रभावबाट सुरक्षाको रूपमा काम गर्दछ।

त्यसपछि ढोकाहरू आउनुहोस्।

तिनीहरू काठ जस्तै ठोस हुन र दीमकबाट सुरक्षित हुन , बाह्य इन्द्रियहरूलाई **मार्न मौन चाहिन्छ** ।

यस घरको रक्षा गर्नको लागि एक जना संरक्षक चाहिन्छ जसले भित्र र बाहिर सबै कुराको हेरचाह गर्छ। यो भगवानको डर हो जसले सबै खराब मौसमबाट जोगाउँछ ।

परमेश्वरको डर घरको रक्षक हुनेछ, आत्मालाई कार्य गर्न उत्प्रेरित गर्दछ,

- सजायको डरले होइन,

तर घरधनीलाई अपमान गर्ने डरले। यो पवित्र डरले आत्मालाई उत्तेजित गर्न मात्र काम गर्नुपर्छ

- भगवानलाई खुशी पार्नको लागि सबै गर्नुहोस् र अरू कोहि छैन।

यो घर सजाउनु आवश्यक छ

पवित्र इच्छा र आँसु द्वारा गठन खजाना ।

पुरानो नियमका खजानाहरू यस्ता थिए।

आफ्नो इच्छा पूरा गर्दा उनीहरूले सान्त्वना पाए। दुःखमा उनीहरूले शक्ति पाए।

तिनीहरूले उद्धारकर्ताको आगमनको पर्खाइमा सबै शर्त लगाएका छन्। यस दृष्टिकोणबाट तिनीहरू एथलीट थिए।

इच्छा बिनाको आत्मा लगभग मरेको छ ।

सबै कुराले उसलाई रिस उठाउँछ र गुणहरू सहित, उसलाई उदास बनाउँछ।

उसले कुनै पनि कुरालाई माया गर्दैन र आफैलाई तानेर राम्रो बाटोमा हिँड्छ।

इच्छाहरूले भरिएको आत्माको लागि, यो एकदम विपरीत छः

- उसमा कुनै कुराको तौल छैन, सबै कुरा आनन्द छ;
- पखेटा छ र सबै कुराको कदर गर्छ, दुःख पनि।

मनपर्ने कुराहरू मन पर्छन्।

चुम्बकहरूमा हामीले यसको आनन्द पाउँछौं।

घर बनाउनु भन्दा पहिले पनि इच्छा राख्नुपर्छ।

मेरो जीवनको सबैभन्दा महँगो रत्नहरू बनाइयो

- दुःखबाट, शुद्ध पीडा।

यस घरको एकमात्र पाहुना सबै कल्याणकारी दिने हुनाले,

उसलाई सबै सद्गुणहरु संग लगानी गर्छ,

यसले सबैभन्दा मीठो गन्धले यसलाई सुगन्धित गर्छ। सुन्दर फूलहरूले आफ्नो सुगन्ध दिन्छ।

सबैभन्दा रमाइलो स्वरहरूको आकाशीय धुन। स्वर्गको हावा छ "।

मैले भन्न छोडेको छु
शासन गर्छ, अर्थात्,
अवलोकन गर्दछौं।

कि हामीले यो सुनिश्चित गर्नुपर्दछ कि घरेलु शान्तिले
हामीले इन्द्रियहरूको एकाग्रता र भित्री मौनतालाई

त्यसपछि म हाम्रा प्रभुको काखमा बसें र पूर्ण रूपमा निकास भएँ।

स्वीकारकर्ता उपस्थित भएको देखेर, *येशूले मलाई भन्नुभयो* - तर मलाई लाग्यो कि उहाँ आफैंमा रमाइलो गर्दै हुनुहुन्छ -:

"मेरी छोरी, तिमीले सबै कुराको लुगा फुकालिसकेकी छौ र तिमीलाई थाहा छ कि जब एक आत्मा यति धेरै लुगा फुकाल्छ,

उसलाई लुगा लगाउन, खुवाउन र होस्ट गर्ने कोही चाहिन्छ। तपाईं कहाँ बस्न

चाहनुहुन्छ?

स्वीकार गर्नेको काखमा कि मेरोमा?"

यति भन्दै उसले मलाई कन्फिसरको काखमा राख्यो ।

मैले विरोध गर्न थाले, तर उसले मलाई यो उसको इच्छा हो भन्यो।

छोटो छलफल पछि, उसले भन्यो: "नडराऊ, म तिमीलाई मेरो काखमा समातिरहेको छु"।

त्यसपछि शान्ति भयो।

आज बिहान मेरो परोपकारी येशू सबै पीडामा आउनुभयो। उसले मलाई सम्बोधन गरेको पहिलो शब्दहरू थिए:

"गरिब रोम, तिमीले कस्तो विनाश अनुभव गर्नेछौ! तिमीलाई हेरेर, म रुन्छु।"

उसले यति कोमलताका साथ भन्यो कि म छक्क परें।

तर मलाई थाहा थिएन कि यो शहरका मानिसहरू मात्र थिए वा यसका भवनहरू पनि।

किनकि मलाई न्यायको लागि होइन, तर प्रार्थना गर्न आदेश दिइएको थियो,

म येशूलाई भन्छु:

"मेरो प्रिय येशू, जब यो दण्डको कुरा आउँछ, यो छलफल गर्ने समय होइन, तर प्रार्थना गर्ने समय हो"।

त्यसैले मैले प्रार्थना गर्न थालें, उनको घाउमा चुम्बन गर्न र परिपूर्तिको कार्यहरू गर्न थालें।

जब म प्रार्थना गरिरहेको थिएँ, उहाँले मलाई समय समयमा भन्नुभयो:

‘छोरी, मलाई बलात्कार नगर ।

यसो गरेर तिमीले मेरो विरुद्ध हिंसा गर्छौं। त्यसैले शान्त हुनुहोस्।"

मैले जवाफ दिए:

"प्रभु, आज्ञाकारिताले यही चाहन्छ, मलाई होइन।"

उनले थपे :

"अधर्मको नदी धेरै ठूलो छ

जसले आत्माहरूको मुक्तिलाई गम्भीर रूपमा बाधा पुऱ्याउँछ।

केवल प्रार्थना र मेरो घाउले यो दौडिरहेको नदीलाई ती सबै निल्लबाट रोक्न सक्छ।"

लुइसमा येशू, अक्टोबर २८, १८९९

"मेरो छोरी,

जब एक आत्मा विश्वस्त हुन्छ कि यसले मलाई अपमान गरेर हानि गरेको छ, यसले पहिले नै मेरी म्याग्डालिनको कार्यालय पूरा गर्दछ जसले

- उसले आफ्नो आँसुले मेरो खुट्टा धोयो,

- यसको अत्तर संग चिल्लो ई

- कपाल संग सुकाइयो।

जब आत्मा

- आफ्नो अन्तस्करण जाँच्न थाल्छ,

- उसले आफूले बनाएको गहनालाई चिन्छ र पछुताउँछ, घाउहरूको लागि नुहाउने तयारी गर्छ।

उसको पापहरू देखेर, तितोपनको स्वादले उसलाई आक्रमण गर्छ र उनी पछुताउँछिन्।

मेरो घाउहरूमा सबैभन्दा उत्कृष्ट बामले अभिषेक गर्ने कुरा यसरी आउँछ। पछि, उनी मर्मत गर्न चाहन्छन्।

उनको विगतको कृतज्ञता देखेर, उनको मनमा यति राम्रो भगवानको लागि
मायाको बहाव उठ्छ।

र उसलाई आफ्नो प्रेम देखाउन आफ्नो जीवन दिन चाहन्छ।

यो उनको कपाल हो जसले उसलाई मलाई सुनको चेन जस्तै बाँध्छ। ”